

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ

เรื่อง "โรงแรมโชคดี"

DIRECTING OF THRILLER FILM

TITLE " LUCKY HOTEL "

นายมนตรี เตียรประภากุล
MR. MONTRI TIANPRAPAKUL

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 34453

ชั้น, เดือน, ปี..... 1.1 พ.ย. 2542

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพยนตร์แนวเชย่าขวัญ

เรื่อง "โรงแรมโชคดี"

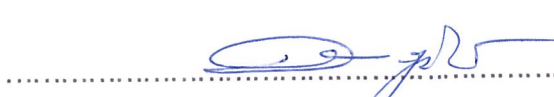
DIRECTING OF THRILLER FILM

TITLE "LUCKY HOTEL"

นายมนตรี เทียรประภากุล
MR. MONTRI TIANPRAPAKUL

..... วันที่ 18 สิงหาคม 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์ กิติ สรณวงศ์

..... วันที่ 25 สิงหาคม 2562
หัวหน้าภาควิชาศิลปะการแสดง - ผศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ การกำกับภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ
เรื่อง "โรงแรมโชคดี"
DIRECTING OF THRILLER FILM
TITLE "LUCKY HOTEL"

ชื่อ นายมนตรี เกียรประภากุล
MR.MONTRI TIANPRAPAKUL

สาขา ภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กิตติ ศรีมณี

ปีการศึกษา 2541

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั้น เป็นภาพยนตร์ที่นำเสนออารมณ์หวาดกลัวของมนุษย์เป็นแก่นสำคัญ โดยเรื่องราวเกิดจากการที่ตัวละครเอกตกอยู่ในสถานการณ์ ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต อันเนื่องมาจากถูกคุกคามจากตัวร้ายของเรื่อง ซึ่งเป็นฆาตกรโรคจิต ความน่ากลัวและความตื่นเต้นจึงเกิดจากการที่ ผู้ชมเฝ้าคอยติดตามว่า ตัวละครเอกจะรับรู้ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อไรและ เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นแล้ว จะยุติสถานการณ์เลวร้ายนั้นได้อย่างไร...ปฏิริยาตอบสนองของผู้ชมจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นน่ากลัวเพียงใด ดังนั้นการผลิตภาพยนตร์ประเภทนี้จึงควรทราบองค์ประกอบหลักที่สำคัญตามลำดับดังนี้ 1. บทภาพยนตร์ ได้แก่ โครงเรื่อง และ บุคลิกตัวละคร 2. การเล่าเรื่อง ที่สัมพันธ์กับการถ่ายภาพและการลำดับภาพ 3. เสียง ได้แก่ เสียงพิเศษ(SOUND EFFECT)และดนตรีประกอบ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นเพียงโครงสร้างหลักที่ให้ผู้กำกับภาพยนตร์ ยึดและเน้นในการผลิต ยังมีส่วนของรายละเอียดในด้านอื่นอีกซึ่งมีความสำคัญเช่นกัน ได้แก่ การแสดงและฉาก ดังนั้นการกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ ผู้กำกับจะต้องนำองค์ประกอบหลักเหล่านี้มาใช้ในสัดส่วนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลงได้ก็ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลต่างๆต่อไปนี้

- ขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา อ.กิตติ ศรมณี คณะกรรมการและผู้ที่มีคุณวุฒิ ที่ให้ข้อมูล คำปรึกษาและข้อคิดเห็นที่ช่วยให้การทำงานมีเหตุผลและเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น
- ขอบคุณ ทีมงานที่ช่วยเหลืออย่างเต็มที่ทุกคน
- ขอบคุณ คุณปวีตร มงคลประสิทธิ์ และครอบครัว ที่อนุเคราะห์ให้สถานที่ให้ถ่ายทำ และอำนวยความสะดวกทุกอย่าง

และขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนร่วมในงาน เพื่อนๆ พี่น้องๆ ชาวนิเทศศิลป์ทุกคน

มนตรี เถียรประภากุล
25 พฤษภาคม 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในการผลิตภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวเขย่าขวัญนั้น ผู้ผลิตจำเป็นจะต้องค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจในส่วนของความหมาย และรูปแบบของภาพยนตร์ประเภทนี้เสียก่อน เมื่อทราบถึงองค์ประกอบหลักสำคัญแล้ว จึงเลือกใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งสามารถนำไปสร้างสรรค์พัฒนาต่อได้ แต่ด้วยรูปแบบของภาพยนตร์ขนาดสั้น ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินเรื่องยาว ซับซ้อน โครงเรื่อง และบุคลิกตัวละคร จึงเป็นสิ่งที่คำนึงถึงในอันดับรองลงไป

ดังนั้นจึงใช้บทภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวที่เป็นสถานการณ์เฉพาะหน้า ซึ่งมีผลต่อการเล่าเรื่อง โดยยังมีองค์ประกอบส่วนสำคัญ 4 ประการที่ใช้เป็นหลักในการทำงาน อันได้แก่

- 1.Moment Of Suspense (นาทีระทึกขวัญ)
 - 2.Trapped Situation (สถานการณ์จมนม)
 - 3.Helpless Character (ตัวละครที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้)
 - 4.Psychic Element (เหตุผลทางจิตวิทยา)
- ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ข้อนี้ ได้ถูกนำมาใช้ในการผลิตภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวเขย่าขวัญ เรื่อง “โรงแรมโซคดี” ในส่วนของขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

จากนั้นจึงใช้องค์ประกอบทางการแสดง และเทคนิคการเล่าเรื่องผ่านการถ่ายภาพ กับการตัดต่อสร้างให้ผู้ชมคิดหรือไม่ก็เป็นแค่เพียงความสงสัย ไม่แน่ใจ เมื่อผู้กำกับทำให้ผู้ชมเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นจริง ผู้ชมก็จะตกอยู่ในสถานะเดียวกับตัวละคร

ภาพยนตร์เขย่าขวัญแต่ละเรื่องนั้นจะสร้างความน่ากลัวได้มากเพียงไร สุดท้ายก็อยู่ที่ความสามารถของผู้กำกับและประสบการณ์ของผู้ชมนั่นเอง

มนตรี เถียรประภากุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญเรื่อง.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
บทที่ 2 การค้นคว้าและจัดหาข้อมูลสำหรับโครงการ	
2.1 ความหมาย.....	3
2.2 ลักษณะของโครงเรื่อง.....	4
2.3 รูปแบบการนำเสนอ.....	4
2.4 องค์ประกอบหลัก 4 ประการในภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ.....	7
2.5 ตารางเปรียบเทียบ รูปแบบการนำเสนอ.....	9
จิตวิทยาในภาพยนตร์.....	10
ความกลัวในภาพยนตร์.....	11
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	
3.1.1 เรื่องย่อ"โรงแรมโซคดี".....	12
3.1.2 โครงเรื่องขยาย"โรงแรมโซคดี".....	13
3.1.3 บุคลิกตัวละคร.....	15
3.1.4 บทบาทของตัวละครในเรื่อง.....	17
3.2 การวิเคราะห์บทภาพยนตร์.....	18
3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	19
บทภาพยนตร์ครั้งที่ 1.....	20
บทภาพยนตร์ครั้งที่ 2.....	33
บทที่ 4 ขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ	
4.1 การกำกับภาพยนตร์.....	45
4.2 การคัดเลือกนักแสดง.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การกำกับภาพ.....	50
บทถ่ายทำ.....	51
บทภาพ.....	65
4.4 การออกแบบงานสร้าง.....	106
4.5 สถานที่ถ่ายทำ.....	106
4.6 เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย.....	116
4.7 การแต่งหน้า.....	120
4.8 อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	120
4.9 การวางแผนงานการถ่ายทำ.....	124
4.9.1 ใบแสดงงบประมาณการถ่ายทำ (BUDGET).....	125
4.9.2 ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง (CALL SHEET).....	126
4.9.3 ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN SHEET).....	133
บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำ	
5.1 สถานที่ถ่ายทำ.....	138
5.2 ทีมงานและนักแสดง.....	139
5.3 สภาพดินฟ้าอากาศ.....	139
5.4 การถ่ายซ้อม.....	139
ตารางบันทึกการถ่ายทำ (CONTINUETY).....	143
บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	
6.1 การลำดับภาพ.....	149
6.2 การทำเสียงประกอบ.....	150
บทที่ 7 ผลสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ	
7.1 สรุปผลการกำกับภาพยนตร์แนวเชย่าขวัญ.....	152
7.2 ปัญหาในการถ่ายทำ.....	152
7.3 ปัญหาในเรื่องงบประมาณ.....	153
7.4 ปัญหาการของการลำดับภาพ.....	153
7.5 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะโดยรวม.....	153
บรรณานุกรม.....	155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 ภาพประกอบแสดงการคัดเลือกนักแสดง ฝน.....	46
4.2 ภาพประกอบแสดงการคัดเลือกนักแสดง สรุฐ.....	47
4.3 ภาพประกอบแสดงการคัดเลือกนักแสดง เม้ง.....	48
4.4 ภาพประกอบแสดงการคัดเลือกนักแสดง เมษ.....	49
4.5 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์ แสดงสถานที่ถ่ายทำ ถนน.....	107
4.6 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำถนนทางเข้าโรงแรม และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	108
4.7 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ อาคารโรงแรมและภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	109
4.8 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำลิโอบบี้ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	110
4.9 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำทางเดินในโรงแรม และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	111
4.10 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องพัก และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	112
4.11 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำลานม่านรูด และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	113
4.12 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องใต้แท็งค์น้ำ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	114
4.13 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ บ้านสรุฐ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	115
4.14 ภาพแสดงการแต่งกาย ฝน ทั้งแบบร่างและภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	116
4.15 ภาพแสดงการแต่งกาย เมษ แบบจริง.....	117
4.16 ภาพแสดงการแต่งกาย สรุฐ ทั้งแบบร่างและแบบจริง.....	118
4.17 ภาพแสดงการแต่งกาย เม้ง ทั้งแบบร่างและแบบจริง.....	119
4.18 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์แสดงการแต่งบาดแผล และการแต่งหน้า.....	120
4.19 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์แสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	120
4.20 ภาพแสดง แบบภาพ,แบบร่างในการทำหุ่น และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์.....	122
4.21 ภาพแสดงขั้นตอนการทำหุ่นศพ.....	123
6.1 ภาพแสดงตัวอย่างการลำดับภาพ.....	151
7.1 ภาพแสดงเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

โครงการการกำกับภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ

เบื้องหลังความเป็นมา

ภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั้น เป็นภาพยนตร์ที่มุ่งนำเสนอ อารมณ์หวาดกลัว ตื่นตระหนก ตกใจ แก่ผู้ชม อันเป็นปฏิกิริยาพื้นฐานทางจิตวิทยาด้านอารมณ์ของมนุษย์ (สัญชาตญาณ) ในการป้องกันและเอาตัวรอดจากภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ตน

โครงเรื่องเกิดจากการที่ตัวละครเอกตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้าย ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต อันเกิดมาจากการคุกคามของฆาตกรโรคจิต ผู้ชมจะได้รับความบันเทิงจากการติดตามเอาใจช่วยให้ตัวละครเอกยุติสถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นลงได้ โดยองค์ประกอบที่สำคัญจะอยู่ในส่วนของ

1. โครงเรื่อง ที่มีความซับซ้อน ซ่อนเงื่อนงำ และมีความพลิกผันอยู่เสมอ โครงเรื่องที่ดีจะต้องมีเหตุผลความเป็นไปได้ และน่ากลัว
2. การเล่าเรื่อง ที่สามารถหลอกสอ คนดู ชี้้นำให้เชื่อในสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ได้
3. บุคลิกตัวละคร ที่ต้องมีความต้องการทางจิตที่ไม่ปกติ

คำจำกัดความของโครงการ

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวเขย่าขวัญ

ขอบเขตของโครงการ

ผลิตเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นความยาว 15 –20 นาที ถ่ายทำด้วย วิดีโอระบบ BETA-CAM

เป้าหมายหลักของโครงการ

เพื่อศึกษาการทำงานของการทำงานการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น โดยเฉพาะการเล่าเรื่องและการกำกับการแสดง

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษารูปแบบความเป็นมาของภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญจากอดีตถึงปัจจุบัน ในส่วนขององค์ประกอบหลักที่ใช้ในภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญที่แปรเปลี่ยนไป
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาการติดต่อในภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญที่ใช้เพื่อการเล่าเรื่องและเร้าอารมณ์ ทั้งจากหนังสืออ้างอิงและภาพยนตร์อ้างอิง

3. ศึกษาจิตวิทยาเรื่องมนุษย์กับความกลัว จากหนังสืออ้างอิงทางวิชาการเพื่อเป็นข้อมูลในการทำงานในส่วนของการตอบสนองของผู้ชม

ขั้นตอนการทำงาน

1. ขั้นตอนค้นคว้าหาข้อมูล

- ค้นคว้าในเรื่ององค์ประกอบหลักในภาพยนตร์เขย่าขวัญจากหนังสืออ้างอิง
- ศึกษาจากภาพยนตร์ตัวอย่าง วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่อหาข้อสรุปประเด็นข้อเหมือนข้อแตกต่างที่เป็นจริง
- ปรึกษาและสอบถามจากบุคลากรผู้มีความรู้ทางด้านนี้

2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

นำเสนอโครงเรื่องและบทภาพยนตร์ที่จะนำมาถ่ายทำ โดยวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการถ่ายทำ

3. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ

กำหนดแนวคิดหลักและแนวคิดรองของเรื่อง เพื่อเป็นตัวกำหนดแนวทางการทำงานในแต่ละส่วน และเตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างให้พร้อม

4. ขั้นตอนการถ่ายทำ

5. ขั้นตอนการติดต่อ

-เสนอขั้นตอนการตัดแบบหยาบ (ROUGH CUT) เพื่อดูการลำดับภาพในส่วนของการเล่าเรื่องและเร้าอารมณ์

-เสนองานขั้นสมบูรณ์ พร้อมสรุปปัญหาในการทำงาน

แหล่งข้อมูล

1. หนังสืออ้างอิงที่มีข้อมูลเรื่องรูปแบบ และความเป็นมาของภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ
2. สารนิพนธ์และหนังสืออ้างอิงทางวิชาการ ในส่วนของเทคนิคการกำกับและการถ่ายภาพ
3. ตัวอย่างภาพยนตร์อ้างอิงแนวเขย่าขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

2.1 ความหมาย

ภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั้น เป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวที่สร้างให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ตื่นตระหนกตกใจแก่ผู้ชม โดยเรื่องราวที่ชักนำให้ผู้ชมสงสัย และหวาดระแวงต่อเหตุการณ์อันตรายเป็นที่เลวร้ายมากขึ้นทุกขณะ

การทำให้เห็นลักษณะของภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญได้ชัดเจนขึ้น จึงควรรู้จักกับภาพยนตร์แนวที่ใกล้เคียง นั่นคือภาพยนตร์แนวสยองขวัญ

ภาพยนตร์เขย่าขวัญและสยองขวัญนั้น จัดได้ว่ามีแนวทางที่ใกล้เคียงกัน แต่ก็มีความแตกต่างที่เห็นได้เช่นเดียวกัน ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ทั้ง 2 ประเภทก็คือ ยึดถืออารมณ์กลัวเป็นแก่นสำคัญของเรื่อง ส่วนที่แตกต่างนั้นอยู่ที่เนื้อหาและวิธีการนำเสนอ

ภาพยนตร์สยองขวัญ

- 1) เนื้อหามีลักษณะที่ "หลุดพ้นจากโลกความเป็นจริง"¹ เช่น เรื่องเหนือธรรมชาติ ไสยศาสตร์
- 2) แสดงถึงภาพความน่าสยดสยอง อันเนื่องมาจากความตายและการฆ่าฟัน ตัวเอกอยู่ในฐานะ "ผู้ฆ่า" หรือ "ผู้ล่า"² เหตุผลของการฆ่าไม่ใช่ประเด็นหลักในการนำเสนอ แต่อยู่ที่ภาพการกำจัดเหยื่อแต่ละราย
- 3) มักใช้ความมืดเป็นฉากหลังของเรื่อง และการใช้ SPECIAL EFFECT ที่น่าเกลียดน่ากลัว

ภาพยนตร์เขย่าขวัญ

- 1) เนื้อหามีลักษณะที่ยังสามารถอ้างอิงถึงความเป็นจริง คือยังมีเหตุผล ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นได้ในโลกแห่งความเป็นจริง
- 2) เป็นงานที่ไม่เน้นการฆ่าฟัน ไม่แสดงถึงเลือดและความตายอย่างโจ่งแจ้ง³ แต่เน้นการทำให้เกิดบรรยากาศของเรื่องที่น่าหวาดกลัว เนื่องมาจากเหตุการณ์ที่สื่อให้เห็นถึงอันตราย
- 3) จุดเด่นในการสร้างความน่ากลัวนั้นอยู่ที่การหลอกล่อกับการคาดเดา และจินตนาการของผู้ชม โดยใช้อุปกรณ์ประกอบทางภาษาภาพยนตร์ อันได้แก่ การถ่ายภาพ การตัดต่อและเสียง

เนื่องจากความใกล้เคียงของภาพยนตร์ทั้ง 2 ประเภทภาพยนตร์บางเรื่องจึงอาจเป็นได้ทั้ง 2 ประเภท ในกรณีของ JAWS ที่เป็นหนังสยองขวัญเพราะตัวเอกที่เป็นฉลามขาวดูจะมีพฤติกรรมน่ากลัวที่เกินธรรมชาติจริงๆไป และด้วยการนำเสนอที่หลีกเลี่ยงภาพสยดสยองได้เห็นอย่างมากที่สุดก็แค่เลือดแดงฉาน ประกอบกับการใช้ดนตรีและมุมกล้องเป็นตัวสร้างความตื่นเต้น จึงสามารถจัดเป็นหนังเขย่าขวัญได้เช่นกัน

¹ กฤษดา เกิดดี, "ภาพยนตร์สยองขวัญ", ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาวาดด้วย 10 ตระกูลสำคัญ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: ส.น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

พิมพ์หนังสือภาพสุพรรณ, กุมภาพันธ์ 2541, หน้า 30

^{2,3} เรื่องเดียวกัน, หน้า 33

ไม่ว่ากรณีนี้ เรื่องเดียวกัน, หน้า 33

2.2 ลักษณะของโครงเรื่อง

เป็นเรื่องราวที่นำพาตัวละครเอกให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต ซึ่งมีลักษณะของเรื่องราวยุ่งยาก ซับซ้อน ซ่อนเงื่อนงำ ซึ่งตัวละครเอกจะต้องหาวิธีแก้ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ เพื่อที่จะยุติสถานการณ์ที่เลวร้ายมากขึ้นทุกขณะนั้นลงได้

ผู้ชมจะได้รับความบันเทิงจากความรู้สึกน่ากลัว หวาดระแวง และตกใจ เนื่องจากการเอาใจช่วยตัวละครซึ่งเมื่อเหตุการณ์ร้ายนั้นได้ยุติลง ผู้ชมก็จะรู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียดก่อนหน้านี้

2.3 รูปแบบการนำเสนอ

ลักษณะการนำเสนอที่ขึ้นอยู่กับการเล่าเรื่อง และบุคลิกของตัวละคร ว่าส่วนไหนเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง โดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ อันได้แก่ MYSTERY, SUSPENSE และ PSYCHOLOGY ตามลำดับ ซึ่ง 3 ลักษณะดังกล่าวนี้ จะใช้เพื่อชี้นำผู้ชมติดตาม คาดเดาและควบคุมอารมณ์ของผู้ชมให้ตื่นเต้นไปกับเรื่องราวที่อันตรายมากขึ้นทุกขณะ

Mystery/ Suspense นั้นจัดว่าใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากทั้ง 2 ให้องค์ประกอบในส่วนของโครงเรื่องและการเล่าเรื่อง ในสัดส่วนที่ต่างกัน กล่าวคือ *Mystery* เน้นที่โครงเรื่องอันลึกลับซับซ้อน ผู้ชมไม่สามารถรู้ว่าผู้ร้ายที่แท้จริงนั้นเป็นใคร ในขณะที่ *Suspense* เน้นที่การเล่าเรื่องที่ดึงดูดความสนใจ และคาดเดาไปกับเหตุการณ์ที่ตื่นเต้น กับการเอาใจช่วยให้ตัวเอกหลุดพ้นหรือยุติสถานการณ์ร้ายนั้นได้อย่างไร

.....⁴ *The mystery has concentrated primarily on the unknown villain and his unmasking while suspense has attended to getting the protagonists out of whatever mess the villain or circumstances have gotten them into.....*

อัลเฟรด ฮิตช์ค็อกเคยกล่าวเอาไว้ว่า “ความลึกลับคือสิ่งที่ทำให้พิศวงงงงวย เป็นส่วนที่ต้องใช้สมอง แต่กับความตื่นเต้นนั้นเป็นเรื่องของอารมณ์ ผู้ชมไม่จำเป็นต้องมีอารมณ์เคลิบเคลิ้มไปกับส่วนลึกลับ แต่กับส่วนที่ตื่นเต้นแล้วจำเป็นทีเดียว ซึ่งผู้ชมจะต้องได้รับข้อมูลมากกว่าตัวละคร ถ้าคุณเห็นชายคนหนึ่งเดินถือกระบอกมาข้างหลังตัวละครที่ไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหน คุณก็รู้มากกว่าตัวละครแล้ว และนั่นคือหลักการสร้างความตื่นเต้น”⁵

⁴Web,Michael,"Of no lesser importance (Mystery – Suspense)",*HISTORY OF THE MOVIES*,Third Edition,London,The Hamlyn Publishing Group Ltd,1984,page 202

⁵สริน จันทาพิมล,"หนังสือลึกลับ" หนังสือและวีดีโอ,กรุงเทพฯ,ปีที่ 4,ฉบับที่ 57,(ปกหลัง ตุลาคม 2537) : หน้า20

SUSPENSE

รูปแบบหรือโครงสร้างของการเล่าเรื่อง เพื่อจุดประสงค์ในการลำดับความสนใจของผู้ชม โดยดึงดูดความอยากรู้อยากเห็น และการทำให้เกิดการคาดหวังของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า⁶ *The primary focus of hypothesis forming remains what called suspense – anticipating and weighing the probabilities of future narrative events.....*

หลักการทํางาน

1. การเล่าเรื่อง

การที่ผู้กำกับเลือกที่จะปิดหรือการเปิดเรื่องราวบางส่วน เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมสงสัย และคิด คาดเดาไปข้างหน้าพร้อมกับตัวละคร การเปิดจึงเป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้ชมอย่างพอเหมาะพอควร และปิดส่วนที่เป็นจุดสุดยอดหรือปมสำคัญของเนื้อหานั้นไว้

ดังนั้นความลึกลับจึงอยู่ที่ความพอดี ไม่ให้ข้อมูลที่มากหรือน้อยเกินไป รวมทั้งข้อมูลที่ตีนั้น จะต้องดูเป็นกลางสามารถสร้างนัยยะให้ผู้ชมคิดไปได้หลายแง่

การเปิดอาจจะเป็นผลของการกระทำของตัวละคร และการปิดอาจเป็นเหตุผลของตัวละคร ในการกระทำนั้นๆ แต่อาจจะสลับกันได้ขึ้นอยู่กับว่าส่วนไหนเป็นส่วนสำคัญที่ต้องการให้ผู้ชมอยากรู้นั่นเอง

2. การสร้างความตื่นเต้น

ผู้ชมจะถูกกันออกจากตัวละครทันที กลับมาเป็นมุมมองของผู้เห็นเหตุการณ์ คือ ผู้ชมรับรู้ ข้อมูลบางอย่างที่สำคัญต่อตัวละคร แต่ตัวละครหลักไม่สามารถรับรู้ได้ จุดประสงค์เพื่อการสร้าง อารมณ์ลุ้นเอาใจช่วยตัวละครของผู้ชมว่า จะสามารถรับรู้ข้อมูลนั้นได้อย่างไร เมื่อไร และตัวละคร จะมีปฏิกิริยาได้ตอบเช่นไร

.....⁷ *The suspense was built because we know more than the main character ; we were wondering when and how it would happen ,and what the main character reaction would be.....*

ตัวอย่างง่ายๆที่แสดงการเปรียบเทียบถึงผลที่แตกต่างกันของการได้รับรู้ข้อมูล กับการไม่ได้ รับข้อมูลของผู้ชม คือการให้คนสี่คนนั่งล้อมวงรอบโต๊ะพูดคุยกันเรื่องเบสบอล หรือเรื่องอะไรก็ได้ ทันใดเสียงระเบิดก็ดังขึ้น ทุกคนกระเด็นไปคนละทิศคนละทาง

⁶ Bordwell, David, "The viewer's activity", *NARRATION IN THE FICTION FILM*, Published in Britain by Methuen & Co., Ltd, 1985, page 37

⁷ Hammond, Lawrence, "Learning the rule", *THRILLER MOVIES (CLASSIC FILMS OF SUSPENSE AND MYSTERY*, First edition, Britain, Octopus Books Ltd, 1974, page 20

“ผู้คนที่ตื่นตระหนกกับการระเบิดอย่างไม่คาดฝันได้เพียงแค่ 15 วินาที แต่ก่อนหน้านั้นคุณต้องนั่งฟังบทสนทนาเรื่องเบสบอลนานถึง 5 นาที ทั้งนี้เพราะผู้ชมไม่เคยรู้มาก่อนว่ามีระเบิดซ่อนอยู่ใต้โต๊ะตัวนั้น”

อิทธิพลคือ ยกตัวอย่างเดียวกัน แต่ด้วยวิธีการนำเสนอแบบใหม่ “เราให้เห็นระเบิดวางอยู่ใต้โต๊ะตั้งแต่ต้น บอกให้ผู้ชมรับรู้ว่ามันกำลังจะทำลายทุกอย่างเป็นผุยผงในอีก 5 นาที ที่นี้เราปล่อยให้ตัวละครพูดคุยกันเรื่องเดิม บทสนทนาจะเพิ่มความสำคัญขึ้นมาทันที ผู้ชมจะนึกอยู่ในใจระหว่างที่ตัวละครพูดคุยกันว่า “หยุดคุยกันเรื่องเบสบอลได้แล้ว มีระเบิดวางอยู่ใต้โต๊ะ”

นั่นหมายความว่า ตลอดระยะเวลา 5 นาที ก่อนที่ทุกอย่างจะพังพินาศ ผู้ชมจดจ่อกับระเบิดด้วยความกังวลและตื่นเต้น อย่างที่ใครบางคนบอกไว้ การปล่อยให้ผู้ชมรู้ว่าอะไรบางอย่างที่เลวร้ายกำลังเกิดขึ้น มันทำให้คนดูนั่งกันไม่ติด⁸

MYSTERY

เป็นลักษณะของโครงเรื่องที่มีความลึกลับของปมปัญหาเรื่องราว หรือตัวร้ายที่อยู่เบื้องหลังเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องไม่ให้ผู้ชมสามารถล่วงรู้ได้ ดังนั้นการดำเนินเรื่องจึงเน้นที่การสืบเสาะหาข้อเท็จจริงจนพบต้นตอของเหตุการณ์ทั้งหมด โดยแก้ไขปริศนาไปที่ละจุดจนถึงจุดสุดยอดของเรื่อง สามารถจับตัวร้ายของเรื่องได้

รากฐานเดิมของMystery นั้นมักจะใช้ในภาพยนตร์ประเภทนักสืบ ซึ่งมุ่งเน้นวิธีการสืบสวนหาหลักฐานที่ละชิ้นจนไขคดีต่างๆนั้นลงได้ แต่การใช้ Mystery กับThriller ร่วมกันก็เพื่อให้เรื่องราวเกิดความลึกลับและดูลึกลับมากขึ้น เนื่องจากความลึกลับซับซ้อนของเรื่องราวไม่ว่าใครเป็นฆาตกร จึงทำให้ผู้ชมเกิดความระแวงระวัง และรู้สึกน่ากลัวมากขึ้น

PSYCHOLOGY

เป็นส่วนของบุคลิกตัวละครโดยเฉพาะตัวร้ายซึ่งเป็นฆาตกร ภาพยนตร์เรื่องใดที่มีการเน้นในส่วนนี้มาก ก็จะมุ่งไปที่การบอกความผิดปกติทางจิตของตัวร้าย ผ่านพฤติกรรมตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือตัวละครตัวอื่น ซึ่งตัวละครในเรื่องจะมีน้อยเพราะมุ่งเน้นปฏิกริยาของตัวร้ายกับตัวเอง

“ตัวร้าย” ดูภายนอกตัวละครประเภทนี้จะเป็นคนปกติ แต่เบื้องหลังตัวละครเหล่านี้ต่างมีปมด้อยของตน และเมื่อมีอะไรมากระทบตรงจุดนี้ ก็จะแสดงอาการผิดปกติออกมา กล่าวคือ ตัวละครประเภทนี้จะมีความต้องการ(NEED)ที่ไม่ปกติ เกินความพอดี ซึ่งมีเหตุจูงใจที่มาจาก

- 1.แรงจากอารมณ์ เช่น รัก โลภ โกรธ หลง แค้น อิจฉา ที่มากเกินไป
- 2.อาการป่วยทางจิต คือ พวกที่ควบคุมตัวเองไม่ได้ รุนแรง มีหลายบุคลิก แปรปรวน วิปริต

⁸ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาและการตีความเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
 8 ประวัทัย แต่งอักษร, "REAR WINDOW", หนังสืออเมริกัน ประวัติศาสตร์และงานคลาสสิก, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ, มีนาคม 2538, หน้า 104
 ไม่ว่าการตีความ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ตัวเอก” มีการพัฒนามาบุคลิกเนื่องมาจากการถูกคุกคามจากฆาตกร

1. ผิด้ล้งเกด – ตั้งแต่ตัวร้ายเข้ามาพัวพันกับตัวละครเอก ผ่านสถานการณ์ที่ปกติ จนเริ่มเห็นความต้องการที่ไม่ธรรมดาของตัวร้าย
2. แนใจ – ตัวร้ายเริ่มเผยความต้องการของตนต่อตัวเอก ทำให้ตัวเอกเริ่มเห็นถึงอันตรายที่ใกล้เข้ามา
3. กำจัด – อาจเป็นทั้งการหนีหรือการกำจัดขึ้นอยู่กับความขัดแย้งและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

โดยรวมแล้วการนำเสนอทั้ง 3 รูปแบบต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ส่งผลต่อกัน ไม่สามารถอยู่เดี่ยวๆได้ ภาพยนตร์หนึ่งเรื่องอาจใช้รูปแบบทั้ง 3 ในสัดส่วนที่แตกต่างกันไป แต่เราจะเห็นได้ว่า Suspense เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นที่สุดแม้กระทั่งในภาพยนตร์ประเภทอื่นก็ตาม โดยเฉพาะตอนจุดสุดยอดของเรื่อง เนื่องจากหน้าที่ในการดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมคาดเดาติดตามเรื่องราว ซึ่ง Suspense จะถูกใช้ได้อย่างเต็มที่ในภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั่นเอง

ความคล้ายคลึงของ MYSTERY กับ SUSPENSE นั่นก็คือ

“Mystery คือ Suspense ที่ปิดบังตัวร้าย ซึ่งผู้ชมเดาไม่ได้เลย นั่นเอง”

2.4 องค์ประกอบหลัก 4 ประการ

นอกเหนือจากโครงเรื่อง การเล่าเรื่องและบุคลิกตัวละครที่ผ่านรูปแบบการนำเสนออันได้แก่ Mystery, Suspense และ Psychology นั้นแล้ว ยังมีปัจจัยสำคัญ 4 ประการ ในการตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชมได้อีกคือ

1) MOMENT OF SUSPENSE

เป็นช่วงระยะเวลาช่วงหนึ่งในหนัง ที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้ชมต้องตื่นเต้นระทึกใจ หรืออาจถึงกับผวาสุดขีด ซึ่งจะมากน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้กำกับ ส่วนมากมักจะเป็นช่วงที่ตัวละครกำลังจะตกเป็นเหยื่อที่จะถูกทำร้ายจากฆาตกรในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง⁹

2) HELPLESS CHARACTER

เป็นองค์ประกอบในส่วน of ตัวละคร คือ ตัวละครที่ตกอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆตามแต่จะกำหนด ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างให้ผู้ชมเป็นห่วงและเอาใจช่วยตัวละครมากขึ้นสาเหตุอาจจะมาจาก การกำหนดให้ตัวละครอยู่โดดเดี่ยว ถูกตัดขาดจากโลกภายนอกหรือให้ตัวละครพิการหรือบาดเจ็บ หรือไม่ก็เป็นเด็กหรือคนชรา เป็นต้น¹⁰

⁹ กฤษดา เกิดดี, "ภาพยนตร์สยองขวัญ", ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาวาดด้วย 10 ตระกูลสำคัญ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สน. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการค้า พิมพ์ที่ห้องภาพสุวรรณ, กุมภาพันธ์ 2541, หน้า 33

¹⁰ ไม่ว่ากรณีใดๆ เรื่องเดียวกัน, หน้า 35

3) TRAPPED SITUATION

เป็นเงื่อนไขทางด้านระยะเวลา(TIME) และพื้นที่(SPACE) ซึ่งได้แก่ สถานการณ์จมนม ปิด ล้อม กักขัง หรือเป็นสถานที่ที่ตัวละคร(เหยื่อ) ไม่คุ้นเคย¹¹ ทำให้ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบแก่ฆาตกร เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ตัวละครตกเป็นเหยื่ออย่างสมบูรณ์ จำต้องเผชิญหน้ากับฆาตกรหรืออันตราย เนื่องจากเงื่อนไขอื่น ๆ อีก

4) PSYCHIC ELEMENT

เป็นเหตุผลทางด้านจิตวิทยา ใช้เป็นเหตุแรงจูงใจในการกระทำของตัวละคร¹² โดยเฉพาะที่ ตัวฆาตกร ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดแนวทางและสาระของหนัง ซึ่งถ้าเป็น

4.1 ฆาตกร - ก็จะเน้นไปที่ความผิดปกติทางจิต แรงจูงใจและเหตุผลในการฆ่า

4.2 ตัวละครเอก ก็จะเน้นที่ อาการหลอนทางจิต ปมความกลัวฝังใจที่ทำให้เขาหรือเธอต้องเผชิญ กับสิ่งทีกลัวนั้นอีก เพื่อแก้ไขหรือขจัดความกลัวนั้นให้หมดไป

อย่างไรก็ตามองค์ประกอบทั้ง 4 จะเกิดขึ้นในลักษณะที่สัมพันธ์กันเช่น ใน *SILENCE OF THE LAMBS* เอฟ.บี.ไอ.สาวบุกเข้าไปในบ้านฆาตกรแล้วเกิดไฟดับ ทำให้เธอตกอยู่ในสถานการณ์จมนม (Trapped Situation) แล้วกลายเป็นตัวละครที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (Helpless Character) จึงก่อให้เกิด (Moment Of Suspense) ตามมาในที่สุด¹³

ฉากและสถานที่มักจะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ และเกื้อหนุนให้เกิดองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ประการที่สัมพันธ์กัน ซึ่งถ้ามองตามเนื้อหาจากองค์ประกอบทั้ง 4 แล้วเราจะสามารถจัดความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1) "MOMENT OF SUSPENSE" กับ "TRAPPED SITUATION"

เป็นส่วนของการสร้างสรรค์เหตุการณ์จากฉาก หรือสิ่งที่อยู่ในฉาก ช่วยสร้างความตื่นเต้นของเหตุการณ์ ตามจังหวะในเรื่องเวลาและพื้นที่จึงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง

2) "HELPLESS CHARACTER" กับ "PSYCHIC ELEMENT"

เป็นส่วนเงื่อนไขทางด้านตัวละครที่จะแสดงพฤติกรรม ออกมาเช่นไรในระหว่างที่ตกอยู่ในสถานการณ์อันตรายนั้น

¹² กฤษดา เกิดดี, "ภาพยนตร์ของขวัญ", ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาวาดด้วย 10 ตระกูลสำคัญ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ.:สน.

พิมพ์ห้องภาพสุวรรณ.กุมภาพันธ์ 2541, หน้า 35

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน

2.5 ตารางเปรียบเทียบรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์

Mystery, Suspense, Psychology

ส่วนประกอบ รูปแบบ	โครงเรื่อง	การเล่าเรื่อง	บุคลิกตัวละคร	ผู้ชม
Mystery	ความลึกลับซับซ้อน เนื่องจากการวาง แผนของตัวร้าย	การสืบสาวปมปัญหา ที่ค่อยเฉลยทีละจุดจน สามารถจับตัวร้ายได้ (ตัวเอก → ตัวร้าย)	ตัวเอกมักมีฐานะ บทบาท เป็นนักสืบ ตัวร้ายมักเป็นฆาต กรต่อเนื่อง	ผู้ชมรับรู้ข้อมูลไป พร้อมๆกับตัวเอก ซึ่ง มักจะได้ข้อมูลที่ผิด
Suspense	ตัวเอกตกอยู่ใน สถานการณ์ อันตราย ซึ่งต้องหา ทางยุติ ปัญหาทั้ง หมดที่เกิดขึ้น	เพิ่มความขัดแย้งและ สร้างความสงสัยให้ แก่ตัวเอกมากขึ้น (ตัวเอก ↔ ตัวร้าย)	ตัวเอกมักเป็นผู้ บริสุทธิ์ ที่ถูกคุกคาม จากตัวร้ายที่เป็น อาชญากร	ผู้ชมรับรู้ข้อมูลมาก กว่าตัวละคร และมัก จะไม่ได้ตัวละครใกล้ชิด
Psychology	เน้นที่ความผิดปกติ ทางจิตของตัวละคร ผ่านพฤติกรรม	เผยพฤติกรรมที่มาจาก ความผิดปกติที่ ละเอียดจนถึงขั้นควบคุม ตัวเองไม่ได้	ตัวเอก - มีชีวิตที่ สมบูรณ์หรือไม่ก็มี ปมปัญหาทางจิตที่ ต้องแก้ไข ตัวร้าย - ภายนอก ปกติ แต่ภายในนั้น ป่วยทางจิต	ผู้ชมอาจรู้หรือไม่รู้ก็ได้ สำคัญอยู่ที่ตัวเอก ได้รับรู้ตัวร้ายคิด อย่างไร ก็เมื่อสายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตวิทยาในภาพยนตร์

ความกลัว¹⁴

“FEAR” ซึ่งแปลว่ากลัว เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษโบราณว่า “faer” ซึ่งแปลว่าอันตราย หรือความหายนะที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน

ความกลัวเป็นการตอบสนองปกติต่อการคุกคาม ทั้งที่เกิดขึ้นจริงและคาดว่าจะเกิดขึ้น อารมณ์ที่เกิดขึ้นจะมีผลต่ออารมณ์ของเรา และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

พฤติกรรมขณะที่เกิดความกลัวที่เห็นชัดๆมี 2 แบบ

แบบแรก คือ ทำอะไรไม่ถูก ยืนตัวแข็ง พุดไม่ออก ในสัตว์บางชนิดเวลาตกใจจะแก้มือทำเป็นตาย

พฤติกรรมอีกแบบคือ อากาการตื่นตกใจ กรีดร้อง วิ่งหนี

พฤติกรรมทั้ง 2 แบบ อาจเกิดร่วมกันขณะเกิดความกลัว และคนหรือสัตว์ อาจเปลี่ยนพฤติกรรมกลับไปกลับมาได้อย่างรวดเร็ว เช่น สัตว์ที่กำลังตกใจอาจยืนตัวแข็งลักพิกแล้วจึงรีบวิ่งหนี

ชาร์ล ดาวิน ผู้คิดทฤษฎีวิวัฒนาการเคยบรรยายให้เห็นภาพพจน์ของความกลัวดังนี้

“คนที่กำลังตกใจจะยืนนิ่งราวกับรูปปั้น ไม่กระตุกกระดิก ไม่หายใจ หัวใจเต้นถี่ และแรง ผิวหนังจะซีดเมื่อเย็นเฉียบ เหงื่อจะเริ่มซึม ขนและผมลุกชู เนื้อตัวสั่น หายใจหอบถี่ ปากแห้ง”

จุดสังเกตที่ดีที่สุดอันหนึ่ง คือ การสั่นของกล้ามเนื้อทั้งตัว ซึ่งมักจะเห็นได้ที่ริมฝีปากก่อนเมื่อความกลัวทวีความรุนแรงมากขึ้น

โดยทั่วไปความกลัวและความวิตกกังวลมีส่วนคล้ายกันมาก เมื่อสิ่งที่กระตุ้นเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด เราเรียกอารมณ์ที่เกิดขึ้นว่า ความกลัว เราเรียกอารมณ์ของคนที่กำลังเจอลิงโตกระโจนเข้าใส่ว่า กลัว ส่วนในคนที่กำลังจะสอบเราเรียกว่ากังวล

....ความตึงเครียดอาจให้ความสุขได้เช่นกัน

ความวิตกกังวลและความกลัวเป็นความรู้สึกที่ไม่สบาย แต่เราก็ไม่ได้พยายามหลีกเลี่ยงมันทุกครั้ง ในทางตรงกันข้าม คนบางคนกลับแสวงหาและพอใจกับการเอาชนะสิ่งที่เป็นอันตราย นักแข่งรถ นักสู้วัวกระทิง นักไต่เขาสนุกกับการเอาตัวเข้าไปเสี่ยงอันตราย คนดูทั้งหลายก็สนุกและตื่นเต้นไปด้วย หนังสือหรือภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญมักจะทำเงินได้มหาศาล การแข่งรถแบบชนเหล็กก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความสุขจากการเกิดความกลัวและความกังวล

¹⁴นายแพทย์ สเปง อ่อนงค์, “ธรรมชาติของความกลัวและความวิตกกังวล”, วิถีเอาชนะความกลัว, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, พ.ศ. 2538, หน้า 5-9

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลัวในภาพยนตร์

ทฤษฎีที่ว่าดูเข้าตามหลักจิตวิทยาที่ว่าคนเราต้องการบำบัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อตกอยู่ในสภาพกดดัน เคร้าหมองทางที่ดีควรมีการระบายออก เช่นการออกกำลังกายให้เหนื่อยมากๆ หัวเราะหรือตะโกนดังๆหรือแม้แต่ทำอะไรอื่นไม่ได้นอกจากร้องไห้ ก็จะช่วยได้ ทำให้ต่อมในร่างกายนั่งสารเคมีบางอย่าง สารนี้จะช่วยให้สดชื่นขึ้น ลดอาการซึมเศร้า ทำให้อายุยืนยาวกว่าเดิมโดยไม่รู้ตัว เปรียบกับการที่คนเราชอบดูหนังสยองขวัญ เป็นความขัดแย้งที่แปลก แม้จะกลัวแต่ก็ยังอยากดู เหมือนเป็นการแก้ปมทางจิตวิทยาคือเผชิญหน้ากับสิ่งที่กลัว

ฆาตกรโรคจิตบุกฆ่าคนอย่างเมามั่น ในช่วงก่อนหนัง เหมือนเป็นการบีบคนดูจนตรอกกลัวจนตัวสั่น พอครึ่งหลังผู้กำกับให้ตัวเอกเริ่มสู้คนดูก็เริ่มลุ้นตาม แม้จะเปลี่ยงพล้ำอย่างน่าหวาดเสียวบ้าง แต่ตอนจบจบตัวเอกก็สามารถจัดการเก็บตัวร้ายลงเสียได้ คนดูก็ถอนหายใจด้วยความโล่งอก และเหมือนได้รู้สึกที่ตนลงมือเสียเอง เป็นการบำบัดความกลัวอย่างหนึ่งโดยไม่รู้ตัว¹⁵

เวส คราเวน เชื่อว่าเขาได้รู้ถึงเคล็ดลับในการนำความชั่วร้ายขึ้นมาสู่จอได้อย่างมีประสิทธิภาพ, ตื่นตาตื่นใจ และสนุกไปพร้อมๆกัน”หนึ่งในกฎทองของผมที่ผมจะบอกกับใครๆที่อยากทำหนังสยองขวัญ ก็คือคนแรกที่คุณต้องทำให้คนดูของคุณกลัวเสียก่อนก็คือตัวคุณเอง...คุณต้องทำให้พวกเขาเชื่อว่าคนบ้า เชื่อว่าคุณรู้ว่าคุณหวาดกลัวที่พวกเขาปิดบังไว้คืออะไร และเชื่อว่าคุณกำลังจะลากความกลัวของพวกเขาออกมาแล้วฆ่าแหละมันซะ! คุณทำอย่างนั้นได้โดยทำในสิ่งที่พวกเขาไม่เคยเห็นมาก่อน พวกเขาจะได้เดาไม่ออกว่าคุณกำลังจะทำอะไรต่อไปและคุณก็ต้องทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังเผชิญกับคนบ้า นั่นแหละคือรูปแบบหนังที่คุณกำลังสร้างอยู่”¹⁶

แต่ใจ ตั้งแต่ พุดเสริมไว้ด้วยเช่นกันว่า “หนังสยองขวัญที่น่ากลัวที่สุด คือหนังที่แสดงให้เห็นว่า ความชั่วร้ายยังคงอยู่ ธรรมชาติไม่ได้ชนะธรรมชาติไป มันเป็นความจริงที่เจ็บปวด ไม่มีใครอยากจะยอมรับแต่ปฏิเสธไม่ได้”¹⁷

¹⁵ฟิล์มไวส์, “นิมิตยามวิกาล”, FILMVIEW, กรุงเทพฯ, ปีที่ 2, ฉบับที่ 14, (มกราคม 2539), หน้า 107

¹⁷เรื่องเดียวกัน, หน้า 107

¹⁶เอียน สเปลลิง, “Director Time: เวส คราเวน”, MOVIE TIME, กรุงเทพฯ, ปีที่ 2, ฉบับที่ 25, (ปีกรหลัง เมษายน 2541), หน้า 97

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

การทำงานในขั้นตอนนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งเรื่องสั้นที่สามารถนำมาทำเป็นบทภาพยนตร์นั้นได้ ดำเนินงานด้วยวิธีการ 2 วิธีควบคู่กันไป คือ

1. บทภาพยนตร์ดัดแปลง - การหาจากเรื่องสั้นของเดิมที่มีอยู่แล้ว วิธีนี้จะเสียเวลาในการหา แต่จะได้โครงเรื่องที่ดี มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ
2. บทภาพยนตร์ดั้งเดิม - การเขียนบทภาพยนตร์ขึ้นมาด้วยตัวเอง วิธีนี้จะยุ่งยากในกระบวนการคิด แต่สามารถสร้างเรื่องราวที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของโครงการได้

เมื่อใช้วิธีที่ 1 อยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ยังไม่สามารถหาเรื่องสั้นมาทำเป็นบทภาพยนตร์ได้ เนื่องจากไม่ตรงกับความต้องการของผู้ทำคือ มีเนื้อหาที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับหัวข้อโครงการได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีที่ 2 โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ส่วนตัว คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และข้อคิดเห็นจากบุคคลที่รู้จักจนได้บทภาพยนตร์ เรื่อง “โรงแรมโซคดี”

3.1.1 เรื่องย่อ “โรงแรมโซคดี”

ฝนกับเมฆกำลังเดินทางออกจากกรุงเทพฯ เพื่อไปงานบวชเพื่อนที่จังหวัดราชบุรี ระหว่างทางรถเกือบเกิดอุบัติเหตุเพราะเมฆดื่มเบียร์ขณะขับรถ ฝนต่อว่าเมฆไม่ให้ดื่มของมีแอลกอฮอล์ ในขณะที่เมฆก็อ้างว่าเป็นเพราะรถฝนทำงานเสร็จนั่นเอง จึงทำให้ไปสนุกไม่ทันเพื่อนๆ จึงต้องกินอุ้งเครื่องนำไปก่อน ทั้งสองทะเลาะกันจนกระทั่งมีรถสายตรวจวิ่งตามมา

เมฆด้วยอาการมึนเมาและตกใจจึงขับรถหนีตำรวจและขับเข้าไปแอบในซอกเขตรั่วปูนข้างทาง เมื่อเห็นว่ารถสายตรวจวิ่งผ่านไป ทั้งสองจึงจะออกรถกลับไปทางเดิม แต่รถกลับดับ สตาร์ทเท่าไรก็ไม่ติด แล้วรถสายตรวจคันนั้นก็กลับขับตามมาจนเจอ นายตำรวจหนุ่มลงมาตรวจใบขับขี่ พร้อมกับเมฆที่แสดงอาการวิงวอน ส่วนฝนต้องปรามเมฆไม่ให้ก่อเรื่องจนไปกันใหญ่

ในที่สุดฝนกับเมฆต้องไปกับนายตำรวจผู้นั้น เพื่อรอให้ซ่อมรถเสร็จเสียก่อน โดยนายตำรวจสัญญาว่าเมื่อรถซ่อมเสร็จแล้ว ทั้งสองก็สามารถเดินทางต่อไปได้ตามปกติ แต่ก็ต้องรอให้อาการเมฆสร้างเมากว่านี้ด้วย นายตำรวจจึงให้ฝนและเมฆพักที่โรงแรมที่ใกล้ที่สุดแถวนั้นที่ชื่อว่า “โรงแรมลักกี้”

ฝนเริ่มรู้สึกผิดสังเกตในขณะที่รอให้รถซ่อมเสร็จ ซึ่งเวลาผ่านไปหลายชั่วโมงจนเป็นเวลาค่ำ นายตำรวจก็ไม่กลับขึ้นมาตามที่เคยบอกไว้ ส่วนเมฆนั้นปลุกเท่าไรก็งัวเงียไม่ยอมตื่น ฝนจึงตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็น...
ลงไปโทรศัพท์ที่ล็อบบี้ชั้นล่าง ซึ่งเธอไม่พบใครเลย แม้กระทั่งเจ้าของโรงแรมคนที่เห็นเมื่อตอนเย็น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะนั้นบนห้องพักที่เมฆนอนอยู่คนเดียว ประตูห้องก็เปิดออกมีบริการที่เป็นคนเซ็กซี่ในตอนเย็นยกถาดน้ำเข้ามาเสิร์ฟ และทันใดนั้นบริการผู้นั้นก็ชักมีดพร้าออกมาจากแขนเสื้อแล้วฟันไปที่เมฆอย่างไม่ยั้ง....

ฝนติดต่อใครไม่ได้เลย โทรเท่าไรสายก็ไม่ว่าง เธอจึงรีบกลับขึ้นไปเพื่อจะไปปลุกเมฆ แต่กลับพบห้องที่ปิดอ้า และภายในห้องที่มีดข้าวของกระจัดกระจาย ในขณะที่เธอกำลังตั้งสติอยู่นั้นเองก็พลันมีบริการคนเดิมเข้ามาลือคอคอเธอแล้วกระชากออกไป

ฝนตื่นขึ้นมาอีกทีพบว่าตัวเองถูกแต่งตัวแต่งหน้า และถูกจับมัดอยู่กับเก้าอี้รถยนต์ ภายในห้องนั้นเต็มไปด้วยกลิ่นอับจากเศษชิ้นส่วนอวัยวะสัตว์ ที่นำเอามาประดับทำเป็นเฟอร์นิเจอร์อย่างดี แล้วเธอก็จะถูกเจ้าบริการโรคจิตนั้นเล่นงาน แต่พอดีมีคนมาเคาะประตูเรียก เจ้าฆาตกรนั้นรีบเอาฝนไปซ่อนไว้ในห้องน้ำเก่า ฝนอาศัยช่วงเวลานี้แก้มัดออกจนสำเร็จ และที่นี้เธอก็ได้พบศพเมฆถูกหั่นเป็นท่อนนอนแช่ในอ่างน้ำอยู่ ในขณะที่ข้างนอกเสียงทะเลาะกันเริ่มเงียบ และเมื่อเจ้าฆาตกรนั้นวิ่งมาเปิดประตู ฝนจึงใช้เลื่อยเหล็กอันใหญ่ฟาดเข้าที่หัวจนมันล้มไป

ฝนวิ่งหนีออกจากห้องใต้ถังคังน้ำ ผ่านไปพบบ้านคนหลังหนึ่ง ฝนเห็นคนนั่งอยู่หน้าบ้านเธอ จึงตัดสินใจเข้าไปแต่นั้นมันกลับทำให้เธอซ็อกแทบหมดสติ เมื่อคนที่เห็นวานั่งบนเก้าอี้โยก กลายเป็นศพคนแก่ที่แห้ง ยังไม่ทันที่เธอจะหนีไปไหน นายตำรวจผู้นั้นก็เข้ามาแล้วบอกว่าช่างซ่อมเสร็จแล้วให้รีบกลับออกมา ฝนตามนายตำรวจออกไปด้วยความไม่ไว้วางใจ และพยายามจะบอกเรื่องราวที่เกิดขึ้น

แต่ในขณะที่ออกจากรั้วบ้านนั้น เจ้าฆาตกรก็เดินถือพร้าเข้ามา นายตำรวจร้องห้ามและยิงสกัดไว้แต่เจ้าฆาตกรกลับวิ่งเข้ามาฟัน ทั้งสองสู้กันจนนายตำรวจเป็นฝ่ายได้เปรียบ แต่กลับไม่ทำการจับกุมแต่อย่างใด กลับต่อว่าเจ้าฆาตกรเหมือนพี่ตู่ห้อง ทำให้ฝนแน่ใจว่านายตำรวจเป็นคนร้าย ฝนไม่ทันที่จะหนีไปไหนไม่ได้ เจ้าคนร้ายทั้งสองก็ตามมา สุดท้ายเธอก็หันหน้าต่อสู้กับคนร้ายทั้งสองจนจัดการได้สำเร็จ จากนั้นเธอก็หาทางออกจากโรงแรมนี้ซึ่งเธอก็ได้พบว่าข้างหน้าโรงแรมนั้นอยู่ติดถนนใหญ่และมีป้ายบอกว่า "ปิดปรับปรุงชั่วคราว"

3.1.2 โครงเรื่องขยาย "โรงแรมโซคติ"

ACT 1 เปิดตัวละคร

ฝน ตัดธุระเรื่องงานที่ต้องทำก่อนจะเดินทางไปงานเลี้ยง บอกให้เมฆไปก่อนด้วยความเกรงใจที่จะให้รอ แต่เมฆรับอาสาจะรอมาเป็นเพื่อนด้วย และเมื่อเดินทางมาด้วยกัน เมฆกลับก่อเรื่องตามนิสัยรักสนุก คึกคะนองของเขา ดื่มของมึนเมาในขณะที่ขับรถ ซึ่งฝนพยายามขอขับรถเองแต่ไม่สำเร็จ ในที่สุดรถสายตรวจจึงขับตามมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมฆ เพื่อนสนิทของฝนด้วยความเป็นห่วงไม่อยากให้ฝนเดินทางคนเดียว จึงอาสาขอให้ฝนเสร็จงาน และขับรถมาด้วยกัน แต่ด้วยนิสัยขี้เมาจึงขอต้มย้อมใจก่อนถึงงาน และไม่คิดว่าเรื่องจะยุ่งบานปลายไปขนาดนี้

สรุท นายตำรวจหน้าตาดี ผู้ซึ่งปฏิบัติตามหน้าที่ตำรวจที่ดี เอาใจใส่ดูแลความปลอดภัยของประชาชนเป็นอย่างดี

SEQUENCE 1 “ไปปาร์ตี้”

เมฆขับรถด้วยความคึกคะนองและประมาท โดยการดื่มเบียร์ไปในขณะขับรถ จนเกือบเกิดอุบัติเหตุระหว่างทาง ทำให้ฝนซึ่งรู้สึกไม่พอใจมานานแล้ว ต่อว่าจนทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกัน แต่ยังไม่ทันที่จะคุยกันรู้เรื่อง ก็มีรถสายตรวจขับตามมา เมฆไม่ยอม รีบขับรถหนีแล้วเข้าไปหลบข้างทาง แต่รถก็ดันมาเสีย อีกทั้งยังถูกนายตำรวจผู้นั้นจับได้ สุดท้ายทั้งฝนและเมฆ จึงเป็นฝ่ายที่ต้องให้ตำรวจช่วยเหลือ

SEQUENCE 2 “โรงแรม”

นายตำรวจพาทั้งเมฆและฝนมาที่โรงแรมเพราะอยู่ใกล้บริเวณนั้นมากที่สุด เพื่อจะมีช่างประจำโรงแรมอยู่ และเพื่อที่เมฆจะได้พักให้สร่างเมาก่อนเดินทางต่อไป

ฝนรอเวลาที่นายตำรวจอาสาไปจัดการเรื่องซอมรลให้ เป็นเวลานานจนผิดสังเกต เธอจึงลงไปดูที่ชั้นล่างเมื่อไม่พบใครเลย ฝนจึงรีบโทรศัพท์ไปหาเพื่อนที่งาน แต่สายก็ต่อไม่ติด และเมื่อกลับขึ้นไปบนห้องพักก็พบว่าไฟในห้องดับ ข้าวของกระจัดกระจายและไม่พบเมฆ จากนั้นฝนก็ถูกชายลึกลับจับตัวไป

PLOTPOINT เมฆจะยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ และฝนจะเป็นเช่นไร

ACT 2 ตกอยู่ในอันตราย

SEQUENCE 3

ฝนถูกจับโดยบริกรโรงแรมที่สติไม่ดี เธอถูกจับแต่งหน้าแต่งตัวจนเลอะเทอะ และก็ไม่รู้ว่าเจ้าคนร้ายจะจัดการกับเธออย่างไรต่อ ในขณะที่ฝนถูกเจ้าคนบ้านั้นเล่นงานอยู่ก็มีคนมาเคาะเรียก เจ้าคนร้ายตกใจพาฝนเข้าไปหลบในห้องน้ำเก่า และเธอก็ได้พบกับศพเมฆที่ถูกหั่นเป็นท่อนๆ แช่อยู่ในอ่างน้ำ ฝนอาศัยช่วงที่ข้างนอกห้องมีคนเอะอะวอยวายกันอยู่ แก้วพันธนาการของตนออก และอาศัยจังหวะที่เจ้าฆาตกรวิ่งเปิดประตูเข้ามาใช้เลื่อยเหล็กฟาดไปที่หน้าจนมันล้มลงแล้วหนีออกมาได้

SEQUENCE 4

ฝนหนีออกมาเจอบ้านหลังหนึ่ง หวังเข้าไปขอความช่วยเหลือจากคนที่นั่งอยู่หน้าบ้าน แต่เมื่อเข้าไปใกล้กลับพบว่าคนที่เธอเห็นนั้นกลับกลายเป็นศพคนแก่แห้งๆ และนายตำรวจก็ปรากฏตัวเอกสารนี้ เป็นโดยเรียกให้เธอกลับไปเตรียมตัวเดินทางต่อ ซึ่งในขณะที่เดียวกันนั้นเจ้าฆาตกรก็ตามออกมา นายไม่ว่ากรณีตำรวจกลัวตัวเดือนนี้หวังอากูธ แต่เจ้าฆาตกรไม่ยอมหยุด ทั้งสองจึงต่อสู้โดยนายตำรวจสามารถจัด

การกับเจ้าฆาตกรได้ แต่แทนที่จะจับกุมกลับกลายเป็นการดูว่ากล่าวแบบพีดูน้อง ทำให้ฝนรู้ว่าตนได้ถูกหลอกเข้ามาอยู่ในโรงแรมฆาตกร เธอจึงรีบหนีออกจากที่นั่น

PLOTPOINT 2 เมื่อฝนรู้ว่านายตำรวจเป็นผู้ร้ายเสียเอง

ACT 3 เอาตัวรอด

SEQUENCE 5

CLIMAX ฝนตัดสินใจเผชิญหน้าเข้าสู่กับผู้ร้ายทั้งสอง เนื่องจากไม่สามารถจะหนีไปทางไหนได้เพราะมันเป็นโรงแรมของผู้ร้ายทั้งสอง และฝนก็เอาชีวิตรอดมาได้อย่างปาฏิหาริย์

SEQUENCE 6

หลังจากจัดการเจ้าฆาตกรทั้งสองลงได้ ฝนก็วิ่งหาทางออกจนไปเจอช่องทางที่ถูกกั้นด้วยผ้าใบ เธอแหวกออกไปจึงพบว่าอีกด้านหนึ่งของโรงแรมนั้นติดอยู่กับถนนใหญ่ และมีป้ายปิดไว้ว่า “ปิดปรับปรุงชั่วคราว”

3.1.3 บุคลิกลักษณะตัวละคร

ชื่อ	ฝน
เพศ	หญิง
อายุ	23
สถานะ	โสด
รูปร่าง	สูง เปรี้ยวบาง หน้าตาดี ผิวขาว
บุคลิก	คล่องแคล่ว ว่องไว มีความมั่นใจในตัวเอง
การแต่งตัว	เสื้อยืด กางเกงยีนส์ รองเท้ายกส้น ใส่รูปแบบตามสมัยนิยม
นิสัย	ช่างสงสัย โกรธง่ายหายเร็ว พุดจาตรงไปตรงมา
ฐานะ	ปานกลางค่อนข้างดี
พื้นเพเดิม	กรุงเทพฯ
การศึกษา	ปริญญาตรี
หน้าที่การงาน	เป็นดีไซเนอร์
ภูมิลำเนา	ไม่มีที่แน่นอน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ที่มีอาชีพเป็นครูด้วยกัน 2 คน
ความต้องการส่วนตัว	ส่วนพ่อนั้นทำงานอยู่ต่างจังหวัด เคยเรียนโรงเรียนสตรีล้วน รักอิสระ ชอบปริเริ่มและเกลียดการเอาใจเอาเปรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ชื่อ</u>	เมษ
<u>เพศ</u>	ชาย
<u>อายุ</u>	24
<u>สถานะ</u>	โสด
<u>รูปร่าง</u>	สูงโปร่ง สันทัด ผิวขาวคล้ำ
<u>บุคลิก</u>	ใจร้อน ภู่วาม และออกก้าวร้าว
<u>การแต่งตัว</u>	แต่งตามสมัยนิยม เน้นเสื้อยืดกางเกงยีนส์ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนสั้น เหมาะกับสภาพอากาศที่ร้อน
<u>นิสัย</u>	รักสนุกสนาน เฮฮา ชอบคุยโว แต่เป็นคนจริงใจ
<u>ฐานะ</u>	ปานกลาง
<u>พื้นเพเดิม</u>	นนทบุรี
<u>การศึกษา</u>	อนุปริญญาตรี
<u>หน้าที่การงาน</u>	เป็นเจ้าของที่คูมบันทึกลีง
<u>ภูมิหลัง</u>	มีพี่น้อง 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด เขาเป็นคนสุดท้อง ชอบเอาแต่ใจ ไม่ค่อยสนใจการเรียน แต่มีความสามารถทางด้านดนตรีและกีฬา
<u>ความต้องการส่วนตัว</u>	ชอบการเดินทาง ต้องการเป็นผู้นำ
<u>ชื่อ</u>	สุรธ
<u>เพศ</u>	ชาย
<u>อายุ</u>	27
<u>สถานะ</u>	โสด
<u>รูปร่าง</u>	สมส่วน หน้าตาดี มีเชื้อชาติจีน ผิวขาว
<u>บุคลิก</u>	สุขุม มั่นคง สุภาพ พุดจาซ่า
<u>การแต่งตัว</u>	สะอาด สุภาพเรียบร้อย
<u>นิสัย</u>	ภายนอกเป็นคนดี แต่แท้จริงเป็นคนเก็บกด กล้าทำทุกอย่างที่ตน นั้นต้องการ ไม่ว่าจะผิดหรือถูก
<u>ฐานะ</u>	ปานกลาง
<u>พื้นเพเดิม</u>	ราชบุรี
<u>การศึกษา</u>	อนุปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่วารสารศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หน้าที่การงาน เป็นตำรวจที่ถูกไล่ออก
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<u>ภูมิหลัง</u>	เป็นคนเก็บกดเนื่องจากมีความกดดันภายใน ซึ่งมาจากการที่ไม่สามารถดูแลเด็กที่ไม่สบายและน้องที่ผิดปกติ กับกิจการโรงแรมได้ สุดท้ายเด็กก็เสียชีวิต กิจการโรงแรมก็ล้มละลาย
<u>ความต้องการส่วนตัว</u>	ต้องการกตัญญูเด็ก โดยทำกิจการโรงแรมให้มีชีวิตขึ้นอีกครั้ง
<u>ชื่อ</u>	เม้ง
<u>เพศ</u>	ชาย
<u>อายุ</u>	21
<u>สถานะ</u>	โสด
<u>รูปร่าง</u>	อ้วน สูงใหญ่ ผิวคล้ำ
<u>บุคลิก</u>	หงุดหงิดง่าย ชอบใช้กำลัง
<u>การแต่งตัว</u>	ใส่เสื้อผ้าตามใจตัวเอง ชอบชุดเอี๊ยมเพราะมีกระเป๋าให้ใส่ของ ไม่ค่อยดูแลความสะอาดของเสื้อผ้า
<u>นิสัย</u>	ดีร้าย เอาแต่ใจตัวเอง ชอบเล่นมากกว่าทำงาน
<u>ฐานะ</u>	ใช้จ่าย ตามที่สุรุให้
<u>พื้นเพเดิม</u>	ราชบุรี
<u>การศึกษา</u>	มัธยมปลาย
<u>หน้าที่การงาน</u>	เป็นบริกรในโรงแรมร้าง
<u>ภูมิหลัง</u>	เป็นน้องชายสุรุ ซึ่งสมองได้รับการกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ขณะที่เดินทางไปหาหมอกับเตี้ย ส่วนเตี้ยเป็นอัมพาต เม้งจึงไม่เป็นคนเก็บตัว ไม่กล้าออกไปสู่สังคมภายนอก
<u>ความต้องการส่วนตัว</u>	ชอบอยู่ในโลกส่วนตัว ชอบเล่นตุ๊กตา และอวัยวะของสัตว์ และไม่ชอบให้ใครมาขัดใจ

3.1.4 บทบาทของตัวละครในเรื่อง

ฝน เป็นผู้หญิงคนเดียวในเรื่อง อยู่ในฐานะตัวเอกของเรื่อง ซึ่งถูกฆาตกรหลอกให้มาพักในโรงแรม จึงเป็นจุดรวมสายตาของผู้ชมซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ชมกับเป็นเหยื่อให้ผู้ชมเผ่าคอระวังอยู่ห่างๆ ตามสถานการณ์โดยรวมนั้นจัดว่าเป็นสถานการณ์จมนม (TRAPPED SITUATION) ตัวละครนี้มีสิทธิ์เอาชีวิตรอดในโอกาสที่น้อยแต่ด้วยความที่ฆาตกรต้องการกักขังให้อยู่ทำงาน จึงช่วยต่อชีวิตให้อีก และประกอบโชคช่วยและไหวพริบส่วนหนึ่งของเธอ ที่ฆาตกรสองพี่น้องทะเลาะกันเอง เธอจึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 คว้าโอกาสเหล่านี้เอาชีวิตรอดมาได้สำเร็จ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมฆ เป็นเพื่อนของฝนเป็นตัวละครที่ช่วยสร้างสีสัน ให้เรื่องราวไม่ราบเรียบ และดูเหมือนจะเป็นคนที่ปกป้องนางเอกได้แต่สุดท้ายกลับมตายตรงกลางเรื่อง ทำให้ผู้ชมเป็นห่วงฝนมากขึ้น ซึ่งจัดว่าเป็น HELPLESS CHARACTER

สรุฐ เป็นตัวร้ายในคราบของคนดี ให้อวิธีการปลอมเป็นตัวตรวจสอบตรวจ ตรวจจับออกหาเหยื่อที่เป็นคนต่างถิ่น ขับรถผ่านมา ไม่ว่าจะทำผิดกฎหมายหรือไม่ก็รถเสียข้างทาง เพื่อนำไปเป็นแขก หรือไม่ก็เป็นพนักงานในโรงแรม หากเหยื่อคนไหนไม่ยอมก็จะถูกฆ่าเสีย โดยให้เม้งจัดการกับเหยื่อเหล่านั้น ด้วยความที่ภายนอกของสรุฐที่บุคลิกหน้าตาดี อาจทำให้ผู้ชมไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่เห็นว่าเขาเป็นตัวการที่แท้จริง พลิกความคาดหวังของผู้ชมที่คิดว่า สรุฐเป็นพระเอกโดยให้ค่อยๆส่งล้วยมากขึ้นเรื่อยๆจนเฉลยในที่สุด เขาจึงเป็นตัวเฉลยเหตุผลของตัวละครและเรื่องราวทั้งหมดซึ่งอยู่ในส่วนของ PSYCHIC ELEMENT

เม้ง เป็นฆาตกรที่คิดแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาตามอารมณ์ที่รู้สึก ไม่มีการเสแสร้ง ใช้กำลังเข้าตัดสินปัญหา ไม่มีการวางแผนเช่นดังสรุฐที่ซาย มีบทบาทเพื่อให้เป็นตัวดึงความสนใจของผู้ชมต่อตัวฆาตกรที่แท้จริงในเรื่อง เป็นตัวละครที่ช่วยสร้างความตื่นเต้นของฉากแอ็คชั่นในเรื่อง จึงเป็นส่วนที่ช่วยเสริมสร้างในส่วนของ MOMENT OF SUSPENSE

3.2 การวิเคราะห์บทบาทภาพยนตร์

THEME ของเรื่อง คือ “อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน”

แนวคิดหลัก – ต้องการนำเสนอ 2 ด้านของมนุษย์ ด้านที่เปิดเผยกับด้านที่ปิดบังโดยใช้ตัวฆาตกร 2 ตัวมาเป็นตัวเปรียบเทียบกัน

- 1) นายตำรวจ(สรุฐ) เป็นตัวแทนของฆาตกรที่ภายนอกดูปกติ แต่ภายในกลับเป็นคนที่มีความปรวยทางจิต มีการวางแผนเก็บความรู้สึกได้เป็นอย่างดี
- 2) ส่วนน้องชาย(เม้ง) เป็นตัวแทนฆาตกรที่ป่วยทางกาย บีบคั้นจนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ในการกระทำต่างๆที่ทาลงไป รู้สึกเช่นไรก็แสดงออกไปเช่นนั้น

ดังนั้นฆาตกรประเภทแรกจะดูเป็นภัยที่น่ากลัวกว่าประเภทที่ 2 ที่ได้แต่แสดงออกทางอารมณ์อย่างตรงไปตรงมา แต่ฆาตกรประเภทแรกเหยื่อจะไม่สามารถรู้ตัวได้เลย เพราะฆาตกรประเภทนี้จะวางแผนให้เหยื่อตายใจเสียก่อน เขาจึงอยู่ประปนกับคนทั่วไปได้โดยที่เราแทบจะไม่รู้ตัว

แนวคิดรอง – “ภัยใกล้ตัว” ที่มองผิวเผินกลับไม่เห็น เช่นในตอนจบของเรื่องที่ฝนพบกับทางออกซึ่ง

เอกสารนี้เห็นว่าเป็นโรงเรียมที่ดีอยู่กับถนนใหญ่เพื่อการศึกษานั่น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

ปัญหาและการแก้ไข – ความเป็นACTIONอยู่มากเกิน ทำให้ขาดความเป็นDRAMAที่แสดงให้เห็นความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร โดยเฉพาะที่มาและแรงจูงใจของตัวฆาตกรทั้งสองที่ยังไม่ค่อยสมเหตุสมผลเท่าไรนัก อีกทั้งยังดูไม่สัมพันธ์กัน ควรเพิ่มบทสนทนาหรือการกระทำบางอย่างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ 2 พี่น้อง ในตอนเปิดเรื่องยังบอกสาเหตุการเดินทางของฝนกับเมฆได้ไม่ชัดเจน และการเปิดตัวตัวร้ายดูออกจะแสดงความก้าวร้าวเกินไปซึ่งสื่อเจตนาร้ายให้คนดูสังเกตเห็นได้ง่ายขึ้น ฉากตื่นตื่นน่ากลัวยังคงมีน้อยและมีน้ำหนักที่เบาเกินไป เนื้อเรื่องยาวเกินความจำเป็นต้องตัดประเด็นที่ไม่มีผลต่อเรื่องออก และการที่ให้เรื่องเกิดในเวลากลางคืนทั้งเรื่องจึงเป็นบรรยากาศที่ดูจืดจางเกินไปที่จะให้เกิดความน่ากลัว จึงเปลี่ยนให้ช่วงครั้งแรกเป็นตอนเย็นใกล้ค่ำ

บทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

ปัญหาและการแก้ไข – เมื่อแก้ไขจากครั้งแรกแล้วทำให้ได้ขอบเขตงานผลิตที่เล็กลง เนื้อเรื่องชัดเจนขึ้น แต่บทสนทนาดูกลับมีมากขึ้นและดูจะเป็นการบอกแก่ผู้ชมอย่างตรงไปตรงมา การลดACTIONลงทำให้บทภาพยนตร์ดูราบเรียบไม่ค่อยมีจุดที่ให้ผู้ชมได้รู้สึกผัดสังเกตน่าสงสัย ใคร่รู้ชวนติดตาม จุดCLIMAXของเรื่องยังคงมีปัญหาเดิมในแง่ความเป็นไปได้และความยุ่งยากในการถ่ายทำจึงต้องคิดตอนจบใหม่ให้กระชับและดูตื่นเต้น และสามารถถ่ายทำได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCREENPLAY เรื่อง “โรงแรมโชคดี”

SEQUENCE 1 “อุบัติเหตุ”

SCENE 1 “คนอง”

ภายนอก/ถนนเปลี่ยว/กลางคืน

ในยามดึกเวลาประมาณตี 2 บนถนนเส้นหนึ่งขนาด 4 เลนแถบชานเมือง รถราที่วิ่งสวนกันไปมากก็มีไม่มากมาย จึงผ่านไปเป็นระยะๆ ภายในรถเก๋งสีแดงคันนั้น ฝนกับเมษ วัยรุ่นชายหญิง 2 คน แต่งตัวแบบพวกที่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ สวมหมวกกรวยแหลมและมีของขวัญที่จับฉลากกันในงานเลี้ยงปีใหม่ วัยรุ่นชายตี๋มเบียร์ไปตลอดทาง และขับรถเซไปมา ทั้งคู่อยู่ในอาการเมาสุรา จากนั้นมีโทรศัพท์มาถึงฝน ฝนหยิบมือถือขึ้นมาจากกระเป๋าถือของเธอ

ฝน

“ค่ะๆ...ฝนกำลังจะไปถึงแล้วค่ะ...อ้อ แม่ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกค่ะ...เพื่อนมาส่งค่ะ”

เมษหมุนหาคลื่นวิทย์ที่เสียงตืดๆดัดๆไม่ชัดซักที

เมษ

“มันเป็นอะไรของมันวะแกวนี้...ขอชัดๆสักคลื่นก็ไม่ได้!”

พร้อมทั้งเมษก็เอื้อมมือใส่เทปเพลงหรือคังหะกระแทกกระทั้น และเปิดเสียงดังทำให้ฝนรู้ลึกถูกกวนประสาทขึ้นมาทันที

ฝน

“อะไรนะค่ะๆ!...ค่ะๆ...แม่...ฝนซื้อเตรียมไว้หมดแล้วค่ะ
เดี๋ยวนะค่ะ...นี่ เบาๆหน่อย ไม่เห็นหรือไงว่าชั้นคุยโทรศัพท์อยู่”

จากนั้นเมษก็ค่อยๆหรี่เสียงเพลงลงได้ แต่เขากลับร้องคลอไปด้วยเสียงที่ดัง

ฝน

“แค่นี้ก็แล้วกันนะค่ะ...เดี๋ยวเจอกันค่ะแม่!”

ฝนปิดโทรศัพท์และหันมองมายังเมษ แสดงอาการเบื่อหน่ายจนทำให้ฝนเอ่ยปากขอขับเอง แต่เมษกลับปฏิเสธและยังยืนยันว่าขับได้

ฝน

“นี่ถ้านายไม่ไหว....เดี๋ยวชั้นขับเองก็ได้”

เมษตี๋มเบียร์กระป๋องที่อยู่ในมือจนหมดแล้วโยนออกนอกรถลงข้างทาง และใส่เกียร์สูงเหยียบคันเร่งรถพุ่งออกไป

เมษ

“ไหว....ไหวชิ....นี่ไง!!!”

ยังไม่ทันสิ้นเสียงรถก็กลับขับไปปาดรถกะบะสีขาวคันหนึ่งจนตกข้างทางไป ฝนตกใจมาก

และหันมาต่อว่าเมษ แต่เมษที่อยู่ในอาการมึนเมาอย่างมากกลับมีอาการคึกคะนอง กลับโบกมือ
ไม่ว่าการณ์ให้รถกะบะสีขาวคันนั้นที่เสียหลักอยู่ข้างทางพร้อมกับหัวเราะอย่างสนุกสนาน

ทำเอาฝนไม่พอใจเป็นอย่างมาก และหันกลับไปมองรถคันนั้นที่จอดนิ่งเงียบอยู่ข้างทาง
ส่วนฝนที่นั่งข้างๆก็กล่าวตักเตือนสวนไปทันที

ฝน

"นี่นายบอกเองนะว่าจะมาส่ง..ชั้นอุตส่าห์ทั้งย่ำทั้งเดือนแล้ว..นายก็บอกไม่มีปัญหา"

เมฆ

"ก็ไม่รู้จะรีบกลับไปทำไม!...เดี๋ยวไปส่งให้ตอนเช้าก็ทันถมเถไป
พูดเท่าไรก็ไม่เชื่อแล้วดูซิเนี่ย...ถนนท่าอะไรมืดชิบเป๋ง!"

ฝน

"ฉันบอกให้นายไปส่งตั้งแต่ 5 ทุ่ม และนี่มันก็โมงแล้วเฮอะ...ตี 2 แล้วรู้มั๊ย!"

เมฆ

(ถอนหายใจยาวและพึมพำกับตัวเอง)

"เฮ้ยยย...แฟนเฟิ่นก็ไม่ว่าจ้กมี...เดี๋ยวดร้อนเราอยู่เรื่อย...

ที่ตอนเราจีบนะก็ไม่ว่าจ้กเอา...."

ฝน

"ทะเลิ่ง...ทะเลิ่งแล้วนะนายเนี่ย"

เมื่อรถของเขาและเธอขับเข้ามาถึงช่วงถนนที่ไฟทางขาด เมฆก็เริ่มเห็นว่ามิดตำรวจตามมาเนื่องจากแสงจากไฟเรณที่สาดเข้ามาทางด้านหลัง

เมฆ

"เฮ้ย ! ฝน แกดูหน่อยซิว่านั่นมันไซ้รถตำรวจหรือเปล่า "

ฝน

" น่าจะใช่ นะ เค้ายังงี้ดีละเมฆ "

ด้วยความตกใจเมฆเลยจอดรถออกจากทางหลักเมื่อเขาเห็นทางแยกเล็ก ๆ รถตำรวจคันนั้นเลี้ยวตาม ชักพักเมฆก็เห็นป้ายริมทางซึ่งตั้งอย่างไม่สะดุดตาเท่าไร แต่เมื่อไฟรถสาดไปโดนจึงเห็นมีข้อความบนป้ายว่า " โปรดใช้ทางเบี่ยง ข้างหน้ามีการก่อสร้าง " เมฆเลยจอดรถตามลูกศรที่ป้ายนั้นชี้เข้าไปในถนนที่มีดสองข้างทางเป็นป่ารกชัฏ เขาจอดนิ่งหลังโคนต้นไม้ใหญ่

เมฆ

" เดี่ยวเราขอชักพักให้รถมันเลยไปก่อน แล้วอย่าบอกเรื่องนี้กับใครละ!"

ฝน

" ฉันท่านี่มันทางส่วนบุคคลของใครหรือเปล่านี่ไฟก็ไม่ว่าจ้กติด
นั่นไงนั่นไซ้หรือเปล่ามันวิ่งเลยไปแล้ว "

ไม่ทันที่ทั้งสองจะถอยรถออกมาทางเดิมรถตำรวจคันนั้นก็วิ่งย้อนกลับเข้ามา เมฆรีบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เหยียบคันเร่งหนีไปต่อ รถพุ่งออกไปอย่างรวดเร็ว รถตำรวจเร่งเครื่องตามมาติด ๆ และเมื่อถึงช่วง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ฟังสน่ ยกทั้งหมัดตีแบดลงเนื้อหา และตียงอึ้งอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานาไปใช้

เลี้ยวโค้ง เมฆแทบตกใจเมื่อเจอกิ่งไม้ขนาดใหญ่ขวางทาง เขาทั้งเบรคทั้งหักหลบทำให้รถเมฆบิดไปจอดนิ่งเพราะเข้าไปกระแทกต้นไม้ขวางทาง ส่วนรถตำรวจขับตามเข้ามาจอดนิ่งด้านหลังรถเมฆออกไปประมาณ 20 เมตร

เสียงแตรดังที่เกิดจากหัวเมฆที่กระแทกติดกับพวงมาลัยรถดังขึ้นท่ามกลางความเงียบ เมื่อฝนได้สติจึงผลักตัวเมฆขึ้นมาด้วยอาการมึนเมา ตอนนีถนสายเปลี่ยวเส้นนั้นมันสงบ ฝนค่อย ๆ ทอดเข็มขัดนิรภัยออก ประตูข้างเธอเปิดไม่ได้เพราะติดกิ่งไม้ เธอพยายามปลุกเมฆ แต่เมฆได้แต่จ้วงเจีย เหมือนคนไม่ได้สติเขาร้องโอดโอยขณะที่เธอเหลือบมองดูรถตำรวจ รถตำรวจคันนั้นก็นิ่ง มีเพียงแสงจากไซเลนพาดผ่านมา ไม่มีอาการเคลื่อนไหวใดๆภายในรถ

ฝน

“เมฆๆ..เป็นอะไรหรือเปล่า???”

แล้วจู่ๆแสงไฟสูงจากรถตำรวจก็ส่องย้อนเข้ามาทางด้านหลังรถของฝน ทำให้เธอละจากเมฆหันไปมองชายเจ้าของรถตำรวจคันนั้นก้าวลงจากรถและเดินตรงมายังรถของเธอ ฝนมองเห็นภาพที่เกิดขึ้นในขณะนั้นจากกระจกข้างและกระจกหลังได้ไม่ค่อยถนัดนัก เนื่องจากฝุ่นที่เปื้อนกระจกจากการเบรคกระทันหันก่อนหน้านี้ เธอบอกให้เมฆรอก่อนแล้วเธอก็ไปหยิบไฟฉายที่อยู่เบาะด้านหลังจากนั้น

ฝนจะรีบเขย่าตัวเมฆให้รู้สึกตัว แต่เมื่อชะเง้อหน้าขึ้นมาอีกที ชายผู้นั้นก็โผล่เข้ามาเคาะกระจกรถโดยทันที !!!! ฝนตกใจผละตัวออก ชายหนุ่มที่อยู่ในชุดเสื้อยืดสีขาว กางเกงสีเทา ก็เหมือนตำรวจเดินเข้ามาถามไถ่ๆกระจกมองไปที่เมฆที่อยู่ในอาการมึนเมา และทำท่าทางบอกให้ฝนมาปลดล็อคประตูด้านเมฆ แต่ฝนกลับเพียงแค่อัดกระจกลงครึ่งหนึ่ง

ตำรวจ

“เป็นอะไรหรือเปล่าครับ?...ไม่ทราบว่าคุณจะรีบไปไหนกันหรือครับ?”

ฝน

“คือ..ดิฉันไม่ได้เจตนาจะทำให้เรื่องเป็นไปขนาดนี้เลยคะ!”

นายตำรวจผู้นั้นมองสำรวจภายในรถและได้กลิ่นสุราอย่างแรง เมฆจ้วงเจียถามตำรวจพร้อมเปิดประตูออกไป

เมฆ(พูดจ้วงเจียพลางสตาร์ทรถที่ติดๆดับๆ)

“คุณตำรวจไม่เคย ตรวจตราถนนเส้นนี้บ้างเลยหรือครับ?...ดูสิรถผมเสียหายหมดแล้วนี่!”

ตำรวจ

“งั้นผมขอไปขับซี่ และขอเชิญคุณไปกับผมด้วยครับ “

ตำรวจพูดเสร็จก็เปิดประตูรถออกให้กว้างขึ้น ทำเอาตัวของเมฆที่จ้วงเจียเอนออกมาพร้อม

กับขวดเหล้ากลิ้งหล่นลงมายังพื้น ทำเอาฝนถึงกับพูดไม่ออก.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SEQUENCE 2 “โรงแรม”

SCENE 2 “ถูกจับ”

ภายนอก/โรงแรม/กลางคืน

ตำรวจลากรถของเมฆที่อยู่ในสภาพที่ไปต่อไม่ได้ โดยภายในรถมีเมฆนั่งอยู่ด้านหลังด้วย อากาวยังไม่สร้างเมฆ ขณะที่ฝนนั่งอยู่ข้าง ๆ ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาจะโทรถึงบ้านแต่กลับไม่มีสัญญาณ ในขณะที่วิทยุสื่อสารของนายตำรวจที่มีคลื่นแทรกยังคงมีเข้ามาเป็นระยะๆ

ตำรวจ

“คุณ....ปล่อยให้เขาขับรถอย่างนี้บ่อยหรือเปล่า?”

ฝน

“คือ...ฉันก็เตือน เขาหลายทีแล้วนะคะ”

ตำรวจ

“คุณควรจะมีบัตรวางหนอยนะครับ...พ่อแม่อุตส่าห์ส่งเสียให้เรียน”

ฝน

“คือ.....ดิฉันทำงานแล้วค่ะ”

ตำรวจ

“อ้อ...ขอโทษครับผมนึกว่าพวกวัยรุ่นตื่นผีซะอีก ผมล่ะเบื่อหน่ายที่ต้องคอยดูแลเด็กๆพวกนี้อยู่เรื่อยเลย... ว่าแต่ว่าคุณทำอาชีพอะไรครับ?”

ฝน

“เป็นช่างภาพค่ะ...ความจริงมันก็เป็นแค่งานอดิเรก
เอ่อ คือคุณตำรวจ...ดิฉันต้องเสียเวลาอีกนานมั๊ยคะ?”

ตำรวจ

“อ้อ..ไม่ต้องห่วงหรอกครับ ขึ้นอยู่กับเพื่อนของคุณว่าอาการจะดีขึ้นหรือเปล่า
ผมคงแค่กักตัวพวกคุณไว้ชั่วคราวเท่านั้นล่ะครับ”

ฝนพูดเสร็จก็เอี้ยวตัวหันไปมองเมฆที่ร้องระลึ่มระลืออย่างเบื่อหน่ายเธอสายหัวและถอนหายใจเบา ๆ พร้อมกับทอดสายตาออกไปนอกรถที่สองข้างทางถูกรอบคลุมไปด้วยความมืดมิด แต่ก็เหลือบไปเห็นนายตำรวจโยกตัวไปเปิดลิ้นชักทางข้างหน้าของฝน เธอเห็นซองปืนที่เอวของเขา ซึ่งไม่มีปืน พร้อมกับเสียงดัง “คลิก!!”

ฝนหันหลังกลับมาจึงเห็นมีนายตำรวจเปิดลิ้นชักหยิบเทปคาสเส็ทเสียบลงไปที่ย่อเล่นเทป เปิดเพลงลูกทุ่งเย็นๆ และยิ้มให้ฝน

ตำรวจ

“ใจเย็นๆครับ....ผ่อนคลายกันหน่อย”

.....นายตำรวจขับไปได้ซักพักมองที่หน้าปัดเห็นเก็มน้ำมันลดต่ำลงเกินขีด เขาเริ่มชลอรถเมื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารทวงหนี้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เห็นรั้วปูนยาวและมีป้ายสังกะสีเก่าๆ ติดว่า “โรงแรมลึก”
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามสูบบุหรี่ในที่นี้เด็ดขาด และต้องยื่นซองถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

ตำรวจ

“ ผมว่าเราต้องหาน้ำมันเติมแล้วล่ะครับ! เพราะผมไม่แน่ใจว่าจะทันถึงปั้มหรือเปล่า ?”
.....ว่าแล้วเขาก็เลยวิ่งเข้าไปและไปจอดหน้าตึกสี่น้ำตาลชั้นเดียวแถวยาว

ตำรวจ

“ เดี๋ยวผมลองไปถามเขาดูก่อน ”

ตำรวจเดินไปที่ลิโอบบี้คุยกับคนในนั้น ก้มก้มเงยเงยบางทีก็ชี้มาที่รถ และเขาก็เดินกลับมาพร้อมกับใช้วิทยุติดต่อกับ

ตำรวจ

“ ตอนนี้ไม่สามารถหาน้ำมันได้ แต่ผมจัดการวอไปเรียบร้อยแล้ว เดียวที่ ส.น. เขาจะจัดรถมารับ โดยเฉพาะแฟนคุณดูอาการแย่มากผมว่าให้เขาพักในห้องก่อน แล้วค่อยไปกันต่อ ”

ฝน

“ เราต้องรอกันอีกนานมั๊ยคะ ?”

ตำรวจ

“ ไม่นานหรอก....แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อยเอง ”

.....จากนั้นรถทั้งสองที่ลากกันไปจึงขับเข้าไปในตัวโรงแรม.....

SCENE 3 ติดกับ

ภายในห้องพัก/กลางคืน

นายตำรวจกับฝนตกลงช่วยกันพยุงเมฆะเข้าไปในห้อง หลังจากที่เมฆะเอะอะโวยวายว่าตนไม่ผิด พวกเขาเดินขึ้นไปชั้นบน ทางเดินภายในค่อนข้างเงียบได้ยินเพียงแต่เสียงทีวีดังเล็ดลอดออกมาจากห้องข้าง ๆ บางห้องก็เป็นเสียงคนใช้ห้องน้ำ แต่บรรยากาศโดยรวมก็ยังคงดูเงียบเกินกว่าปกติ

ไม่มีผู้คนอื่น ๆ เลย นอกจากเขาทั้ง 3 ข้าเรอยังรู้สึกได้ถึงกลิ่นธูปที่ลอยมาเป็นระยะ เมื่อถึงห้องทั้งสองจึงช่วยพยุงเมฆะนอนบนเตียง

ตำรวจ

“ ถ้ามีอะไรเรียกผมได้ คุณๆ...?”

ฝน

“ ฝนคะ”

ตำรวจ

“ผมจะลงไปลงปรอพวกเขาแถวๆลิโอบบี้ข้างล่างนั่น”

ฝน

“ขอบคุณคะ...คุณตำรวจชื่ออะไรคะ?”

ตำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า “สรุปครับ”
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝนกลับมาดูอาการเพื่อนที่นอนอยู่บนเตียงด้วยอาการมีนเมา และใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดบริเวณใบหน้าจนเมฆร้องโอดโอย

ฝน

“ เจ็บมึน นายนี้ชอบก่อเรื่องจริง ๆ นะ แล้วเป็นไงละตอนนี้ให้ฉันรับหน้าอยู่คนเดียว ”

ขณะที่ฝนพูดอยู่เธอก็กวาดสายตามองสภาพภายในห้องที่ดูเก่ามีคราบโคล เธอเดินเข้าไปล้างหน้าในห้องน้ำที่มีเสียงของหยดน้ำดังก้องออกมาจากความมืดมืด ฝนเอื้อมมือไปกดสวิทช์ไฟและเดินเข้ามาในห้อง เสียงของหลอดไฟสภาพเก่าก็ครางอ้ออิ่งสลับกับเสียงของหยดน้ำ ฝนมองไปรอบ ๆ สภาพของห้องน้ำซึ่งเก่าเช่นเดียวกัน มีรอยคราบน้ำสนิมจากท่อและก๊อกน้ำที่ปิดได้ไม่ค่อยสนิท แสงไฟแรงเทียนต่ำจากในห้องน้ำทำให้ทุกอย่างดูมืดสลัว ฝนล้างหน้าเสร็จเงยหน้าเพื่อจะมองกระจกแต่กลับพบว่ากระจกได้ถูกแกะออกไปแล้วเหลือเพียงแต่ น็อตที่ใช้ยึดกระจกเท่านั้น และฝาผนังที่เป็นรอยสีต่าง ๆ รูปสี่เหลี่ยม เหมือนกับเคยมีกระจกติดตั้งอยู่ ฝนล้างเสร็จและเดินออกมาจากห้องน้ำด้วยท่าทางหงุดหงิดกับข้าวของเครื่องใช้ที่อยู่ในสภาพไม่สมบูรณ์ของโรงแรม ฝนเดินมาหาเมฆที่นอนนิ่งอยู่บนเตียง และทำหน้าตาตกใจ เมื่อเธอเอามือลูบลงไปบนกระเป๋ากางเกงหลังและพบกับความว่างเปล่า ฝนพึมพำกับตนเองและมองหาไปรอบห้อง เธอพยายามปลุกเมฆเท่าไรก็ไม่ตื่น

ฝน (พึมพำ)

“ เอ๊ ... โทษศัพท์ หายไปไหนแล้ว เอ้อ ... ให้มันได้อย่างนี้สิ ”

ฝนจึงเดินออกไปนอกห้องโดยทิ้งเมฆให้อยู่ในห้องคนเดียว เธอเดินออกมาจากห้องที่อยู่ริมสุดของชั้นและเดินออกมาตามทางเดินเพื่อที่จะลงไปชั้นล่าง แต่มีเสียงประตูปิดทางด้านหลัง เธอหันกลับไปตามต้นเสียงทันที ภาพที่เธอเห็นเป็นเพียงคนเดินเข้าห้องข้าง ๆ อย่างรวดเร็วจนมองแทบไม่ทัน ฝนหันกลับและรีบเดินต่อไป

ที่ห้องเมฆพลิกตัวอย่างสับสนพร้อมกับเอามือแตะแผลที่ศีรษะของตนเอง พร้อมกับครางเบา ๆ ด้วยความปวด พร้อมกับร้องขอน้ำดื่ม

เมฆ (พูดด้วยเสียงงัวเงีย)

“ ฝน.... ฝน... ขอน้ำกินหน่อยสิ ”

ซึกซึกก็มีมือที่ใหญ่และหยาบถือแก้วน้ำเข้ามาทางด้านหลัง มาสะกิดเมฆเบา ๆ เงานใหญ่ดำทะมึนค่อย ๆ เข้ามาทาบตัวเขาทางด้านหลัง เมฆค่อย ๆ พลิกตัวกลับมารับแก้วน้ำ และบ่นพึมพำ

เมฆ (พูดด้วยเสียงงัวเงีย)

“ โอยปวดหัวจริงๆ..วันนี้มีแต่เรื่องปวดหัว! ”

ขณะที่เมฆพลิกตัวมารับแก้วน้ำ ยกขึ้นดื่มแล้วสลัก เขาจึงรีบวิ่งเข้าไปที่ห้องน้ำและอ้วกที่

อ่างล้างหน้า และบ่นพึมพำไปด้วย ขณะที่เมฆอ้วกมีอันใหญ่หยาบก็เข้ามาดูบหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมษ

“ชอบใจมากวะฝน...อืมช่วยเปิดไฟให้หน่อยสิ...”

เสียงเปิดสวิตช์ดัง“แป๊ก!”และก็ตามมาด้วยแสงกระพริบของไฟที่ติดๆดับๆและเสียงอื้ออึงของบัลลาร์ดเก่าๆ

เมษ

แล้วนี่.. แกก็ควรจะอาบน้ำได้แล้ว ตัวเหม็นใช้ได้เลยนะเนี่ย”

เมื่อเมษล้างหน้าแล้วเงยขึ้นมาจะส่องกระจกกลับไม่มี เขาบ่นด้วยความสงสัยยังไม่ทันขาดคำ และจะหันไปหาฝน เขาก็ได้รู้ว่าบุคคลนั้นไม่ใช่ฝน เมษตกใจเป็นอย่างมาก เมื่อเห็นใบหน้าที่สะท้อนกับไฟนีออนที่ติดๆดับๆ....

ในขณะที่เดียวกันฝนเดินลงไปทีล๊อบบี้ที่ไม่มีคนอยู่ เพื่อหาคุณตำรวจแต่คุณตำรวจก็ไม่อยู่ เช่นเดียวกัน เธอจึงเดินออกไปที่รถนายตำรวจแต่เมื่อเธอมองผ่านกระจกเข้าไปในรถก็ไม่เห็นว่ามีโทรศัพท์ของเธออยู่เลย ฝนได้เห็นเงาเคลื่อนไหวออกมาจากตำแหน่งห้องของเธอ ก็นึกว่าเมษตื่นแล้ว เธอจึงเดินกลับขึ้นไปบนห้อง และขณะที่เธอหันหลังกลับมาก็พบสรวรถือยานวดและมือถือส่งให้

สรวร

“นี่หรือเปล่านั้นที่คุณหาอยู่..และนี่พอดีผมติดไว้ในรถคงช่วยได้นะ”

ฝน

“ขอบคุณค่ะ... ดิฉันรู้สึกว่ที่นี่แขกจะน้อยนะค่ะ”

สรวร

“ก็อย่างนี้ล่ะครับแถวนี้ไม่ใช่แหล่งชุมชนเท่าไร”

ฝน

“งั้นดิฉันขอตัวก่อนนะค่ะ”

ฝนเดินขึ้นมาถึงห้องก็พบรอยเลือดเป็นทางออกมาจากห้องของเธอ ที่เต็มไปด้วยข้าวของล้มระเนระนาด เศษนุ่นปลิวกระจัดกระจาย แต่ไม่มีเมษอยู่ ฝนร้องลั่นด้วยความตกใจสุดขีดและรีบวิ่งเข้าไปหยิบไม้กวาดมาเป็นเครื่องป้องกันตัว

ฝนเดินถือไม้กวาดไปอย่างหวาดระแวง ด้วยอาการสั่นงันงก ทันใดนั้นก็มึเสียงของคนลากเท้ากับพื้นดัง ครี๊ด ๆ มาจากด้านหลัง พร้อมกับเสียงประตูปิดดังปัง เธอหยุดตัวมองรอบข้างและเมื่อหันกลับมาตำแหน่งเดิม กลับพบฆาตกรโผล่ออกมา จากซอกข้างเธอ ฝนตกใจสุดขีดฆาตกรเอามือมาตะปบที่หน้าของเธอและรัดจนแน่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 4 เหยื่อ

ภายในห้องพัก/กลางคืน

ในห้องที่อับชื้นและมีเพียงแสงไฟจากหลอดไฟโປ้ะ เป็นสีต่างๆ และหลอดไฟเหนือหัวโดยเฉพาะตรงบริเวณที่ฆาตกรยืนสาละวนอยู่บริเวณโต๊ะที่มีแสงสว่างเรืองขึ้นมา ท่าทางของมันดูรีบร้อน ฝนได้ยินเสียงอู้อี้ของตัวเองเพราะถูกผ้าเทปปิดทับไว้ และได้แค่เห็นภาพรางๆ ของห้องที่สว่างเป็นช่วงๆ เนื่องจากมีฝ้าดำปิดตาเธออยู่ และร่างเธอก็ถูกพันด้วยผ้าเทปติดกับเก้าอี้เบาะรถยนต์ จากนั้นร่างที่เป็นเงาดำก็เดินเข้ามาใกล้เธอ

ฆาตกรมองเพ่งใกล้แล้วสูดจมูกเสียงดังไปตามใบหน้าและไหล่ของฝน

ฆาตกรโน้มตัวออกมาใช้นิ้วลูบคาง

ฆาตกรวิ่งไปที่ชั้นหนังสือที่มีหนังสือพิมพ์และนิตยสารวางไม่เป็นระเบียบ มันรื้อค้นจนของหล่นกระจัดกระจายและได้สมุดแฟ้มมาเล่มหนึ่งแล้ววิ่งมาเดินวนข้างๆฝน เลิกผ้าเปิดตา แล้วมันก็หยิบชุดพนักงานต้อนรับหญิงมาทาบที่ตัวฝน

ฆาตกร

“ชื่อฝนหรือ...อืม!...ชอบมะ...ชอบมั๊ย!...อื”

ฆาตกรเดินไปที่โต๊ะใหญ่ๆนั้น หันหลังให้ฝน และเขาก็ยกหนังสือหน้าคนที่เขาตัดต่อและเย็บแปะลงบนหน้าตมและใช้ยางรัดให้ตมแล้วเดินมาหาเธอ

ฆาตกรเดินมาคู่ที่ขาฝนแล้วฉีกกางเกงผ้าที่ขาดให้กว้างขึ้นและปล่อยให้รุ่งริ่งใช้มือกดดู จนฝนร้องเจ็บฆาตกรเปิดผ้าเทปออกจากปาก

ฝนพูดคำแรกด้วยความสงสัย

“อะไร?”

เธอถูกตวาดกลับจากฆาตกรด้วยเสียงกระซิบกระซาบ

ฆาตกร

“อะไร...ก็พูดยินดีต้อนรับซี”

ฝน

“แกต้องการอะไร?”

ฆาตกรพูดพร้อมตบฝนเข้าขาดใหญ่

“ยินดีต้อนรับๆคะ....พูดซิอืง”

ฝนต้องจำใจพูดไปอย่างเสียงแข็งๆ

“ยินดีต้อนรับ.....คะ”

ฆาตกรเปิดผ้าปิดตาฝนออก

“เนี่ยเธอจะมาทำงาน....อย่างแกเป็นไม่ได้หรอก!”

ฆาตกรโยกตัวซึ่งบังฝนอยู่ออก ทำให้เธอเห็นที่ปาเป้าทำมาจากหน้าคนที่ตมที่ยึด โดยมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ลูกดอกที่ทำจากเศษกระดูกที่เหล่าให้แหลม และเหนือหัวเธอมีเป็นโคมไฟโครงกระดูก ทำให้ฝนรู้ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตมแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงความวิปริตของเจ้าของห้องนี้ได้เป็นอย่างดี จากนั้นมันจึงหยิบพวงกุญแจที่ทำจากไบฮูและจมูกที่อยู่
อยู่ในสภาพเก่ามาจากเอวของมัน และใช้ปากกาเมจิกขีดวงลงไปบนรอบจมูกของเธอ

ฆาตกร

“อย่างแกมันต้องเป็นของชั้น!!!”

ฝน

“ออกไป..ออกไป..ไ้บ้า!!!”

ทันใดนั้นเสียงเคาะประตูห้องก็ดังขึ้น ฆาตกรใช้เทปผ้าปิดปากฝนตามเดิมและรีบยกเก้าอี้ที่
มัดฝนไว้ผลักเข้าไปในห้องน้ำ แล้วมันก็เดินออกไปคุยกับชายผู้หนึ่งที่หน้าประตูห้องช่วงนี้ฝน
พยายามหยั่งตัวบนพื้นห้องน้ำที่ลื่น เพื่อเลื่อนตัวเอามือที่ถูกพันผ้าเทปกาวไปชุบน้ำให้กาวละลาย
เธอเผลอตัวเบี่ยงหลบสันประตูที่บังสายตาเธอมองไปยังหน้าห้องที่เจ้าตัวฆาตกรกำลังยืนหันหลังให้
มันได้แต่ร้องครางๆแล้ว และพยักหน้าต่อบุคคลซึ่งเธอก็ไม่สามารถเห็นชายคนนั้นได้ถนัด เพราะถูก
เจ้าฆาตกรมันยืนบังไว้ คงได้ยินแต่เพียงเสียงทุ้มๆที่ฟังดูคุ้นๆที่กำลังดูฆาตกร

ชายลึกลับ

“แขกห้อง101หายไปคนนึง.. แกเห็นหรือเปล่า?”

เจ้าฆาตกรได้แต่ส่ายหัวย่นกระลั่นกระส่าย ชายผู้นั้นเปิดประตูแง้มเข้ามาดูหน่อยหนึ่ง ขณะ
ที่ฝนค่อยๆคลานออกจากห้องน้ำไปหลบอยู่ใต้โต๊ะตัวหนึ่งของมุมห้อง เธอสังเกตเห็นได้เพียงแต่รองเท้า
ทั้งสองที่ประตู

ชายลึกลับ

“อย่าให้ชั้นรู้ล่ะว่าแกก่อเรื่องอีก!”

ชายผู้นั้นกล่าวตักเตือนและตบหัวเจ้าฆาตกรอย่างไม่แรงมากนัก 1 ที แล้วจึงเดินจากไป
ฆาตกรรีบกลับเข้ามาในห้อง และตรงไปยังห้องน้ำแต่ไม่พบฝน มันโวยวายลั่นเหมือนกล้วอย่างสน
ลาน ลื้อคั้นข้าวของทุกชอกทุกมุมจนลั่นระเนระนาด และมันเหลือบไปเห็นประตูทางออกอีกด้าน
หนึ่งของห้องที่เปิดอยู่ มันจึงเดินออกไปทางนั้น ชักหักฝนที่แอบอยู่หลังบานประตู ก็แง้มประตูออก
ได้ก็วิ่งออกทางเดินใหญ่

เธอเดินเข้าไปเคาะประตูห้องที่มีเสียงคนดูโทรทัศน์อยู่ เมื่อเธอผลักเข้าไป ทำให้เธอแทบ
ช็อค เพราะเธอเห็นศพชืดขาวของคู่ชายหญิงใส่ชุดนอน ฝ่ายชายกำลังนั่งดูทีวี และมีอีกข้างกด
รีโมท ส่วนฝ่ายหญิงครึ่งนั่งครึ่งนอนอยู่บนเตียง และก่อนออกเธอก็เดินสะดุดอะไรบางอย่างที่พื้น
เมื่อเธอมองลงไปก็พบศพไร้ใบหน้าของเมฆ

เธอรีบวิ่งออกจากห้องทันที เมื่อรู้ว่าชีวิตเธอไม่ปลอดภัยแน่ แต่อีกห้องหนึ่งที่บานประตูโยก
เปิดปิดไปมาทำให้เธอเห็นเหมือนกับลอร์ดเซินคนพิการ เธอผลักบานประตูเข้าไป กลืนรูปที่เธอ
สงสัยมานานนั้นปะทะเข้าจมูกอย่างแรง และเธอก็เห็นศพแห่งๆของชายแก่ในชุดเสื้อคอปก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กางเกงแพร และโต๊ะเตี้ยด้านข้างมีของเช่นไหและกระถางเล็กๆใส่ทรายที่มีรูปดอกไม้ใหญ่ปักอยู่ เธอรีบวิ่งออกจากห้องอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

SCENE 5 เผซิณหน้า

ภายนอกโรงแรม/กลางคืน

ฝนหนีลงมาที่ชั้นล่าง วิ่งเข้าล๊อบบี้ไป จะขอความช่วยเหลือเมื่อผลึกแก้วอียอนั้น หันมา กลับพบว่าลุงคนนั้นที่แท้ก็เป็นศพแล้วพลิกหัวคว่ำคะมำล้มไปจากแรงเหวี่ยง ฝนตกใจวิ่งถอยออกมาจากเคาท์เตอร์ แต่ก็พบกับสรุฐเข้า

สรุฐ

"อ้าวคุณอยู่ที่นี่เอง... ผมตามหาคุณตั้งนาน"

ฝน

"คือคุณสรุฐ... โรงแรมนี้มีน้ำมัน... น้ำมัน!"

ฝนร้องพูดอย่างกระหืดกระหอบ แต่ก็รีบหักอย่างตกใจทันทีที่เห็นฆาตกรโผล่มาจากซอกด้านหลังของสรุฐ แต่ไม่ทันที่สรุฐจะหันกลับไปดูทัน เจ้าฆาตกรก็พุ่งตรงเข้าผลึกจนสรุฐเซไปโดนกำแพงอย่างแรงได้ยินเสียงกระแทกทุ้มๆดัง"อ๊ก!" จากนั้นสรุฐก็คว่ำป็นออกมาจากกระเป่าเสื้อด้านในแจ็กเก็ตและเล็งไปยังเจ้าฆาตกร

สรุฐ

"เฮ้ย... หยุดนะ!"

แต่เจ้าฆาตกรกลับใช้พร้าพุ่งเข้าสับที่ต้นขาของสรุฐ จนเขาเสียหลักล้มไป จากนั้นฆาตกรเดินตรงสาวเท้าเข้าไปหาฝน มือก็ชักพร้าเล่มนั้นขึ้นมาจากขาสรุฐ ขณะที่ฝนก็ถอยหลังตั้งหลักจะหนีนั้นทุกอย่างก็ต้องหยุดชะงักเมื่อมีเสียงหนึ่งแทรกขึ้นมา

สรุฐ

"อ้าวเตือนลื้อแล้วนะว่าอย่าทำ!"

สรุฐชี้หน้ามาที่ทั้งสอง แต่ฆาตกรร่างยักษ์ยกมือขึ้นกุมหัวพร้อมส่ายหัวไปมาและมันก็เดินหน้าตรงไปยังฝนที่ถอยหลังหนี ทำให้สรุฐตรงเข้าซาร์จเข้าล๊อบบี้ทางด้านหลังเจ้าฆาตกร พร้อมกับตบตีรัวๆ เข้าที่กอกหู ทำให้เจ้าฆาตกรใช้แรงสะบัดสรุฐกระเด็นออกไป จนพวงกุญแจที่มีนายตำรวจกระเด็นหล่นลงบนพื้นในขณะที่ฝนมองเห็นได้จากซอกที่แอบอยู่

สรุฐ

"กับอี่แค... ไข่ความตื้อด้านเนี่ย... นึกหรือว่าอ้วจะสั่งสอนลื้อไม่ได้!"

สรุฐปราดเข้าไปใช้สันปืนและสันมือหวดฆาตกรอย่างเต็มแรง

สรุฐ

"นี่... แกนี่มันโหดแต่ตัวจริงๆ แทนที่จะช่วยทำงานทำการ ชอบทำแต่เรื่องเสียหายนั้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฆาตกร

“ผมขอโทษครับ...เฮีย!”

สรุจ

“อ้าวละไม่อยากจะทำแกเลย แต่เตี้ยเขาสั่งไว้ ...แต่ดูที่ลื้อทำกับอ้วชเฮอะ!! ”

สรุจหันกลับไปมองฆาตกรและเปลี่ยนสีหน้าเป็นความสงสาร พร้อมลงไปโอบไหล่

สรุจ

“อ้าวละเหนื่อย...อยากจะบ้าตาย..แล้วอินางนั่นละ!”

ฝนอาศัยผ้าม่านของม่านรูดบังตัวเธอไว้ ในขณะที่ ทั้งเจ้าฆาตกรร่างยักษ์ถือพร้าคู่มือกับสรุจที่เดินไปหาฝนคนละฝั่งกัน สรุจเดินเปิดโชนม่านรูดม่านแล้วม่านเล่า แต่ในที่สุดเมื่อถึงม่านสุดท้ายทั้งคู่ที่อยู่กันคนละฟากต่างมองหน้ากัน พอฝั่งที่เจ้าฆาตกรทรงบริเวณลือบบี้ก็เกิดแสงไฟจ้าพร้อมเสียงแรงเครื่องยนต์ดังสนั่น และรถก็พุ่งออกจากม่านชนเจ้าฆาตกร

ฝนสตาร์ทรถและเดินหน้าต่อ แต่รถกลับติด เพราะเจ้าฆาตกรวิ่งเอาล้งน้ำมาขวางล้อรถไว้ เธอพยายามเหยียบคันเร่งแต่รถก็ไม่เขยื้อนไปข้างหน้าแต่อย่างใด เจ้าฆาตกรเดินเข้ามาจากทางด้านหลังรถ มันใช้สันและด้ามพร้าเคาะกะบะรถเสียงดังกวนประสาท

ฝนตัดสินใจกระชากเกียร์ และเหยียบคันเร่งจนมิด ทำให้ล้อปืนเอาล้งน้ำหลุดไป ในขณะที่เจ้าฆาตกรเดินมาถึงประตูและกำลังใช้มือจัดอยู่ และแรงพุ่งของรถกระชากเชือกที่ลากรถหลุดสะบัดมาฟาดหน้าเจ้าฆาตกรจนล้มลงนั่งซึกพัก มันกลับยืนขึ้นและแกว่งพลั่วขึ้นกลางอากาศและวิ่งเข้ามาทางหลังกะบะรถ ในขณะที่มันกำลังจะกระโจนขึ้น ฝนก็ตัดสินใจถอยหลังรถไปชนอย่างแรงจนลากไปอัดกับปี่กับรถคันของเธอ เจ้าฆาตกรหล่นพุงลงกับพื้นแน่นิ่ง.....

และเมื่อฝนหันกลับมาก็เห็นสรุจยืนขวางอยู่หน้ารถและสองปืนมายังเธอ

สรุจ(ยียวนและตะคอกใส่)

“จะลงมาอย่างสบายๆ หรือ จะลงมาแบบเจ็บตัว เฮอะ...อีหนู!!!”

ฝนเหยียบคันเร่งเบิ้ลเครื่องยนต์ และขับรถพุ่งเข้าใส่สรุจ ในขณะที่สรุจก็เหินวอกปืนลั่นกระสุนใส่เธอจนเธอต้องหักหลบและเข้าชนสรุจ แต่รถของฝนก็พลันดับสนิท สตาร์ทเท่าไรก็ไม่ติดและมองไปบริเวณรอบๆรถก็ไม่เห็นสรุจ เธอจึงตัดสินใจเปิดประตูรถ.....

.....ฝนก้าวทำลงไปอย่างระมัดระวัง เมื่อเท้าแรกของเธอแตะลงบนพื้นก็มีมือหนึ่งเข้ามาจับข้อเท้าเธอไว้ สรุจที่ถูกลื้อทับขาอยู่ก็โผล่ออกมาจากใต้รถดูขาฝนไว้จนเธอล้มเสียหลัก ฝนพยายามยันตัวขึ้นมาแต่ก็ถูกสรุจใช้เชือกที่ลากรถรัดคอเธอและดึงรั้งเธอให้โน้มลงมา ในขณะที่มันพยายามใช้ขาเอื้อมไปเหยียบไปที่ติดอยู่ที่ล้อหลัง ขณะที่ฝนก็เลื้อยไปเห็นพร้าที่หล่นอยู่ที่พื้น โกลั้ประตูรถแต่เธอก็เอื้อมไปเกือบถึงแค่ปลายนิ้วซ้า คอที่ถูกรัดทำให้แทบจะหมดแรงได้โดยเร็วเนื่องจากขาดออกซิเจน..... ขณะเดียวกันนั่นเองสรุจก็ใช้เท้าเหยียบไปที่ติดอยู่ตรงใต้ล้อเข้ามาหาตัวมันและเอี้ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้โดยไม่ขออนุญาต
ตัวจะไปเหยียบ ทางฝนก็ตัดสินใจเฮือกสุดท้ายผลักประตูรถไปเหยียบพรวนลงมาที่มือฝนที่เข้าไปรับไว้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสฤทธิหีบปืนได้และกำลังหันกลับมา แต่ฝนข้างพ้าเล่มนั้นไปยังมัน พ้าหมุนคว้างลอยกลางอากาศไปปลบกลางหน้าไอ้สฤติตำรวจรายนั้นจนมันแน่นิ่งไป เลือดไหลเป็นทางลงสู่พื้น.....

ฝนจึงปลดเชือกที่รัดคอออก เธอมองดูสภาพโรงแรมด้วยอาการอิดโรยเต็มที่ จากนั้นเธอก็เดินออกจากโรงแรมและโบกรถ ซึ่งเวลานั้นพระอาทิตย์ในยามเช้าได้ทอดแสงมายังเธอเหมือนกับตายแล้วเกิดใหม่.....

.....ณ.คำคืนหนึ่งมีชายคนหนึ่งเขาเดินถือป้ายไม้มาแผ่นหนึ่ง เขาเดินขากระเผลกด้วยจังหวะช้าๆและหนักแน่น เขาคุกเข่าลงที่ตงหญ้าหีบซ้อนขึ้นมาตอกป้ายนั้นลงไป เขามองซ้ายขวาอย่างหันรีหันขวาง เราจึงพบว่ามันเป็นฆาตกรร่างยักษ์ที่ยังไม่ตาย และมันก็เดินขึ้นรถขับออกไป ป้ายนั้นมีข้อความว่า "โปรดใช้เส้นทางลัด 500 เมตร ถึงตัวอำเภอ".....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCREENPLAY “โรงแรมโซคิตี”

SEQUENCE 1 “ไปปาร์ตี้”

SCENE 1 “คนอง”

ภายนอก/ถนนหลวง/พลบค่ำ

รถยนต์คันแดงวิ่งอย่างรวดเร็ว กลางทางหลวง ไฟริมทางเปิดอ่อนๆ แสงจากข้างทางเริ่มสว่าง รถคันแดงวิ่งเปลี่ยวกลางทางหลวง นานๆจะมีรถวิ่งสวนผ่าน เมฆเปิดเพลง SOFT ROCKเบาๆ ดังตลอดทาง จนถึงช่วงถนนที่มีติดลง เมฆเปิดไฟหน้ารถนำทาง แล้วยกเบียร์ที่ถืออยู่ยกขึ้นดื่ม

หัวรถเบนไปกลางถนน แล้วพหลันมีรถสวนมา เปิดไฟสูงใส่ พร้อมเสียงแตรดังคัง จนเมฆ รู้สึกตัวหักหลบกลับเข้าเลนเดิม จนเบียร์หกเลอะปาก เมฆไม่แสดงอาการอะไรกลับดื่มเข้าไปอีกแล้ว ยิ้มขึ้น ฝนมองมาอย่างที่เมฆขณะที่ยังตะลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ฝน

“นายรอให้ไปถึงก่อนไม่ได้เหรอ?”

เมฆ

“กว่าจะไปถึงพวกนั้นก็คงพูดไม่รู้เรื่องแล้ว เราต้องเผาหัวก่อน...

ไปถึงเครื่องจะได้ร้อนกำลังดี บรรยากาศแถวนี้ ก็กำลังดี”

ฝน

“ถ้านายอยากกินบรรยากาศนะ ให้ฉันขับเองก็ได้”

เมฆ

“อ้อ...นี่ไม่เห็นความดีของฉันเลยเหรอ!”

ฝน

“ก็บอกแล้วไง ว่าเดี่ยวฉันขับตามไปเองก็ได้”

เมฆนิ่งแล้วหันมามองที่ฝน

ฝน

“ก็ฉันกำลังยุ่ง ถ้ารู้ว่าเป็นขนาดนี้ฉันคงไม่มาแล้ว..”

เมฆ

“แล้วใครล่ะเป็นตัวปัญหา!”

เมฆโยนกระป๋องเบียร์ลงกลางพื้นถนน รถวิ่งต่อไป ชักพัดด้านหลังทางโค้งมีรถตำรวจ เปิดหวอขับหลุดโค้งตามมา เมฆมองที่กระจกมองหลังนั่งนิ่ง ส่วนฝนพูดอย่างหวาดๆ

ฝน

“นี่ไงตัวปัญหา!!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 2 “หนี”

ภายนอก/ถนนส่วนบุคคล/กลางคืน

รถตำรวจตามหลังเข้ามา แล้วเปิดไฟสูง เมฆยังไม่ชะลอความเร็วลง

เมฆ

“เธอเฉยๆไว้เดี๋ยวฉันจัดการเอง”

แล้วเมฆก็เปลี่ยนเกียร์ต่ำออกตัวไปอย่างแรง

ฝนทำหน้าตาตื่นกลัวแต่ทำอะไรไม่ได้ รถของเมฆตีห่างออกไปอย่างรวดเร็ว ข้างทางมีตึสนิมมองเห็นแต่บริเวณที่แสงไฟหน้ารถส่องถึง เมฆชะลอรถลงพร้อมสังเกตทางข้างหน้า ที่มีเสาไฟเรียงราย รถตำรวจคันนั้นหายไป แล้วลักพิกเลี้ยวลัดโค้งเข้ามาอย่างรวดเร็ว เมฆสังเกตเห็นป้ายไม้ข้างทางบอกว่า “ข้างหน้ามีการก่อสร้าง โปรดใช้ทางเบี่ยง ขออภัยในความไม่สะดวก” ซึ่งมีไฟนีออนติดอยู่ เมฆชะลอความเร็วลง รถเลยป้ายนั้นมาเห็นทางเลี้ยวด้านหน้า เมฆหักเลี้ยวเข้าประตูรั้วอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทางเข้าโรงแรม ทางข้างหน้ามีตึสนิมทรุดเมฆเสียหลักหยุดลงที่กองดินข้างทาง เลยหัวโค้งออกไป แล้วดับไฟลงทั้งคู่เงยบ ฝนพูดแผ่ว ๆ

ฝน

“แล้วจะเอาอย่างไรกันดีหะเมฆ นายกำลังทำอะไรอยู่ ทำไม?”

“ต้องทำให้เรื่องมัน...มันยุ่งกันใหญ่แล้วนะ”

เมฆ

“พูดจบหรือยัง...?”

เมฆควักบุหรี่ขึ้นมาคิบบ

เมฆ

“เดี๋ยวยอให้รถผ่านไปก่อน เราก็ไปกันต่อได้”

เมฆหยิบไฟแช็คขึ้นมาจุด ฝนห้ามเอาไว้ เมฆอารมณเริ่มหงุดหงิดขึ้นมา

เมฆ

“ฉันรับรองว่าเธอจะไม่มีอะไรตกลงใหม่?”

เมฆเก็บบุหรี่ลง ชักพิการถตำรวจจึงผ่านประตูโรงแรมไปอย่างรวดเร็ว ทั้งคู่มองผ่านกระจกมองหลัง...เมฆกระซิบบนขึ้น พร้อมโยกตัวไปสตาร์ทรถ

เมฆ

“เห็นมั๊ย!...แค่นี้ก็เรียบร้อย”

รถของเมฆสตาร์ทไม่ติดเนื่องจากเสียหลักล้อติดอยู่บนเนินดินแห้งแข็งๆขรุขระ ฝนทำหน้าเสีย เมฆอารมณเริ่มหงุดหงิด เร่งสตาร์ทเครื่องอีกครั้งแต่ก็กระตุกดับ แล้วที่ถนนหน้าทางเข้านั้นรถตำรวจถอยกลับมาช้าแล้วหยุดนิ่ง เมฆยังไม่รู้ตัว จะเปิดประตูรถออกไป แต่ก็ต้องชะงักเพราะเห็นรถตำรวจกำลังเลี้ยวเข้ามา เมฆปิดประตูแล้วพยายามสตาร์ทเครื่องอีกครั้ง เครื่องติดแล้วชักพิกก็ดับลงอีก...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งคู่หมดหวังเพราะรถตำรวจคันนั้น วิ่งกลับเข้ามาจอดลงและเปิดไฟสูง เมฆพักหัวลงที่พนักพิง ฝนก็ทำอะไรไม่ถูกเช่นกัน ตำรวจคนนั้น เปิดประตูรถเดินลงมาฝุ่นดินยังคลุ้งอยู่ เขาเดินผ่านแสงไฟหน้ารถเป็นเงาดำเข้ามาและในมือที่ถือไฟฉายส่องมาที่กระจกข้างเมฆ แล้วเคาะกระจกรถ เมฆลดกระจกลง ตำรวจคนนั้นยิ้มแยม บุกคลิกหน้าต่างตีมองสำรวจทั่วรถ

สรุฐ

“พวกคุณจะรีบไปไหนกัน ไม่ทราบครับ?”

เมฆนั่งนิ่งไม่แสดงอาการ ตำรวจยังคงยิ้มแยม ฝนตอบขึ้นมา

ฝน

“คือพวกเราไม่ค่อยคุ้นทางนี่คะ เราก็รีบด้วย นี่มันก็มีดีแล้วด้วยคะ”

เมฆพูดแทรกขึ้นมา

เมฆ

“คุณตำรวจจะเอาอย่างไร ก็เข้ามาเลยพวกเรารีบ”

สรุฐมองไปที่เบียร์กระป๋องหนึ่งในถาดพลาสติกวางอยู่ข้างคนขับ

สรุฐ

“ผมขอดูใบขับขี่ของคุณหน่อย... แถวๆนี่มันไม่ค่อยปลอดภัยพวกคุณขับผ่านมาทางนี้ทำไม?”

สรุฐพูดอย่างสุภาพขณะที่เมฆ หงุดหงิดที่จะต้องรีบไปขับขี่

ฝน

“เรากำลังไปแถวคลองวานคะ มีธุระที่นั่น”

ฝนยื่นเอาแผนที่ที่เพื่อนเขียนไว้ให้ ออกมาคลี่แล้วยื่นให้กับสรุฐ พร้อมกับใบขับขี่ของเมฆ

สรุฐรับมา ส่องไฟฉายอ่านใบขับขี่ของเมฆเห็นว่าเขียนอาชีพเป็นนักข่าว และอ่านแผนที่ของฝน.....

ฝนชะเง้อหน้ารอคำตอบ

สรุฐ

“คงจะลำบากหน่อยนะครับ แถวกรมที่ดินต้องขับรถอีก 1 ชม. กว่า”

สรุฐมองไปที่เมฆที่กำลังนั่งนิ่งอยู่

สรุฐ

“แล้วผมคงปล่อยพวกคุณไปในสภาพนี้ไม่ได้แน่ !!!”

สรุฐยื่นใบขับขี่กับแผนที่ให้เมฆ

เมฆ

“ผมต้องรีบกลับไปทำงานนะครับคุณตำรวจ... ก็แค่พาเพื่อนมาส่ง

และนี่มันทางห้าแหวอะไรกัน งงเป็นบ้า !!!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุฐ

“คุณอยากอยู่ที่นี้ก็ตามใจคุณ ผมก็จะได้หมดธุระ หรือ..
จะไปกับผมหาที่พักแถวนี้ก่อน แล้วเดี๋ยวผมจะวิทยุเรียกช่างมาซ่อมรถให้คุณ”

ฝน

“เสร็จแล้วเราก็ก็นั่งได้เลยไหมคะ?”

สรุฐมองที่ฝน

สรุฐ

“ใช่ครับ..แต่ก็ต้องรอให้เพื่อนคุณอาการดีก่อน”

เมษ

“ผมไม่ได้เป็นอะไรนี่!”

เมษหยิบกระป๋องเบียร์ที่เหลือขึ้นมาและเปิดประตูออกมายืนนิ่ง และยกขึ้นดื่มจนหมด จากนั้นจึงวางกระป๋องลงที่หลังรถ และเดินไปที่รถตำรวจพร้อมกับฝน แล้วสรุฐจึงเดินตามไป

ฝน

“เราต้องใช้เวลาอีกกี่ชั่วโมงคะ?”

สรุฐ

“ผมรับประกันว่า พวกคุณจะไปถึงก่อนงานเลิกแน่นอนครับ”

สรุฐยิ้มมุมปาก ฝนเปิดประตูขึ้นนั่ง ส่วนเมษนั้นนอนพิงผนังอยู่ที่เบาะด้านหลัง

เมษ

“ให้มันจริงเถอะคุณตำรวจ”

สรุฐยิ้มแย้มไม่แสดงอาการแล้วสตาร์ทเครื่องขับรถออกไป

สรุฐ

“ข้างหน้ามีโรงแรมอยู่ แต่มันอาจจะเก๋หน่อยนึงนะครับ เอาจกใช้เวลาไม่นานมาก ”

ฝน

“ ฝนต้องขอโทษคุณแทนเมษด้วยนะคะ ”

สรุฐยังคงขับรถตรงไปโรงแรม ไม่แสดงอาการอะไร

สรุฐ

“ ไม่เป็นไรหรอกครับ ผมรู้จักพวกนักข่าวดี..! ”

สรุฐขับรถเลี้ยว เข้าไปจอดข้าง ๆ ลีอบบี้

สรุฐ

“ ตอนนี้อยู่หัวค่ำอยู่ คงจะหาช่างไม่ยากนะครับ... เดี๋ยว ๆ ผมจะลองไปถามที่ลีอบบี้ดู
เผื่อว่าที่นี่พอจะมีช่างหรือเครื่องมือเครื่องมือ.. ถ้าไม่มีก็คงจะยุ่งกันหน่อยนะครับ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝนยิ้มแบบเกรงใจขณะที่สรุจบิดประตูถลงไป

ฝน

“ ต้องรบกวนคุณ ตำรวจ ด้วยนะคะ ”

สรุบก้มหน้าลงพูดกับฝนอย่างอารมณ์ดี

สรุข

“ ไม่เป็นไรครับ แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อย ”

แล้วสรุขจึงเดินไปที่ลิโอบบี้

SEQUENCE 2 “โรงแรม”

SCENE 3 “คอย”

ภายนอก/ลิโอบบี้/กลางคืน

ฝนหันหลังกลับมามองเมฆ ซึ่งหลับไปโดยไม่รู้ตัว แล้วมองมาที่สรุขกำลังดูเหมือนมีปัญหาคอยอยู่ที่ลิโอบบี้ แล้วทำท่าเหมือนสงวิทุขขอความช่วยเหลือ ฝนหันหลังกลับมาสำรวจของภายในรถ ขณะที่สรุขเดินตรงมา

สรุข

“ ผมติดต้อใครไม่ได้เลย เดียวผมจะลองวิทุขไปเรื่อย ๆ นะครับ คงต้องใช้เวลาหน่อย...พวกช่างในโรงแรมก็พากันลากลับบ้านหมดแล้ว ผมพอจะรู้จักคนแถวนี้อยู่บ้าง ผมว่าคุณน่าจะพาเพื่อนคุณ ไปพักผ่อนข้างบนดีกว่า พอดีมีห้องว่างอยู่ด้วย ”

.....สรุขหยิบพวงคุณแจ้ขึ้นมาโชว์.....

สรุขพุงเมฆขึ้นบันได มีฝนเดินตามมา ทั้ง 3 เดินผ่านบันไดที่ผนังห้องเป็นอิฐบล็อกรมีไฟลอดรำไร และมีเงาคนเดินผ่านอยู่ข้างใน สรุขเดินตรงมาหยุดที่ห้องเบอร์ 20 ที่เลข 2 หายไปเหลือแค่เลข 0 ซึ่งฝนได้แแต่มองอย่างรู้สึกแปลก ๆ และสรุขก็เดินตรงมาที่ห้องอย่างคุ่นเคย สรุขไขประตูห้องเข้าไป เปิดสวิตซ์ไฟ ห้องสว่างขึ้น พัดลมเพดานพัดเสียงดัง สรุขแบกเมฆไปนอนที่เตียง ฝนเดินตามมาที่หลังหยุดที่ประตู แล้ววางกระเป๋าถือลงที่ชั้นวางหน้ากระจก

ฝน

“ ขอขอบคุณมากคะ เดียวฉันดูเขาเอง ”

สรุข

“ ไม่เป็นไรหรอกครับ ให้เขาได้รีบซักพัก อาการคงจะดีขึ้น เดียวผมลงไป เอน้ำขึ้นมาให้ นะครับ ”

ฝนมองสรุขอย่างมีพิรุข

ฝน

“ ขอขอบคุณมากคะ ”

สรุขเดินผ่านแล้วยิ้มให้ฝน แล้วรีบเดินลงไป ฝนลือคประตู แล้วจึงเดินไปนั่งที่เตียงข้างเมฆ คิดเอกสารนี้เป็อย่างหวาดระแวง ทั้งๆที่เมฆยังคงหลับไม่รู้ตัว เขาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.....ฝนมองไปรอบๆตัว ทุกๆอย่างดูนิ่งเงียบ เอื่อยเฉื่อย พัดลมพัดนอยๆ หมุนแผ่วๆ ฝนเดินตรงมาที่
กระเป๋าทิ้งของตน ล้วงดูเอาของที่อยู่ที่ข้างใน อย่างรีบเร่ง แล้วหยิบกรรไกรตัดเล็บขึ้นมา จ้างเอาส่วนที่
เป็นคมขึ้นมาถือป้องกันตัว ลักพักเสียดคางประตูดังขึ้น ฝนสะดุ้งตัวขึ้น

สรุท

“คุณครับ...คุณฝน..ผมเองครับ”

ฝนค่อยๆพับมิดเก็บไว้ในกระเป๋ากางเกง แล้วเปิดประตูออกทำอารมณ์ปกติ เห็นสรุทถือขวดน้ำ
พลาสติก กับแก้วน้ำ

สรุท

“มีอะไรหรือเปล่าครับ?”

สรุทมองกวาดสายตาไปทั่วภายในห้อง

ฝน

“ทุกอย่างเรียบร้อยดีค่ะ”

สรุท

“ผมแจ้งทางหน่วยทราบแล้ว คงจะมาถึงไม่เกินภายใน 10 นาที ผมจะรอพวกเขาอยู่ข้างล่างนะครับ
จะได้ตรวจตราความเรียบร้อยไปด้วย พวกคุณก็จะได้รับกลับกัน...อ้อ ถ้ามีอะไรก็เรียกผมได้นะ เรียก
ผม..สรุทเฉยๆก็ได้ครับ..”

ฝนยิ้มค่อยรู้สึกปลอดภัยขึ้น สรุทเดินผ่านฝนออกไปนอกห้อง ฝนถือขวดน้ำกับแก้วน้ำ ชะเงา
มองนอกประตู สรุทเดินลงบันไดไป แล้วมีเงาของชายคนหนึ่งร่างใหญ่ผลุบเข้าไป ในห้องริมสุดทาง
เดิน ฝนจึงรีบปิดประตูสนิท ฝนยืนนิ่งอยู่หน้าประตู ทำอะไรไม่ถูก ตัดสินใจอีกครั้ง เปิดประตูเดินออก
ไป เพื่อจะตามให้ทันสรุท ฝนหยุดมองที่บันไดว่างเปล่าเงียบสนิท ไฟที่เคยสว่างลอด ตกมาที่บันได
กลับปิดสนิท ฝนตัดสินใจเดินลงไป พร้อมกับถือกรรไกรตัดเล็บที่เปิดใบมีดไว้ เธอเดินตรงไปที่โทรศัพท์
หยอดเหรียญ 5 บาท ที่ตั้งอยู่ตรงข้ามกับลิ้นชักที่ปิดไฟแล้ว ฝนเร่งโทรตามเพื่อนทั้งเบอร์ที่บ้านและมี
มือถือ แต่สายไม่ว่าง แต่ฝนก็ยังพยายามติดต่อไปเรื่อยๆ

SCENE 4 “หายตัว”

ภายใน/ห้องเมฆ/กลางคืน

ประตูห้องเมฆเปิดขึ้น มีเงาชายคนหนึ่งเข้ามาทาบในห้อง ในมือถือตะขอ เมฆงัวเงียตื่น

เมฆ

“ฝน..ฝน..!”

เมฆผงกหัวขึ้นแล้วทิ้งหัวลงที่เดิม

เมฆ

“ขอน้ำกินหน่อย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายคนนั้นกำตะขอแน่นปิดประตูลง เดินตรงที่หัวเตียงรินชวดน้ำพลาสติกใส่แก้ว แล้วยกขึ้นยืน เมฆล้มตาขึ้นมา ตกใจกับร่างที่เห็นกำลังงำมือ เหวียงลงมาลับที่ร่างของเมฆ.....

SCENE 5 “ถูกจับ”

ภายใน/ทางเดินโรงแรม/กลางคืน

ฝันวางโทรศัพท์ลงแล้วขึ้นตรงไปที่ห้อง เห็นห้องของตัวเองเปิดอ้าอยู่ มีร่องรอยการต่อสู้ภายในห้อง ฝันยืนนิ่งเห็นรอยเลือดเป็นทางที่พื้น มีชายคนหนึ่งโผล่มาจากด้านหลัง ฝันรู้สึกตัวว่ามีเงามาทาบข้างหลังเธอ เธอสะดุ้งขึ้นมา แต่มีผ้าปิดปากเธอไว้ แล้วถูกอุดหายไป.....!

SEQUENCE 3 “ตัวปัญหา”

SCENE 6 “ตกเป็นเหยื่อ”

ภายใน/ห้องแม่ิ่ง/กลางคืน

เป็นห้องชั้นล่างใต้แท่งค้ำน้ำ มี 2 ชั้น ฝันถูกมัดติดกับเก้าอี้ ปิดตา และหันหน้าเข้ากระจก ห้องปิดไฟมืดสนิท มีแสงมาจากโทรทัศน์ที่เปิดซ่าอยู่ กับไฟหน้ากระจก และแสงจากชั้นบนที่ลอดผ่านทางบันไดลงมา แม่ิ่งเดินลงมาอย่างระมัดระวังกลัวบันไดจะทรุด มีตุ๊กตาถืออยู่ในมือ แล้วเดินตรงไปที่โทรทัศน์ปรับช่องให้ตรง โดยหมุนเสาอากาศที่ปักหัวคนอยู่จนชัด แล้วหันมองมาที่ฝันอย่างยิ้มแย้ม

สุรวิงขึ้นมาที่ห้องของเมฆมองเข้าไปกลับไม่พบใครเขายืนมองอย่างนิ่งเงียบ สีหน้าไม่แสดงอาการใดๆ แล้วเดินออกไป

ตุ๊กตาบาร์บี้ถูกยื่นมาที่หน้าฝัน แล้วแม่ิ่งก็ชะโงกหน้าตามเข้ามา

ฝัน

“คุณเป็นใคร?... อย่า... อย่าทำอะไรฉันเลยนะ ได้โปรด!”

แม่ิ่งนั่งมองยิ้มขึ้นมาอย่างบริสุทธิ์

แม่ิ่ง

“บาร์บี้ ...บาร์บี้...บาร์บี้!!!!”

แม่ิ่งพูดซ้ำสามคำนี้ พร้อมกระโดดโลดเต้น แล้วฝันก็ขอร้องขอความช่วยเหลือ แต่แม่ิ่งกลับไม่สนใจ จนฝันหมดเสียงร้อง แล้วมีเสียงเคาะประตูดังขึ้น แม่ิ่งหยุดกระโดด แล้วหยุดหงิดลอนลานเดินวนไปวนมา

ฝัน

“ช่วย...ด้วย...!”

แม่ิ่งเอาผ้าที่ปิดตาฝันลงมาปิดปาก แล้วลากเก้าอี้เล็กๆเข้าไปด้านหลัง แล้วปิดประตู จากนั้นจึงรีบวิ่งไปเปิดประตู ในขณะที่ฝันอยู่ภายในห้องที่มีมืด

สุรวิ(บ่นเป็นภาษาจีน)

“อาแม่ิ่ง..ลื้อจ้อแม็กไ้...เฮอะ! อ้อ ลื้อท่อยอาหมวยโป๊ย..ลื้อคือตัก๋อ?”

เอกสารนี้เป็นเอกสาร (อาแม่ิ่ง...แกทำอะไรอยู่ล่ะ...เฮอะ! แล้วแกเห็นนางผู้หญิงนั้นมั๊ย?...มันไปไหนของมันล่ะ!)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เม้ง

“บ๊อ..บ๊อ..บ๊อแม่ไก่!...อ้าวดูทีวีอยู่...อ้าวไอ้จุกเหลี่ยวยว!!”
(ไม่..ไม่...ไม่มีอะไร...อ้าวดูทีวีอยู่...อ้าวจะนอนแล้ว!!!)

สรุจ

“อ๊คือตักอ!...โอ้ยใจบ๊วย..อ๊คือตักอ...ลื้อเทียอี่มปักเหรอ..เฮอะ!”
(หล่อนไปไหน!...เข้าใจหรือเปล่า..หล่อนไปไหน...ลื้อฟังไม่เข้าใจเหรอ..เฮอะ!)

ฝนอยู่ในห้องมืดถูกมัดอยู่กับเก้าอี้ ได้ยินแค่เสียงภายนอกที่เธอฟังไม่รู้เรื่อง เธอมองไปเห็น ประตูบานหนึ่งแง้มอยู่ มือของฝนคว้าไปเจอสายไฟเส้นเล็กๆที่แขวนหลอดไฟสีดวงเล็ก ฝนกำมือทุบ หลอดไฟนั้น เธอได้ยินเสียงภายนอก “เปล็กกก...!”

สรุจได้ยินเสียงแก้วแตก เม้งทำท่าตื่นตระหนก สรุจมองไปที่ห้องนั้น แล้วเดินตรงไปซำๆเปิด ประตูเข้าไป แต่ไม่เจออะไรมีเก้าอี้วางล้ม ทุกอย่างวางอยู่ที่เดิม เม้งมีท่าที่ตื่นใจขึ้นมา แต่ก็ประหลาดใจ

สรุจมองสำรวจรอบห้อง ห้องแค่นั้น เปิดแง้มเห็นร่างกายคนห้อยอยู่ สรุจเดินไปที่กลาง ห้อง ฝนโผล่หน้าเข้ามาคอยแหวกร่างคนออกไปจนเธอเห็นเมษฎกห้อยไว้ตัวขาขีดแต่เธอร้องไม่ออก ได้แต่เอาผ้าที่มัดมือมาปิดปากไว้

สรุจ

“อ๊ยังไม่เป็นอะไรก็ยังมีดี อย่าให้รู้ระว่าลื้อก่อเรื่องแล้วปิดเงียบ..
แกตามอ๊วมา หาอ๊ให้เจอ อ๊สำคัญสำหรับโรงแรมเรามาก...ที่สำคัญอย่าให้อ๊บาดเจ็บ”

สรุจเดินออกไปนอกห้อง สอนเม้งยืนลูกกลิ้งอยู่หน้าประตู แล้วตรงไปที่ประตู เปิดเข้าไปฝนยืน ถือเก้าอี้รออยู่ ฝนยกกระแทกเม้งและหาทางวิ่งหนีออกไป ผ่านโรงคอกหมู ผ่านหลุมร้างร้างไปหยุดที่ หน้าบ้านหลังหนึ่ง ฝนมองเห็นชายแก่คนหนึ่งนั่งอยู่ที่เก้าอี้โยก ฝนรีบเปิดประตูเข้าไป แต่ก็ต้องหยุดยืน อยู่กลางลานหน้าบ้าน เพราะร่างชายแก่ที่นั่นแห้งซีดขาวถูกสตาร์ฟเอาไว้ฝนยืนนิ่งลั่นจนทำอะไรไม่ถูก

สรุจ

“ฝน..คุณอยู่ที่นี่เอง...คุณเข้าไปทำไมที่นั่น!?”

ฝนไม่กล้าที่จะเชื่อใจใคร แต่ค่อยๆเดินมาที่สรุจ สรุจร้องรอน ฝนเดินตรงออกมายืนอยู่ห่าง ๆ สรุจ

สรุจ

“แล้วเมษละครับ คือตอนนี่...ช่างซ่อมมาถึงแล้วรอพวกคุณอยู่
ผมว่าคุณกลับไปเตรียมตัวเดินทางก่อน เดี่ยวผมจะไปตามเมษเอง”

สรุจยังคงมีสีหน้าเป็นกังวล สรุจเปิดไฟฉายเดินนำฝนไป และสอดส่องข้างทางฝนเดินตาม ห่าง ๆ ที่เงาของเม้งเดินมาหยุด

เม้ง

“บาร์บี้ บาร์บี้ .. ฮี .. ฮี.. ฮี.. ฮี!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เม้งตะโกนออกไปทั้งคู่หยุดแล้วหันกลับมา ฝนกลัวลนลาน เม้งยืนเคียดแค้นจับรอยแผลที่หน้า เดินเข้ามาก้าวแรก

สรุฐ

“ ทิ้งอาวุธนั่นลง ”

ฝนแอบอยู่หลังสรุฐ แต่เม้งยังเดินต่อไป

สรุฐ

“ ฉันจะไม่เสียเวลานับนะ ”

สรุฐชูปืนขึ้นส่องที่เม้ง เม้งยังเดินตรงมา เงื่อตะขอขึ้น สรุฐยิงเข้าถากที่ขาซ้าย เม้งแค่เสียหลัก พาลตรงมายังสรุฐ เขวี้ยงตะขอเกี่ยวเข้าที่แขนสรุฐแล้วเซไปหาฝน สรุฐเดินเข้าไปใช้สันปืนตบจนเม้งล้มลง แล้วจับเม้งกอดนอนกับพื้น เขาเหยียบที่อกแล้วมองนิ่งอยู่ซักพัก ฝนสังเกตเห็นหน้าอาการที่แปลกไปของสรุฐ

สรุฐ

“ ทำไมวันๆแกชอบก่อปัญหานักนะ ”

สรุฐลงไปนั่งยองๆมองที่เม้งนิ่งๆแล้วยื่นมือไปลูบหัว

สรุฐ

“ แกอายุเท่าไรแล้ว เฮอะ? แกควรจะได้รับผิดชอบและทำตามที่ได้ขอไว้บ้างนะ ”

ฉันจำเป็นต้องสั่งสอนแกบ้าง แล้วดูซิแขกแขกฉันตกใจหมด ”

ฝนตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหน้า เม้งยื่นร้องไห้กระซิก สรุฐตรงเข้าไปตบเม้งด้วยสันปืนอย่างแรงหลายที เม้งล้มฟูบร้องไห้แง สรุฐนั่งมองหา ฝนหายไป เม้งเงยหน้าขึ้นขีดน้ำตาที่เปื้อนฝุ่น เลอะและมีรอยเลือด....

สรุฐ

“ไม่เป็นไร..อ้าวไม่ทำเสียข้างเดียวหรอก..!”

พูดเสร็จสรุฐก็ถกเสื่อยึดเปิดหน้าต่างที่มีรอยแผลเป็นอยู่ เม้งร้องกระซิกลงไปก้มที่หน้าต่าง แล้วกัดเนื้อเข้าคำใหญ่ สรุฐกัดพันทนต์หน้าเม้ง แล้วเม้งก็หายอแง สรุฐลูบหัวปลอบบ่น....

SEQUENE 5 “เอาตัวรอด”

SCENE 7 “ต่อสู้”

ภายนอก/หน้าม่านรูด/กลางคืน

ทั้งคู่เดินนิ่งๆตามหาฝนจนมาหยุดที่หน้าม่านรูด เม้งเดินถือตะขอตรงมาที่ม่านรูด เม้งเดินถือตะขอตรงมาที่ม่านรูดอีกฝั่ง ใช้ตะขอไล่เปิดม่านที่ละห้อง สรุฐเดินอ้อมไปดูด้านหลังตึกม่านรูดอีกฝั่ง แต่กลับไม่เจออะไร เม้งเดินไล่เปิดผ้าม่านจนถึงห้องสุดท้าย....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝนชะโงกดูที่พื้นใต้ผ้าม่านเงาของแมงฟุ้งตรงเข้ามาและเห็นเท้าเข้ามาหยุดหน้าม่าน ก่อนที่แมงจะเปิดผ้าม่านออก ฝนกระทุ้งด้วยดั่งดับเพลิงผ่านผ้าม่านออกไปกระแทกหน้าแมง แมงเสียหลักคว้าผ้าม่านรูดหลุดลง คลุมตัวเองที่เสียหลักล้มลงไปนอนอยู่

สรุฐไต่ยีนเสียงผิดปกติ เดินออกจากหลังตึกมาด้านหน้าเห็นฝนยกถังดับเพลิงอยู่ กระแทกลงที่ร่างแมงที่โดนผ้าม่านคลุมอยู่อย่างบ้าเลือด สรุฐเดินตรงไปอย่างรวดเร็วยกปืนขึ้นเล็งที่ฝน ฝนจึงหยุดลงควบคุมสติตัวเองให้กลัวน้อยลง แล้วทิ้งตัวลงกับพื้น ถังดับเพลิงก็ลงไปเท้าของสรุฐฝนฟุบหน้าร้องไห้

สรุฐ

“คิดว่าเธอสำคัญนักหรือ ถึงได้เล่นตัวขนาดนี้ คิดหรือว่าฉันไม่กล้าทำอะไรเธอซะมั๊ย!”

สรุฐพูดซ้ำๆก้มลงหยิบถังดับเพลิงแล้วมองไปที่แมงนอนแน่นิ่ง สรุฐร้องกระซิกขึ้นมา

สรุฐ

“นั่นมันไอ้แมง...น้องกูนี่..!!”

สรุฐร้องให้กระซิกขึ้นมา น้ำตาไหลแล้วพูดพรั่นกับตัวเอง

สรุฐ

“แมงมันไม่รู้เรื่องอะไรด้วย!!!.. ฉันยังไม่เคยตีมันเลย ...

เฮอะๆ กูละเหนื่อย...เหนื่อย!....เดี๋ยวก็สั่งกูไว้อีก”

สรุฐปาดน้ำตาตัวเอง แล้วลงนั่งชันเข่ากับพื้นมองและเอาปืนชี้ไปที่ฝนซึ่งตัวลั่นทำอะไรไม่ถูก

สรุฐ

“เอาละ..ๆ..ฉันอยากถามเธอว่า จะทำงานที่โรงแรมนี้หรือไม่!”

สรุฐนิ่งแล้วตะโกนซ้ำ

สรุฐ

“ฉันจะขอลาเธอ...จะทำ..หรือว่าไม่”

ฝนยืนลั่นไปทั้งตัวร้องให้กระซิก

สรุฐ

“จะทำหรือไม่ทำๆ..เฮอะ!!!”

ฝนตะโกนแทรกขึ้นมา

ฝน

“ฉันไม่ทำ!”

สรุฐยืนนิ่งมองที่ฝนอย่างลึนหวัง ผ้าม่านที่คลุมร่างแมงเริ่มขยับ มือที่ถือตะขอของแมงเลื่อนหลุดออกมานอกผ้า ฝนนั่งลั่นระริกยอมตายอยู่ในชอกม่านรูดที่ตื้น สรุฐสายตาเย็นชาลง ยกถังดับเพลิงเดินลากตรงมาที่ฝน สายตาจ้องเขม็ง

สรุจ

“อีนี่..มันต้องเจอดีชะบ้าง!”

.....เม้งเอาตะขอเกี่ยวผ้ามาคลุมหน้าออก หน้าที่เหลือไปด้วยเลือดทำให้มองอะไรไม่เห็นแน่ชัด ร่างสรุจที่กำลังยกถังดับเพลิงขึ้นเดินผ่านมาตรงหัวเม้ง เม้งจึงพุ่งเข้าไปกระแทกพร้อมลืบทะขอทะเลม่านปักติดกับตัวสรุจ จนทั้งคู่ไปกระแทกหยุดที่เสากันมานานรูด เม้งเห็นร่างสรุจอยู่ด้านนอก เม้งยิ้มรำดีใจ แล้วสีหน้าจึงเริ่มเปลี่ยน เมื่อเม้งเลื่อนมือที่ถือตะขอเสียบสรุจอยู่ขึ้นมา เลื่อนผ้ามาที่บังหน้าออกจนเห็นหน้าสรุจ ที่สีหน้าเคียดแค้นเจ็บปวด....

.... เม้งร้องให้กระซิกขึ้นมา แล้วหันกลับมาที่ฝน ร้องพึมพายเสียงดังทุบตีตัวเอง ฝนรีบวิ่งไปหยิบปืนสรุจที่วางอยู่ตรงหน้าขึ้นเล็งไปที่เม้ง มือสั่นระริกอย่างไร้สติ เม้งเดินตรงไปดึงตะขอที่ปักอกสรุจออกเดินตรงมาที่ฝน เม้งเหวี่ยงตะขอเหล็กออกด้านข้าง!!!

สรุจค่อยๆยืนขึ้นมาด้านหลัง ฝนรวบรวมสติที่จะลั่นไก เม้งเหวี่ยงกลับไปตรงที่ฝน ไกปืนถูกลั่นดังปัง! เสียงแทรกอากาศออกไป เม้งเสียหลักเนื่องจากถูกกระสุนเฉี่ยวที่คอ ลูกปืนที่ดังจึงพุ่งเข้าเจาะที่หน้าผาก สรุจถลาล้มทะเลผ้าไปมานานรูดล้มลง ฝนตื่นกลัวลวนลามานทั้งปืนกระบอกนั้นลง วิ่งออกจากที่นั่นไปหยุดที่ลิโอบบี้ เพราะข้างหน้าไปไม่ได้ มีผ้าใบกั้นทางออกอยู่ฝนยืนนิ่งพุงตัวเองเอาไว้ ลึกพักเธอมองเห็นแสงไฟจากรถลอดผ่านช่องระหว่างผ้าใบเข้ามา ฝนรู้สึกดีใจขึ้น

SEQUENE 6 “ปลอดภัย”

SCENE 8 “หน้าโรงแรม”

ภายนอก/หน้าโรงแรม/รุ่งเช้า

ฝนแหวกผ้าใบที่เปิดไว้หน้าโรงแรมออกมา มีป้าย “ปิดปรับปรุงชั่วคราว” ตั้งอยู่ ฝนเดินโฉบออกมาตามทางเดินไปยังถนนด้านหน้า รถวิ่งกันหนาตา เป็นเวลาใกล้รุ่งเช้า ฝนเดินมาทรุดลงอยู่กลางถนน มีรถคันหนึ่งวิ่งมาหยุดตรงหน้าฝน ฝนลุกขึ้นอย่างอ่อนล้าค่อยพุงตัวมาที่ประตูรถ ฝนเงยขึ้นมอง จึงเห็นว่าเป็นรถของตำรวจชายในรถไซกระจกประตูรถลง และพูดอย่างสุภาพว่า

ตำรวจ 2

“ไม่ทราบว่าคุณผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหนหรือครับ?”

.....

จบ

(ขอให้ทุกท่านเดินทางโดยสวัสดิภาพ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

เมื่อได้บทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ที่สุดในระยะเวลาอันจำกัดนั้น สิ่งที่สำคัญต่อมาที่ต้องทำก็คือ การเตรียมวางแผนการถ่ายทำให้ดี ตั้งแต่การวางแผนความคิด รูปแบบของงานสร้างในแต่ละส่วน ซึ่งถ้างานในส่วนนี้ดำเนินการไปได้อย่างชัดเจนและมีความพร้อมมากเท่าใด ก็สามารถจะเป็นหลักประกันในความสำเร็จของงานได้มากเท่านั้น เพราะนั่นยังหมายถึงสามารถควบคุมเวลาการถ่ายทำได้ซึ่งมีผลต่อเรื่องงบประมาณค่าใช้จ่ายอีกด้วย

4.1 การกำกับภาพยนตร์

ในการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “โรงแรมโซ่จี้” นั้น เราได้วางแผนคิดว่า “ภัยใกล้ตัว” และ “ความไวใจ” ดังนั้นแนวทางการดำเนินเรื่องทั้งหมดโดยยึดถือตามความรู้สึกของผู้ชมที่จะได้รับนั้นคือ ช่วงครึ่งแรกของภาพยนตร์จะให้ผู้ชมรู้สึกสนุกกับการขับรถของตัวละครเอกและสลายตาไปกับฉากธรรมชาติภายนอกยามเย็น ทุกอย่างดำเนินไปอย่างปกติ แต่พอถึงช่วงครึ่งหลังในเรื่องซึ่งเป็นเวลาค่าเหตุการณ์เริ่มไม่ชอบมาพากล บรรยากาศปิด เนื่องจากสภาพโรงแรมและตัวละคร(ฆาตกร)ที่ปิดล้อมสร้างความอึดอัดและไม่ปลอดภัยให้แก่ผู้ชม

4.2 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงมีปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการคัดเลือกดังนี้

ปัจจัยแรกคือความคิดที่ว่า การได้นักแสดงที่มีประสบการณ์ หรือมีพื้นฐานการแสดงที่ดีอยู่แล้ว จะช่วยผ่อนเบาให้สำหรับขั้นตอนที่ต้องฝึกการแสดงออก เหลือเพียงแต่การทำสมาธิในบทและบุคลิกตัวละครแทน

โดยในขั้นแรกได้มีการไปติดต่อตามคณะตามมหาวิทยาลัยต่างๆที่มีชมรมการแสดง เพื่อจะได้ประหยัดเรื่องค่าตัวนักแสดง แต่สุดท้ายก็ประสบปัญหาในเรื่องความเอาใจใส่ต่องาน ความสะดวกในการเดินทางไปถ่ายทำในวันเวลาที่กำหนด และสุดท้ายจึงต้องใช้วิธีจ้างนักแสดงซึ่งจะทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและหลักในการเลือกก็คือ

เลือกจากทางกายภาพในส่วนของคุณลักษณะหน้าตาเป็นอันดับแรก เพราะเป็นจุดที่ชักจูงผู้ชมให้เชื่อถือคล้อยตามได้เร็วที่สุด ส่วนเรื่องการแสดงเป็นเรื่องรองลงไป

ผู้ที่มาแสดงเป็นฝนนั้นจะต้องมีรูปร่างหน้าตาดีทำให้ผู้ชมรู้สึกเอาใจช่วย ส่วนตัวราก็ต้องมีลักษณะที่รูปร่างหน้าตาดีเช่นกันเพื่อให้ผู้ชมเชื่อว่าเขาเป็นคนดี ส่วนเม้ง (ฆาตกร) ที่มีความรู้สึกนึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิด เหมือนเด็กต้องเลือกรูปร่างใหญ่โตและมีทักษะการแสดงควบคู่กันไป และเมษลักษณะภายนอก ดูเป็นวัยรุ่นนิสัยกวนๆ ชอบทำท่าย

เมื่อคัดเลือกนักแสดงทั้งหมดมาได้แล้ว มีผู้ที่มาแสดงเป็นตำรวจคนเดียวที่การแสดงยังมี ปัญหา คือการจำบทไม่ได้และเมื่อจำแล้วก็ยึดติดกับบทมากเกินไป ทำให้การแสดงดูไม่เป็นธรรมชาติ มีเพียงแต่รูปร่างหน้าตาเท่านั้นที่ผ่าน การแก้ไขคือต้องหมั่นฝึกซ้อม และทำความเข้าใจกับบทหลาย รอบก่อนการแสดงจริง

ชื่อ : ณัฐฐาวิรุช ทงมี
 บทบาท : ผน
 อายุ : 21 ปี
 สัญชาติ : ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ส่วนสูง 168 ซม. อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ : กังสดาล กังสดาล
 บทบาท : สรุท
 อายุ : 23 ปี
 สัญชาติ : ไทย
 ส่วนสูง : 173 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ : จิรพล ระวังการ
 บทบาท : แม่
 อายุ : 20 ปี
 สัญชาติ : ไทย
 ส่วนสูง : 175 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ : ภราดร อารวรรณ
 บทบาท : เมษ
 อายุ : 22 ปี
 สัญชาติ : ไทย
 ส่วนสูง : 174 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การกำกับภาพ

งานในส่วนนี้ถือว่า มีส่วนสำคัญอยู่ 2 อย่างคือ เป็นตัวแทนมุมมองของผู้ชมในการสังเกตการณ์และการลำดับความ ซึ่งได้แบ่งแนวคิดของการกำกับภาพไว้เป็น 2 ช่วง โดยแบ่งตามอารมณ์ของเรื่องราว ดังต่อไปนี้

4.3.1 การถ่ายภาพ

1. ช่วงเปิดเรื่องจนถึงตอนเข้าโรงแรม เป็นช่วงที่ต้องให้ผู้ชมรู้สึกปลอดภัย ไว้วางใจเช่นเดียวกับตัวละครเอกในเรื่องจะใช้ภาพขนาดปานกลางและภาพขนาดกว้างเป็นหลัก มุมกล้องเป็นระดับสายตา การเคลื่อนไหวกล้องจะมีน้อย ถ่ายเก็บบรรยากาศเปิดของแสงธรรมชาติยามเย็น
2. ช่วงตั้งแต่เข้าโรงแรมจนถึงตอนจบ การถ่ายภาพเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่ตื่นเต้นขึ้นเรื่อยๆ การเคลื่อนไหวกล้องจะช่วยให้ผู้ชมสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นพิเศษ ภาพขนาดใหญ่และการใช้มุมที่สูงมากหรือต่ำมากจะถูกนำมาใช้ในฉากการฆาตกรรม โดยสัมพันธ์กับการลำดับภาพที่ใช้ความยาวของช็อตน้อยและเลือกภาพที่ต่อกัน ให้มีความแตกต่างของช็อตทั้งขนาดภาพและมุมภาพ ซึ่งต้องการให้ผู้ชมรู้สึกสนใจเป็นพิเศษ

4.3.2 การจัดแสง

ช่วงเนื้อเรื่องก่อนเข้าโรงแรม ใช้แสงจากธรรมชาติ ประกอบกับการใช้ฟิลเตอร์ ND, สีส้มเหลือง ทั้งครึ่งซีกและเต็มแผ่น เพื่อให้สีของแสงอึมครึมยิ่งขึ้น

ส่วนช่วงตอนมืดในโรงแรม ใช้การจัดแสงแบบ LOW KEY แสงหลักจะออกเป็นแสงแข็งตรงใส่เงาไฟกรองแสงชั้นเดียว จะมีด้านที่ตกแสงซึ่งจะใช้ไฟเติมเพียงเล็กน้อย แต่บางทีก็ไม่มี จึงเป็นการเพิ่ม CONTRAST ให้กับภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในฉากCLIMAX ของเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING SCRIPT

"โรงแรมโซคิตี"

ACT 1 ไปปาร์ตี้

SEQUENCE A คะนอง

SCENE 1 ภายนอก / ถนนหลวง / พลบค่ำ

- 1.C.U. เส้นแบ่งถนน CUT
- 2.C.U. ถนนด้านหน้า กล้อง tilt ขึ้นรถเมฆขับกินเลนเข้ามา รถที่สวนมาบีบแตรดัง รถของเมฆเลี้ยวหักเข้าเลนเดิม CUT
- 3.C.U. ถนนจากหน้ารถของเมฆเห็นรถคันนั้นวิ่งสวนไปกล้อง pan ตามไปหยุดที่เมฆ มือข้างหนึ่งหักหลบ อีกมือหนึ่งถือกระบองเบียร์ ปากของเมฆละเอียดยิ้มแล้วยกขึ้นดื่มอีกใหญ่ CUT
- 4.M.C.U. ฝนยังตกใจไม่หาย เมฆยกกระบองเบียร์ดื่มเป็น f.g. ด้านหน้า
ฝน
"นายจะรอให้ถึงก่อนไม่ได้เหรอ" CUT
- 5.M.C.U. เมฆยกกระบองเบียร์มองมาที่ฝน
เมฆ
"กว่าจะไปถึงพวกนั้นก็คงพูดไม่รู้เรื่องแล้ว เราต้องเผาหัว... ไปถึงเครื่องจะได้ร้อนกำลังดี" CUT
- 6.L.S. รถเมฆวิ่งผ่านถนนเปลี่ยว
เมฆ
"บรรยายภาคก็กำลังดี"
ฝน
"นี่ถ้านายอยากกินบรรยายภาคมากนัก ให้ฉันขับเองก็ได้" CUT
- 7.M.C.U. ฝนนั่งอึ้งเห็นเมฆเป็น f.g.
เมฆ
"อ้อ! นี่ไม่เห็นความดีของฉันเลยเหรอ"
ฝนมองที่เมฆอย่างรู้สึกผิด
ฝน
"ก็บอกแล้วไงว่าเดี๋ยวฉันขับตามไปเองก็ได้"
เมฆมองที่ฝนนิ่งๆ
ฝน
"ก็ฉันกำลังยุ่ง"
เมฆยกกระบองเบียร์ดื่มอีกสุดท้าย
ฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น ถ้ารู้ว่าเป็นขนาดนี้ฉันก็คงไม่มาหรอก" ถ้ารู้ว่าเป็นขนาดนี้ฉันก็คงไม่มาหรอก" CUT
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.M.S. มุมสูงนอกรถ กระจกด้านเมฆ กระจบองเป็ยร์ถูกทิ้งออกนอกรถ CUT
 9.F.S. ที่หัวโค้งกระจบองเป็ยร์กำลังไปกลางถนนกล็อง tilt ขึ้นเห็นรถกระบะวิ่งหลุดโค้งมาแล้วยกไฟหวอขึ้น
 เปิดขึ้น

เมฆ

"แล้วใครละเป็นตัวปัญหา"

ฝนเฉียงไม่ออกนั้งเงียบ

CUT

10.M.C.U. ฝนนั้งนี้ ไฟหวอตคผ่านหน้าฝน

ฝน

"นี่แหละตัวปัญหา"

CUT

11.M.C.U. เมฆ (ผ่านกระจกมองหลังรถ) เห็นไฟหวอเป็น b.g.

เมฆ

"ฉันจัดการเอง"

CUT

12.F.S. รถเมฆด้านหลัง ออกตัวไปอย่างเร็วมีไฟหวอเปิดไล่ตาม CUT

SCENE 2 ภายนอก / ถนนส่วนบุคคล / กลางคืน

13.M.C.U. พื้นถนน กล็อง tilt ขึ้นที่หน้าเมฆ รถเมฆแข่งไป กล็อง pan ตามไปหยุดที่เมฆแล้วขับออกไป CUT

14.L.S. กลางถนนมุมต่ำ รถเมฆวิ่งหลุดโค้งมา มีป้ายบอกข้างทาง CUT

15.C.U. ป้ายบอกทางตั้งอยู่กับพื้นติดไฟนีออน "ข้างหน้ามีการก่อสร้างโปรดใช้ทางเบี่ยง
 ขอภัยในความไม่สะดวก" ไฟรดของเมฆปาดมาหยุด CUT

16.M.S. หน้ารถ เมฆมองที่ป้ายและวิ่งผ่านไป CUT

17.L.S. กลางถนนมุมต่ำ รถเมฆชะลอตัวแล้วเลี้ยวเข้าไปในถนนเส้นข้างหน้า

กล็อง pan ตามไปเห็นทางเข้า เห็นป้าย "โรงแรมลัดกี" ติดไฟกระพริบอยู่ CUT

18.F.S. มุมสูง รถเมฆเลี้ยวเข้าประตูโรงแรมแล้วตรงเข้ามาชนเข้ากับกองหินด้านหน้า

ทำให้เครื่องรถหยุด เครื่องดับลง ไฟดับลงเช่นกัน เมฆดับไฟหน้ารถ CUT

19.C.U. มือเมฆดับไฟหน้ารถ กล็อง tilt ขึ้นรับหน้าฝน shift focus ตาม มีเมฆเป็น f.g.

ฝน

"แล้วจะเอาอย่างไรกันดีละเมฆ นี่นายกำลังทำอะไรอยู่ เรื่องมันยุ่งกันใหญ่แล้ว" CUT

20.M.S. หน้ารถ เมฆหงุดหงิดที่ฝนห้ามจุดไฟแช็ค

เมฆ

"ฉันรับรองว่าเธอจะไม่เป็นไร ตกลงไหม?"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เมฆเหลือบมองที่กระจกมองหลังกล็อง tilt ขึ้นไปที่ทางเข้า รถตำรวจวิ่งผ่านไปด้านขวา CUT
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21.M.C.U. เมษยี่มๆ เห็นฝนเป็น f.g.

เมษ

"เท่านี้ก็เรียบร้อย"

เมษสตาร์ทเครื่อง แต่ไม่ติด

CUT

22.M.C.U. ฝนมองที่เมษทำหน้าละห้อย

CUT

23.F.S. ทางเข้า รถตำรวจถอยแล้วเลี้ยวเข้ามา

CUT

24.M.C.U. มือเมษเปิดประตูรถ มีไฟรดและไฟหวอ สองเข้ามาจากด้านหลัง กล้อง tilt ขึ้นหน้าเมษมอง
กระจกมองหลัง

CUT

25.C.U. กระจกมองหลัง เห็นรถตำรวจวิ่งเข้ามาจอด

CUT

26.M.S. หน้ารถ เมษกระวนกระวาย b.g. มีรถตำรวจจอดอยู่ ตำรวจคนนั้นเปิดประตูรถลงมา ถือไฟ
ฉายเดินย้อนแสงไฟหน้ารถมา

CUT

27.M.C.U. เมษในรถ แสงจากไฟฉายมาหยุดที่เมษแล้วตำรวจเคาะกระจก เมษลดกระจกลง

ตำรวจ

"พวกคุณจะไปไหนกันไม่ทราบครับ?"

CUT

28.M.C.U. ฝนข้ามไหล่สสรุ พุดขึ้นมา

ฝน

"คือพวกเราไม่คุ้นทางนี่คะ เราก็รีบด้วย น้มนก็มืดแล้วด้วย"

เมษ

"คุณตำรวจจะเอาอย่างไร ก็เข้ามาเลยพวกเราสิ"

CUT

29.M.C.U. สรุหลบมองที่ข้างที่นั่งคนขับ

สรุ

"ผมขอเข้าไปขับชี้คุณหน่อย"

CUT

30.C.U. กระจ้อเบียร์ กระจ้อเดียวอยู่ในถุงพลาสติก วางอยู่ที่ที่นั่งคนขับ

CUT

31.M.C.U. หน้าเมษ มีตำรวจเป็น f.g. และฝนเป็น b.g. เมษยื่นให้ทั้งกระจ้อ

สรุ

"แถวนี้มันไม่ค่อยจะปลอดภัยนัก คุณก็ยังจะขับเข้ามาทำไม?"

ฝน

"เรากำลังจะไปแถวคลองวานนะคะ มีธุระที่นั่น"

ฝนยื่นแผนที่ให้ตำรวจดู กล้องPANตามที่สรุ

CUT

32.C.U. ไปขับชี้เมษ แล้วพลิกไปด้านหลัง เห็นบัตรเป็นช่างภาพข่าว แล้วหยิบแผนที่มาให้ดู

CUT

33.M.C.U. ด้านหน้าสรุท้มลงมายื่นส่งกระจ้อกับแผนที่คืน มีฝนเป็น f.g.

สรุ

"คงจะลำบากหน่อยนะครับ แถวกรมที่ดินต้องขับไปอีก 1 ชม.กว่า"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ผมคงจะปล่อยพวกคุณไปไหนสักที่นี้ไม่ได้แน่" นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมษ
 “ผมต้องรีบไปทำงานนะครับคุณตำรวจ..นี่ก็แค่พาเพื่อนมาส่ง”
 34.L.S. ตำรวจยืนอยู่ที่รถเมษ CUT

เมษ
 “นี่มันทางท่าเหวอะไรกันงเป็นบ้า!”
 สรรุ
 “คุณอยากอยู่ที่นี้ก็ตามใจคุณ ผมก็จะได้หมดธุระ”
 35.M.C.U. สรรุก็มลงพูด CUT

สรรุ
 “หรือคุณอยากให้ผมทำตามหน้าที่ ผมก็จะได้ช่วยหาคนซ่อมรถให้”
 กล้องแพนไปที่ฝน
 ฝน
 “ถ้าซ่อมเสร็จแล้วเราก็คงไปได้เลยมั๊ยคะ?”
 สรรุ
 “มันก็อาจจะใช่ครับ ถ้าเพื่อนคุณอาการดีขึ้นกว่านี้”
 กล้องแพนมาหยุดที่เมษ
 เมษ
 “ผมไม่ได้เป็นอะไรรึนี่” CUT

36.M.S. มุมสูง เห็นเมษไขกระดูกขึ้นจนสนิท แล้วปิดประตูรถถือเบียร์ออกมาด้วยแล้วเปิดกระป๋อง
 ยกดื่มจนหมดจากนั้นจึงวางกระป๋องกระทืบหลังคารถ CUT

37.M.S. หลังรถกะบะ เมษ พุงตัวเข้ามานอนตรงที่นั่งเบาะหลัง ตามด้วยฝนเข้ามานั่ง

ฝน
 “เราต้องใช้เวลาอย่างมากมั๊ยคะ”
 สรรุ
 “ผมรับประกันว่าพวกคุณจะไปถึงก่อนงานเลิกแน่นอนครับ”
 เมษ
 “ให้มันจริงเถอะคุณตำรวจ”
 สรรุสตาร์ทเครื่องรถขับออกไป

38.M.C.U. ฝนด้านหลังหันมาที่สรรุ CUT

ฝน
 “ฝนต้องขอโทษแทนเมษด้วยคะ”

สรรุ
 “ไม่เป็นไรหรอกครับ”

ฝนมองเห็นบางอย่างนอกรถ CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39.M.S. แทนสายตาฝนมองออกนอกหน้าต่างสรุ เห็นหน้าบ้านหลังหนึ่งมีเก้าอี้ไม้กำลังโยกอยู่

สรุ

“นักข่าวก็เป็นแบบนี้ทุกคนล่ะครับ”

CUT

40.M.C.U. หน้าฝนมองด้วยความสงสัย

CUT

41.L.S. มุมสูง เห็นรถสรุวิ่งผ่านกลางมาจรด แล้วเข้าไปหยุดที่ช่องข้างลิบบบี้ กล้องแพนตาม

สรุ

“ตอนนี้ยังหิวค้ำอยู่ คงหาช่างได้ไม่ยากหรอกนะครับ.....เดี๋ยวผมจะลองไปตามคนที่ลิบบบี้ดู”

สรุเปิดประตูออกมา

CUT

42.M.C.U. ด้านข้างฝนชะโงกพุดกับตำรวจ

ฝน

“ต้องรบกวน คุณตำรวจด้วยนะคะ”

กล้องTILTขึ้นรับหน้าสรุ

สรุ

“ไม่เป็นไรครับ แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อย”

สรุเงยหน้าขึ้นมองซ้ายมองขวาแล้วเดินออกไป

CUT

ACT 2

ติดกับ

SEQUENCE B

โรงแรม

SCENE 3

ภายนอก/ลิบบบี้/กลางคืน

43.M.S. ช้ามไหล่ฝน เมฆนอนหลับไม่รู้ตัว

CUT

44.M.C.U. ฝนมองที่เมฆ แล้วเหลือบมองที่สรุ

CUT

45.F.S. สรุ (แทนสายตาฝน) มองที่สรุติดต่ที่ลิบบบี้ ทำท่าหงุดหงิด เดินออกมาว.วิทย์อยู่หน้าลิบบบี้

46.C.U. วิทย์ในรถฝนเปิดเพลง มีเทปเพลงลูกทุ่งเก่าๆ เสียบค้ำอยู่ แล้วบรรเลงเพลงเบาๆ

CUT

47.M.C.U. ฝนนั่งฟังเพลงนิ่งๆ(กล้องค่อยๆTRACKออก ชักพักไหล่สรุเข้ามาในเฟรม

สรุ

“ผมติดต่อกับใครไม่ได้เลย เดี่ยวผมจะลองวิทย์ไปเรื่อยๆนะครับ”

CUT

48.M.C.U. สรุอยู่บนรถพุด

สรุ

“มันคงต้องใช้เวลากันหน่อยแล้ว...พวกคน พวกช่างในโรงแรมก็พากันลากลับบ้านหมด ผมก็พอจะตามคนแถวนี้ได้บ้าง ผมว่าคุณน่าจะพาเพื่อนคุณไปพักผอนข้างบนก่อนดีกว่าพอดีมีห้องว่าง”

ฝนนั่งนิ่งมองที่เมฆ เห็นสรุหยิบกุญแจขึ้นมาโชว์

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 49.F.S. ทั้งสามคน มุมสูงทางขึ้นบันได สรุพบุงเมษขึ้น มีฝนเดินอยู่ด้านหลัง มีไฟลอดช่องผนังโรงแรม
ชั้นบนลงมา CUT
- 50.M.S. มุมต่ำ ฝนเดินตามมาอย่างกลัวๆ มีเมฆเป็น f.g. CUT
- 51.C.U. ป้ายหน้าห้องเลข 19 แล้วแพนซ้ายไปที่เลข 20 มีรอยที่เลข 2 หายไป CUT
- 52.L.S. ภายในห้องประตูเปิดออก สรุพบเปิดไฟกับพัดลม ห้องสว่างขึ้น สรุพบกเมฆไปนอนที่เตียง ฝนเดิน
ตามเข้ามา ยุติยืนที่หน้ากระบอก วางกระเป๋าถือลง สรุพบหันหน้ากลับมา

ฝน

"ขอบคุณมากค่ะ เดี่ยวฉันดูเขาเอง"

CUT

- 53.M.S. สรุพบมุมต่ำ เห็นฝนเป็น f.g.

สรุพบ

"ไม่เป็นไรหรอกครับ ให้เขาหลับพักผ่อน อากาศคงดีขึ้น เดี่ยวผมลงไปเอาน้ำขึ้นมาให้ นะครับ"

สรุพบเดินออกไป

CUT

- 54.M.C.U. ฝน สรุพบเดินผ่านหน้า

ฝน

"ขอบคุณมากค่ะ เออ..คุณ.."

สรุพบหยุดเดิน

สรุพบ

"ผมชื่อ สรุพบครับ"

สรุพบเดินผ่านไป

CUT

- 55.F.S. สรุพบเดินลงบันไดไปข้ามไหล่ฝน มีชายคนหนึ่งแอบดูหลังประตูห้องแล้วหลบหายไป
ฝนปิดประตูแล้วหันหลังให้ตกใจกับสิ่งที่ได้เห็น

CUT

- 56.L.S. ภายในห้อง ฝนเข้าไปปลุกเมฆ แต่เมฆไม่ยอมตื่น ฝนนั่งหันหลังให้

CUT

- 57.C.U. กระเป๋าถือวางบนชั้น เห็นฝนเป็น b.g. ลูกตรงมาล้วงของในนั้นเป็นกระเป๋าสตางค์กล้องฟิล์ม
ตามไปที่หน้าฝน เสียงเคาะประตูดังขึ้น ฝนตกใจกลัว

สรุพบ

"คุณฝนครับ ๗..ผมเอง"

CUT

- 58.M.S. สรุพบจากนอกห้อง ยืนถือน้ำมาให้ ฝนเปิดประตูออกมา

สรุพบ

"มีอะไรหรือเปล่าครับ"

ฝน

"ทุกอย่างเรียบร้อยดีค่ะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุฐ

"ผมแจ้งทางหน่วยให้ทราบแล้ว คงจะมาถึงไม่เกิน ภายใน 10 นาทีผมจะรอพวกเขาอยู่ข้างล่าง"

สรุฐยื่นขวดน้ำพลาสติกกับแก้วน้ำให้ฝน

สรุฐ

"ถ้ามีอะไรก็เรียกผมได้นะครับ"

CUT

59.M.C.U. ฝนมุดตาเปิดประตูลงเอาน้ำไปวางที่ตู้ข้างเตียง(กล้องแพนตาม)

แล้วฝนลองปลุกเมฆอีกครั้งแต่ไม่สำเร็จ

CUT

60.F.S. มุมสูง ด้านหน้าบันไดฝนวิ่งลงมา

CUT

61.C.U. ตัวเลข 0,1,9,5

CUT

62.F.S. ฝนยืนคนเดียว โทรศัพท์อยู่น้ำล้นบ้น ฝนติดต่อใครไม่ได้

CUT

63.C.U. โทรศัพท์ ฝนวางหูลงแล้วหยอดเหรียญใหม่

CUT

SCENE 4 ภายใน/ห้องเมฆ/กลางคืน

64.L.S. ภายในห้องเมฆ เมฆนอนอยู่บนเตียงประตูเปิดขึ้นมีชายคนหนึ่งถือตะขอยืนอยู่เมฆงัวเงียขึ้นมา
เมฆ

"ฝน..ฝนเหรอ ขอกินน้ำหน่อย"

เมฆล้มตัวลงนอนเช่นเดิม ชายคนนั้นปิดประตูลง

CUT

65.M.C.U. ข้างลำตัวชายคนนั้นเดินมาที่หัวเตียง กล้องแพนตามาหยุดที่ขวดน้ำพลาสติกกับแก้ว มี
หน้าเมฆเป็น f.g. ชายคนนั้นยกแก้วน้ำขึ้นจิบ

CUT

66.F.S. ชายคนนั้นร่างใหญ่ใส่ชุดช่าง มุดตา เห็นหน้าเมฆนอนอยู่ ชายคนนั้นถือแก้วน้ำยื่นนั่ง เมฆงัวเงีย
จะรับน้ำ และชายคนนั้นก็เงื้อตะขอสับที่ร่างเมฆ

CUT

SCENE 5 ภายใน/ทางเดินโรงแรม/กลางคืน

67.C.U. โทรศัพท์ มุมบน ฝนวางหูลง

CUT

68.M.S. มุมสูง ฝนวิ่งขึ้นบันได กล้องTRACKออกฝนหยุดมายืนนั่ง

CUT

69.F.S. ประตูหน้าเปิดอ้าอยู่ กล้องTRACKเข้าไป ฝนเดินเข้าไปในเฟรม

CUT

70.C.U. กระจกในห้อง เห็นเงาฝนเดินมาหยุดที่ประตู ภายในห้องเห็นร่องรอยการต่อสู้ กล้องแพนผ่าน
กระจกหน้าห้อง ไปอยู่ที่ฝน ตื่นกลัว ชักพนักมีเงาชายคนหนึ่งเข้ามาทาบตัว ยืนอยู่ด้านหลังฝนกล้องทิลล์
ขึ้นที่หน้าของเขา ย้อนแสง แล้วเขาหยิบผ้าปิดปากฝนแล้วลากออกไป

CUT

SEQUENCE C ตัวปัญหา

SCENE 6 ภายใน/ห้องเมฆ/กลางคืน

71.F.S. มุดตาภายในห้องเมฆเห็นฝนถูกจับมัดไว้กับเก้าอี้ปิดตาไว้เมฆเดินลงบันไดมา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CUT

72. M.C.U. หน้าฝนด้านข้างถูกเม็งแต่งหน้าเลอะเทอะ สักพักเม็งโผล่หน้าเข้ามาพร้อมกับไซร์ ตึกตาบารีบฝน เม็งยิ้มร่าแล้วลุกขึ้นแหวกผ้าที่ปิดตาฝนลงที่จุ่มก กล้องPANไปที่กระจกเห็นฝน ในกระจกห้องลั่นไปมาเมื่อเห็นภาพของตัวเองเม็งกระโดดโลดเต้นดีใจ

ฝน

"คุณเป็นใคร อย่าทำอะไรฉันเลย"

ฝน

"ช่วยด้วยค่ะช่วยด้วย ปล่อยฉันไปนะ"

เม็ง

"บารบี้ บารบี้"

- สักพักมีเสียงเคาะประตูดังขึ้นเม็งนั่งลงแล้วปิดปากฝนด้วยผ้าปิดตานั้น CUT
73. M.S. ด้านหลังเมฆกระแทกประตูเข้ามาลากเก้าอี้ที่มีฝนอยู่เข้ามาซ่อนในห้องนี้ CUT
74. M.C.U. ฝนมุมสูง (LENS WIDE) ถูกมัดกระวนกระวายได้ยินคนข้างนอกพูดกันเป็นภาษาจีน กล้องPANไปที่ช่องใต้ประตู่มีเงาคนแวบไปแวบมา CUT
75. M.C.U. มือฝนถูกมัดด้านข้างกำลังคลำหาของ ข้างหลังนั้นมีสายไฟร้อยอยู่ มีหลอดไฟดวงเล็ก ห้อยอยู่ CUT
76. M.S. ที่ประตูในห้องอีกบานหนึ่งเปิดแง้มอยู่มีไอความเย็นไหลออกมา กล้องPANมาหยุดที่ฝนยังคง พยายามหาทาง ฝนได้ยินเสียงเหมือนมีคนวิ่งขึ้นไปข้างบน

สรุฐ

"เธออยู่ไหน"

เม็ง

"ใครนอนดูทีวี อะไร ไม่รู้ ผมทำอะไร"

- CUT
77. C.U. มือของฝนด้านหลังมีหลอดไฟติดสายไฟเป็น f.g. ฝนกำไว้แน่น CUT
78. C.U. หน้าฝนกระแทกหลอดไฟแตกฝนนั่งอึ้งตกใจกับเสียงดัง CUT
79. C.U. ได้ช่องประตูเงาชายคนหนึ่งหยุด CUT
80. C.U. มือฝนเลอะไปด้วยเลือด พยายามเอาคมแก้วตัดผ้า CUT
81. C.U. หน้าฝนมุมสูง พยายามเร่งความเร็ว CUT
82. C.U. ได้ช่องประตู่มีเงาคนเดินมาแล้วทลขึ้น ประตูถูกผลักเข้าไปในห้องไม่เห็นฝน CUT

83. M.C.U. เม็งข้ามไหล่สรุฐตกใจถึงประหลาดใจที่สรุฐไม่เจอฝนสรุฐเดินออกไปพร้อมกับปิดประตู

สรุฐ

"อย่าให้ ฐันรู้ว่าลือก่อเรื่องแล้วปิดเงียบ...ตามอ๊วะมาหาอีให้เจอ

อีสำคัญสำหรับโรงแรมของเรา ที่สำคัญอย่าให้อีบาดเจ็บ "

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 84. M.S. ฝนผ่านช่องประตูจากแหวกขึ้นสวนคนที่ถูกแช่แข็งห้อยไว้อย่างขยับเขย่งส่วนด้านหลังฝนมีเมฆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งถูกแขวนอยู่ก็มีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป CUT

85. L.S. มุมบนแท่งค้ำเห็นประตูห้อง สรุจรเดินออกมานอกประตูแล้วเดินออกมา เม็งชะงักหน้าออกมาอย่างลุกลิก CUT
86. M.S. ประตูข้ามไหล่เม็ง ประตูเปิดออกมาเห็นผืนยืนอยู่พร้อมกับยกเก้าอี้รอ แล้วยกกระทะเทเม็ง
87. M.S. ผืนด้านหลังวิ่งออกไปที่ประตูหน้าแล้วหนีไป เม็งล้มเจ็บ CUT
88. M.S. ผืนวิ่งผ่านทุ่งหญ้า CUT
89. F.S. หน้าบ้านกล้องแทรกผ่านรั้วเห็นอาแปะนั่งอยู่ที่เก้าอี้โยก ผืนวิ่งผ่านเข้าไป CUT
90. L.S. กล้องมุมต่ำ (LENS WIDE) เก้าอี้โยกเห็นอาแปะด้านข้าง ผืนวิ่งเข้ามาหยุดนิ่งตะลึง CUT
91. M.C.U. อาแปะเลนส์ Wide ทำ back focus อาแปะโยกหน้าเข้ามาหากกล้อง CUT
92. M.C.U. ผืนยืนนิ่งหวาดกลัว

สรุจร

"คุณผืนคุณอยู่ที่นี่ยังไง"

ผืนหันกลับไปสะดุ้งตัวขึ้น

CUT

93. F.S. สรุจรยืนอยู่นอกรั้วกล้องแทรกผ่านด้านหลังผืน

สรุจร

"ผมตามหาคุณอยู่แล้วคุณเมะละครับ คือตอนนี้ข้างชอมมาถึงแล้วรอพวกคุณอยู่

ผม ว่าคุณกลับไปเตรียมการเดินทางก่อนเดี๋ยวผมจะตามคุณเมะเอง"

กล้องPANมาหยุดแล้ว shift focus มาที่ผืนด้านข้างยืนสับสนแล้วเดินออกไป

CUT

94. M.S. ผืนเดินออกประตูรั้วมุมต่ำ(มีโครงเหล็กประตูเป็น f.g.) แล้วเดินเปิดไฟฉายนำผืนไปสักพัก เม็งเดินเข้ามาหยุดยืนพร้อมกับตะขอ เป็น f.g. เม็งตะโกนออกไป

เม็ง

"บาร์บี บาร์บี "

ผืนกับสรุจรหยุดเดิน และหันกลับมา

CUT

95. M.C.U. ผืนยืนหันหลังให้เม็งแล้วค่อย ๆ หันกลับไปกล้องPANแล้ว shift focus ไปหยุดที่เม็งเห็นสรุจรยืนเป็น f.g. แล้วยกปืนขึ้นเล็ง

สรุจร

"ทิ้งของนั่นลง"

เม็งยกมือขึ้นจับบาดแผลที่หน้า จ้องเม็งมาที่ผืน

CUT

96. M.S. สรุจรกับผืน ผ่านด้านหลังเม็ง

สรุจร

"ชั้นจะไม่เสียเวลานับนะ"

ผืนหลบไปด้านหลังสรุจร กล้องPANตาม ไปข้ามไหล่ซ้ายเม็ง สรุจรหันไป

CUT

97. M.S. เม็งโดนยิงเข้าที่แขนซ้ายก้มลงมองที่แขนของตัวเอง แล้วเดินตรงมา มีมือของสรุจร

เป็น f.g. สองปืนไปที่เม็งลุดปืนไปที่ขาของเม็งกล้องทิลทตามเม็งเดินตรงเข้ามาอย่างรวดเร็ว

CUT

98. C.U. รอยตะขอเกี่ยวกับหัวไหล่ของสรุจร

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

99. M.C.U. สรรค์ด้านหน้าเอามืออีกข้างกุมบาดแผลเอาไว้แล้วมองตามไปที่เตียง

สรุจ

"ทำไมวัน ๆ แกล้งชอบก่อปัญหาหนัก"

สรุจระเบิดอารมณ์ออกมาเม้งหยุดยั้ง

สรุจ

"แกอายุเท่าไรแล้วเฮอะ ? แกควรจะได้รับผิดชอบบ้าง"

CUT

100. M.C.U. เม้งร้องไห้กระซิก ๆ ออกมา

สรุจ

"แล้วทำตามทีเดียเขาลังไว้บ้าง"

กลัองPANตาม shift focus ไปที่สรุจหันกลับมาทำทางคึกคัก

สรุจ

"ฉันจำเป็นต้องสั่งสอนแกบ้าง"

CUT

101. M.C.U. ฝนกระลึบกระสายหาทางหนี ซ้ำมโหลสรุจ ๆ เดินตรงไปที่เตียง กลัอง shift focus ตามที่
สรุจเข้าไปทูปเม้งด้วยสันป็นจันเม้งล้มลงกับพื้น

CUT

102. F.S. ทั้งสามคนผ่านกอหญ้า สรุจเตะเข้าไปที่เม้งนอนขด

CUT

103. M.S. อาแปะพ่อของสรุจที่ถูกสต๊าฟไว้ ที่เก้าอี้โยก เห็นสรุจเป็น f.g. ทูปทำร้ายเม้งอยู่

สรุจ

"หัดทำอะไรให้เตี้ยแก่ชื่นใจบ้าง"

CUT

104. M.S. สรุจมุดต่ำเห็นเม้งเป็น f.g. นอนก้มหน้ากับพื้น สรุจเอาปืนก้มลงไปจ่อที่หัวเม้ง สรุจพยายาม
สะกดกลืนอารมณ์ตัวเอง

สรุจ

"ชั้นจะไม่ทำอะไรแกตอนนี้อะ"

สรุจเก็บปืนแล้วมองไปรอบ ๆ ฝนหายไปที่เม้งลุกขึ้นเช็ดน้ำตา

CUT

ACT 3 ต่อสู้

SEQUENCE D เอาตัวรอด

SCENE 7 ภายนอก/หน้าม่านรูด/กลางคืน

105. L.S. ลานหน้าม่านรูด เม้งกับสรุจเดินเข้ามาหยุดยั้ง

CUT

106. F.S. ซ้ำมด้านหลังทั้งคู่ สรุจเดินออกด้านข้าง

CUT

107. M.C.U. ซ้ำมโหลสรุจเดินอยู่ข้างตึกจะสำรวจด้านหลังม่านรูด

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

108. M.C.U. หลังม่านรูดอีกฝั่งแทรกหลุดไปหยุดที่ด้านหลังเห็นสรุเดินเข้ามาอีกฝั่ง CUT
109. C.U. ผ้าม่านถูกเปิดในแบบต่างๆ CUT
110. C.U. ถัดดับเพลิงวางตั้งอยู่ที่ผนังกันหน้าห้อง CUT
112. M.C.U. ได้ผ้าม่านมีเงาเม็งเดินเข้ามาหยุด กล้องทิลทขึ้นที่ผ้าใบสีกหักฝนกระทั่งดับเพลิงเข้ามาในเฟรม CUT
113. M.C.U. เม็งด้านข้างถูกดับเพลิงกระแทกเข้าที่หน้าเสี่ยหลัก CUT
114. C.U. มือเม็งจับผ้าใบ CUT
115. C.U. ราวห้อยผ้าใบผ้าใบรูดขาดลงไปตามแรงดึง CUT
116. M.S. ผ้าม่านเป็น f.g. ร่วงลงเป็นผืนยื่นถือดับเพลิงอยู่ในมือ CUT
117. M.C.U. สรุได้ยินเสียงหันกลับมา CUT
118. F.S. ผืนยกถึงกระแทกเม็งอย่างคนบ้าคลั่ง CUT
119. M.C.U. ผืนมุ่มต่ำเหนือหอบ พอได้สติผืนทั้งดับเพลิงลง CUT
120. M.C.U. ถัดกล้องแทรกตาม กลิ้งไปหยุดที่เท้าสรุ CUT
121. F.S. สรุมุ่มต่ำผ่านด้านหลังผืนเห็นเม็งถูกผ้าคลุมอยู่สรุก็มลงเก็บดับเพลิงขึ้นตั้ง
สรุ
"คิดว่าเธอสำคัญนักเธอ ถึงได้เล่นตัวขนาดนี้"
CUT
122. M.S. ผืนมุ่มต่ำมีสรุเป็น f.g. เดินไปมา
สรุ
"คิดว่าฉันไม่กล้าทำอะไรเธอเธอ"
CUT
123. M.C.U. สรุข้ามไหล่ผืน สรุร้องให้ขึ้นมา
สรุ
"นั่นมันไอ้เม็งเสี่ยกูนี่ เม็งมันรู้จะไรด้วย ฉันยังไม่เคยตีมันเลย
แล้วแกเป็นใคร ถ้าเตี้ยไม่ขอไว้ เอาจะ ฉันอยากจะถามเธอว่า"
CUT
124. M.C.U. ผืนนั่งร้องไห้
สรุ
"เธอจะทำหรือไม่ทำ"
ผืน
"ฉันไม่ทำ"
CUT
125. F.S. ด้านหลังผืน สรุเดินมาหยุดตรงหน้าผืนแล้วยกถึงขึ้นเหนือหัว CUT
126. M.C.U. เม็งมุ่มสูงเปิดผ้าม่านด้วยตะขอหน้าเม็งโซกด้วยเลือดมองไปที่สรุ CUT
127. F.S. สรุมุ่มต่ำแทนสายตาเม็ง(พรา่มัว)สรุยื่นยกดับเพลิงนิ่ง CUT
128. M.C.U. สรุด้านข้างถูกชนเสี่ยหลักไป CUT
128. C.U. ปืนวางเข้าไปในหลังผ้าม่าน CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวงใช้วงนเลือกศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีเมลนี้ห้ามมิให้นำไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

129. F.S. สรุกับเม้งไปกระทงหยุดลงที่หน้าป้อมยามฉวมกไม้พิงอยู่ลัมลง CUT
130. M.C.U. เม้งยืมบ้ำเลือดแล้วหน้าค้อย ๆ ชืดลง CUT
131. M.C.U. มือเม้งปล้อยจากตะขอขึ้นไปลูบหน้าสรุเจ็บปวดและเจ็บแค้น CUT
132. F.S. เม้งก้มลงไปหยิบฉวมกขึ้นมายีนิง ทุกอย่างด้านหน้านิงเงียบ CUT
133. M.C.U. หน้าเม้งยีนิงมองรอบ ๆ CUT
134. M.S. เม้งกระโดดขึ้นมองหาฝนจากผนังห้องกันห้องแรก CUT
135. F.S. แทนสายตาเม้ง กล้องยกขึ้นลงและเห็นฝนยีนิงป็นอยู่ที่ห้องที่ 6 CUT
136. F.S. หน้าม่านรูดกล้องแทรกเข้า สักพักไหลเม้งเดินเข้ามา CUT
137. M.C.U. ฝนถือป็นเล็งอยู่ เหลือบมองที่พื้นเงาของเม้งตรงเข้ามา CUT
138. M.C.U. ผ้าใบนิงสักพักมีปลายฉวมกพุ่งแทงผ้าเข้ามา CUT
139. F.S. ฝนตกใจถ่ายผ่านช่องผ้าม่านเข้าไปเห็นเม้งอยู่นอกม่านกระทงฉวมกเข้าไปไม่ยั้ง CUT
140. M.C.U. ฝนตกใจยีนิงออกไป หนึ่งนัด ฝนนิงเงียบมองซ้ายมองขวา CUT
141. M.S. รุกะสุนป็นที่ผ้าใบผายนอกนิงเงียบและมีคนเดินผ่านรูนิงไปมา ผ้าม่านถูกแหวกออก เม้งประหลาดที่ไม่เจอฝน CUT
142. M.S. ด้านหลังเม้งไปเห็นหน้าห้องม่านรูดว่างเปล่าเม้งกระวนกระวายมองหา แล้วเดินไปเปิดผ้าม่านอีกห้องออก CUT
143. M.S. ฝนยีนเอาหลังพิงผนังในท่าพร้อมยิง เสียงเม้งบ่นพึมพำรื้อของ ฝนพุ่งออกไปกล้องแทรกผ่านผ้าม่านออกไปถือป็นเล็งไปที่เม้ง CUT
144. M.C.U. เม้งยีนยืมมองที่ฝน แล้วแยกเขี้ยวออก กระโดดโลดเต้น CUT
145. M.C.U. ฝนยีนิงเสียสติควบคุมตัวเองไม่ได้ CUT
146. F.S. เม้งมุ่มต่ำ กระโดดโลดเต้นแล้วยีนิงยกฉวมกตั้งขึ้น แล้วเดินตรงไปอย่างช้า ๆ CUT
147. M.C.U ฝนพยายามรวบรวมความกล้า กล้อง shift focus มาที่มือฝนโงกไปด้วยเลือดพยายามควบคุมนิ้วเหนียวไก CUT
148. C.U. ปลายฉวมกด้านข้างพุ่งตรงมากล้องPAN ตามผ่านผ้าม่านไปเห็นมือฝนลั่นระริก ฉวมกพุ่งตรงเข้ามาตรงหน้าฝนแล้วถูกกระตุกกลับฝนลั่นไกป็น CUT
149. M.C.U. เม้ง (Slow speed) ถูกตะขอสับเข้าที่คอ ร่างทรุดลงเห็นสรุยีนีสีหน้าบ้ำคั่งอยู่ด้านหลัง กล้องซูมเข้าไปอย่างรวดเร็วที่หน้าสรุ ๆ มองมาอย่างตกใจ CUT
150. M.C.U. สรุด้านข้าง (Slow speed) เลือดพุ่งออกจากหัวสรุและถลาถอยหลัง หันหน้ามาที่กล้อง เห็นรอยกระสุนเจาะเข้าที่หน้าผาก CUT
- 151.F.S. มุ่มสูงข้ามไหล่ฝนไปที่สรุกับเม้ง สรุถอยไปสักพักแล้วหงายหลังลง เม้งลัมหงายลงที่ผ้าม่าน ฝนรู้ลี้คัวทั้งป็นนั้นลงแล้วหันหลังกลับกล้อง PAN ตาม CUT
- 152.L.S. มุ่มสูงฝนยีนอยู่คนเดียวแล้วเดินเข้าไปในชอกที่ลอบบี้ CUT
- 153.F.S. ฝนยีนอยู่ตรงชอกทางเดิน มองซ้ายมองขวาทหาทางออก แล้วมีแสงไฟรดวงผ่านผ้าใบที่ซึ่งปิดอยู่ฝนวิ่งกลับไป แสงนั้นก็ผ่านหายไปแล้ว CUT
- 154.M.C.U. หน้าฝนยีนครุ่นคิดสักพักมีแสงจากไฟรตงมาที่หน้าฝน CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 8 ภายนอก/หน้าโรงแรม/รุ่งเช้า

155.L.S. โรงแรมทางเข้าด้านหน้าซึ่งร้างถูกทำเป็นที่จอดรถ ฝนแหวกผ้าใบออกมาแล้ววิ่งออกมาถนนใหญ่ด้านหน้า เวลารุ่งเช้ารถเริ่มวิ่งหนาดตา ฝนล้มลงที่พื้นถนนรถคันหนึ่งขับมาจอดตรงหน้า CUT

156.M.S. ฝนถ่ายผ่านกระจกหลังรถ ประคองตัวเองขึ้นจากในรถเดินมาที่ประตู กล้อง PAN ตามมาหยุด CUT

157.M.S. ฝนถ่ายจากในรถมีคนในรถยื่นมือเข้ามาไขกระจกลงค่อย ๆ ทำหน้าตกใจ CUT

158.M.C.U. จากนอกรถกระจกรถลดลงเห็นหน้าชายคนหนึ่งอยู่ในชุดตำรวจก้มลงมอง

ตำรวจ

"ไม่ทราบว่าคุณกำลังจะไปที่ไหนครับ"

CUT

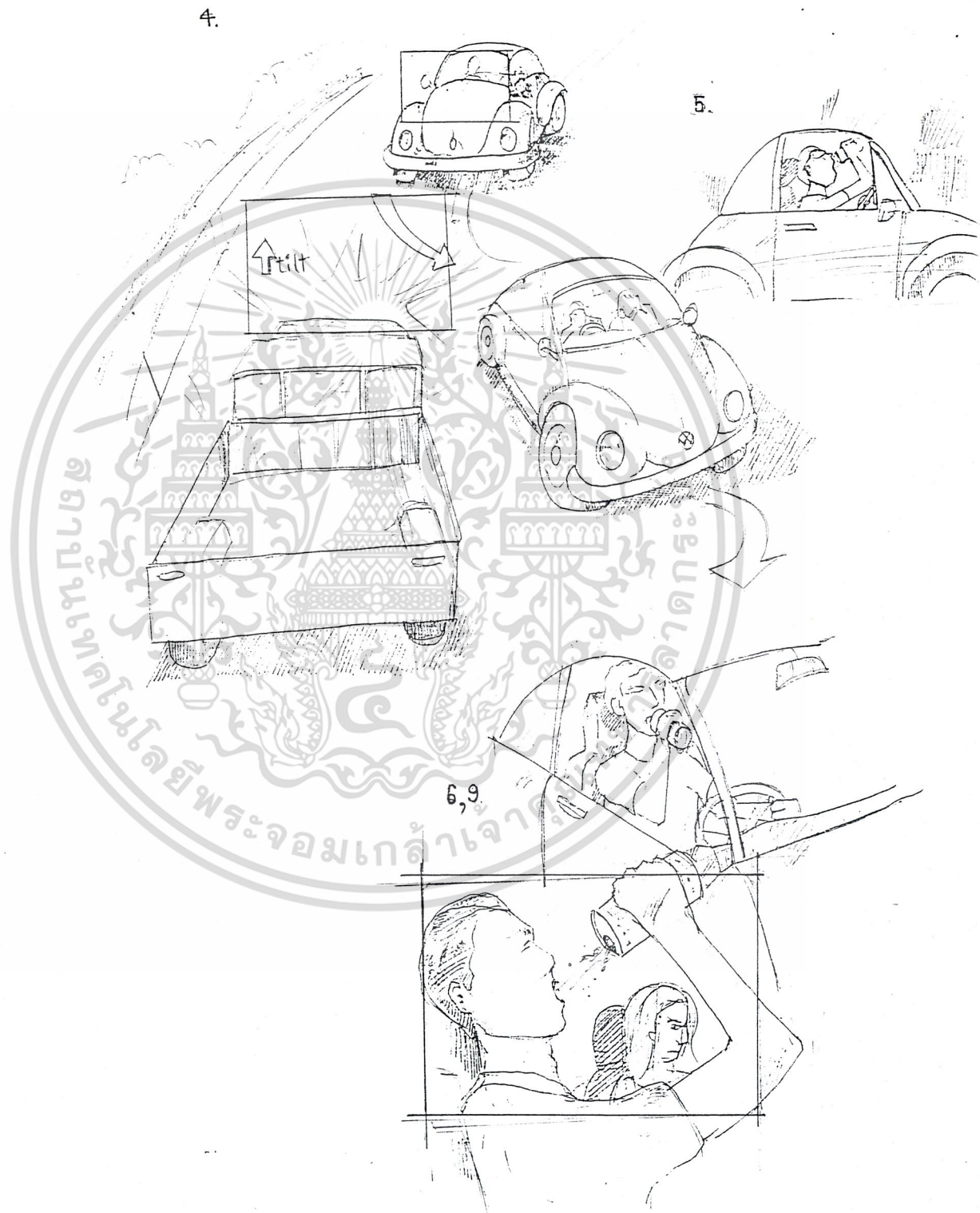
- ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

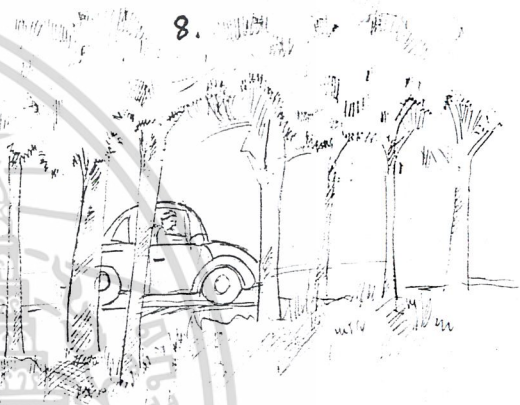

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

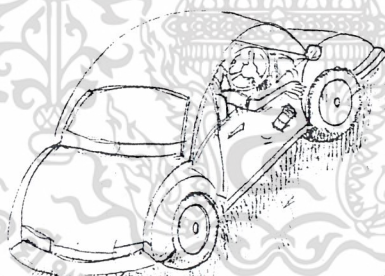
7.

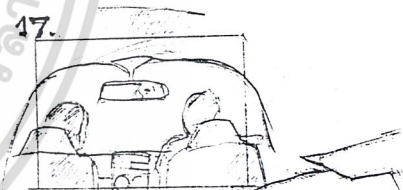
8.

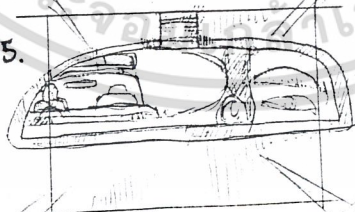
10.

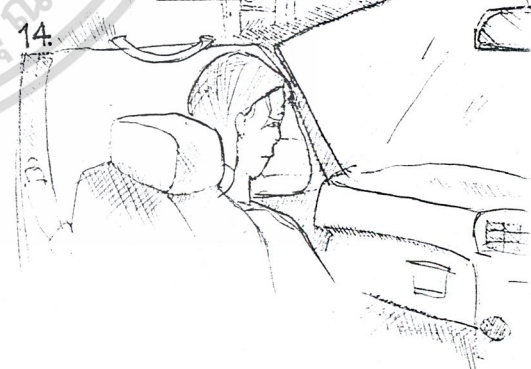
17.

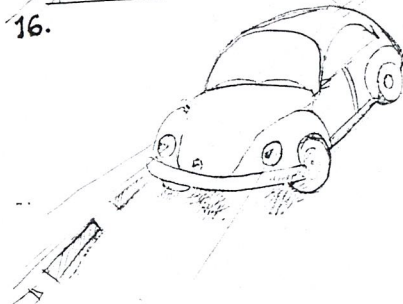
15.

14.

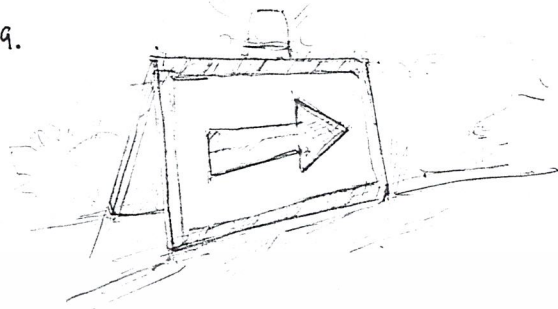

16.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

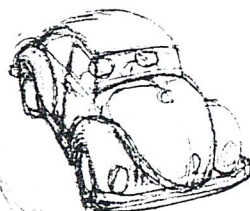
19.

20.

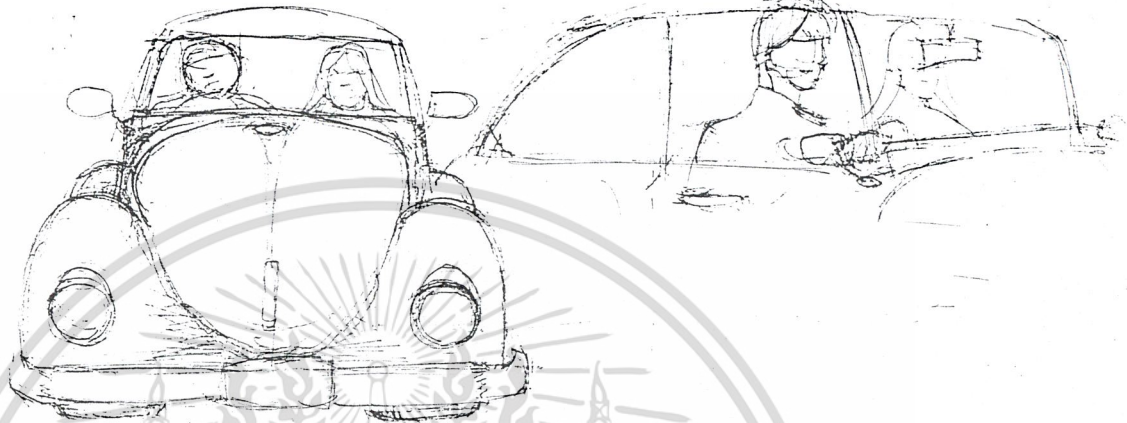

22.

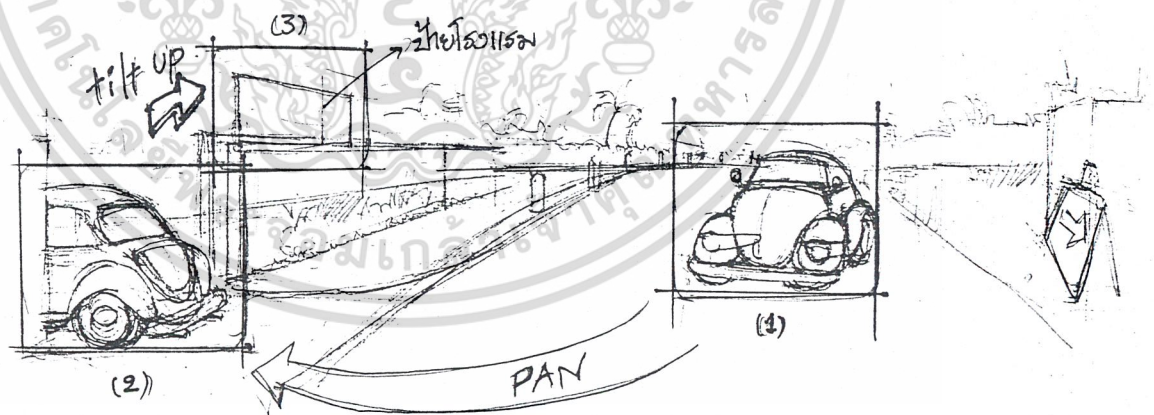

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.

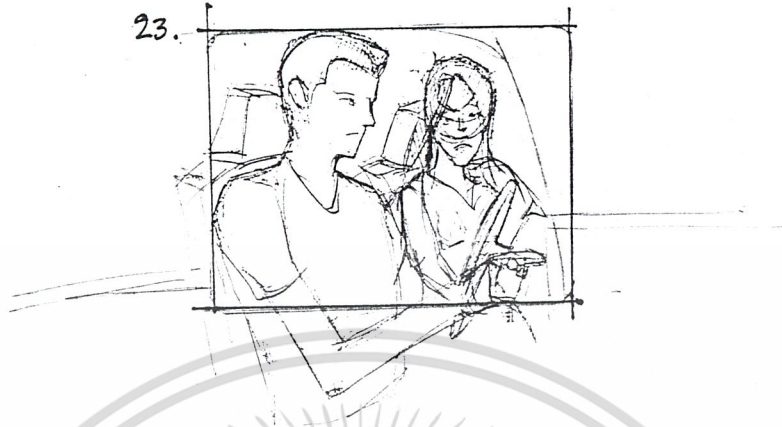

18-21.

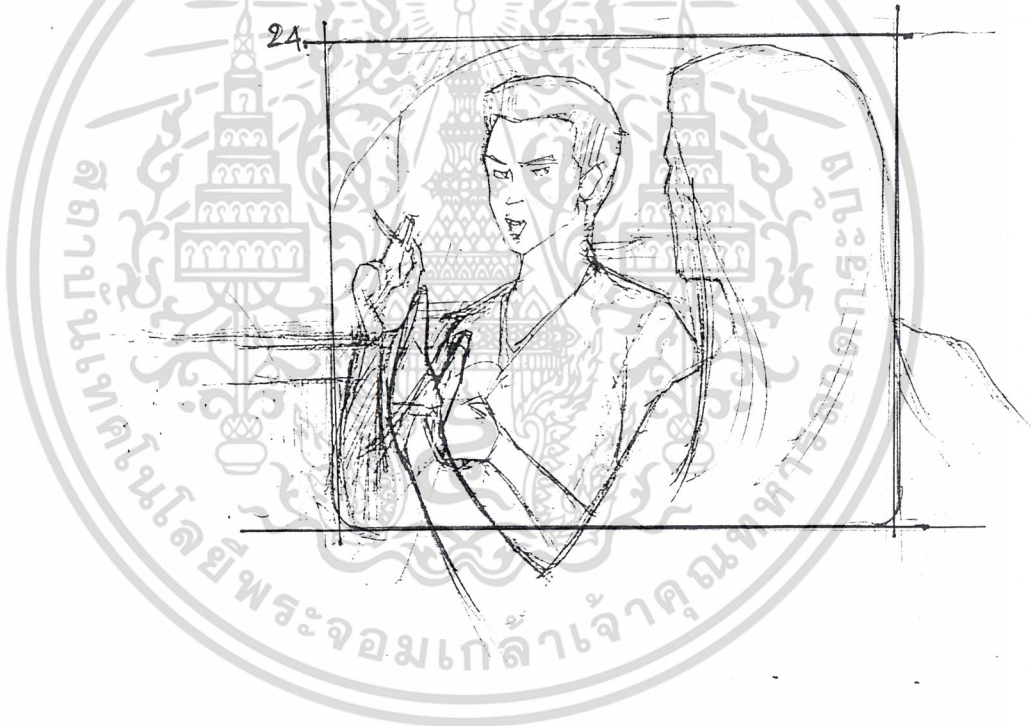

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

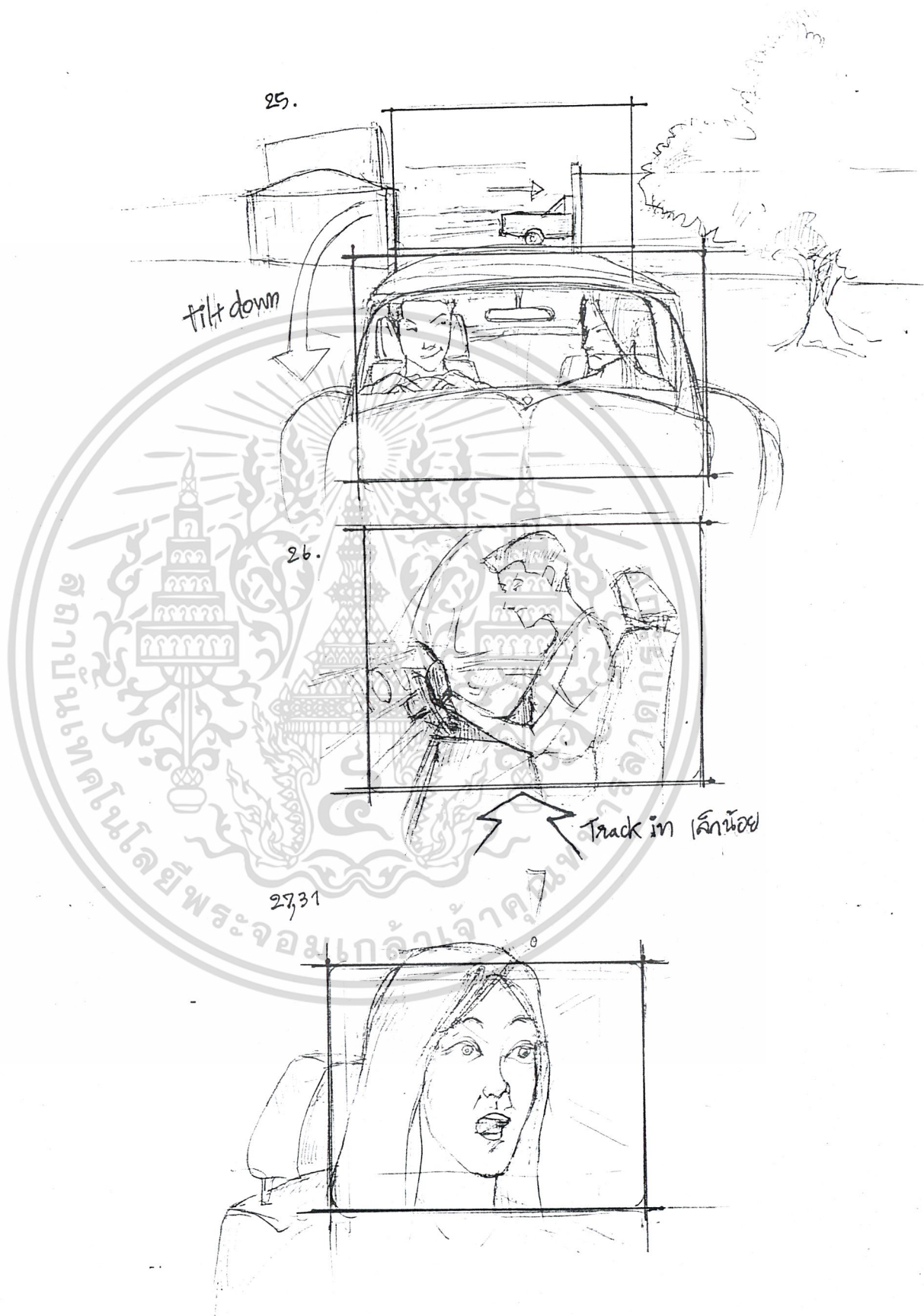
23.

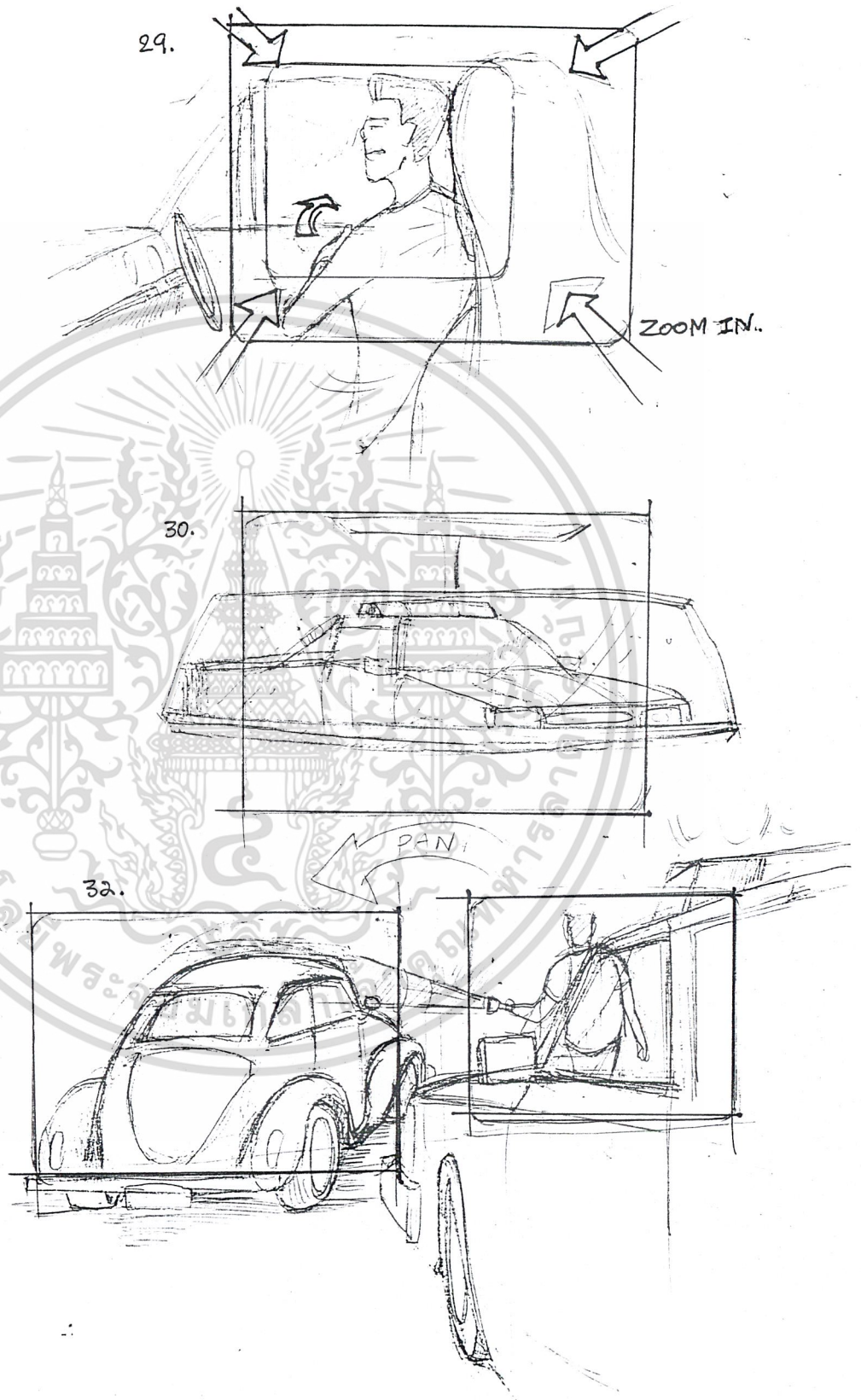
24.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

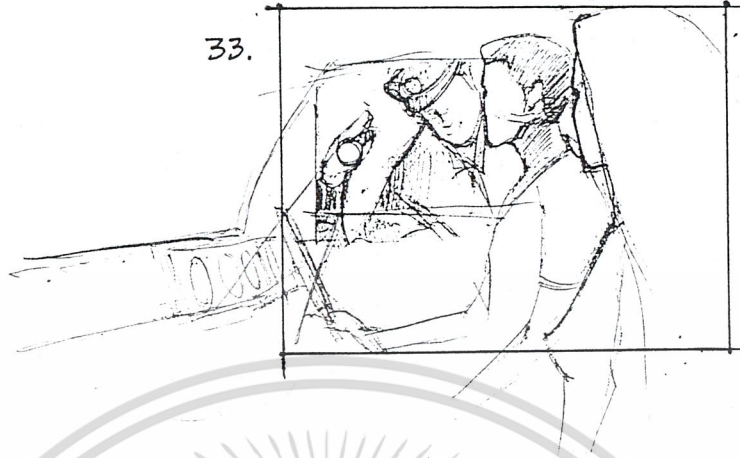

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

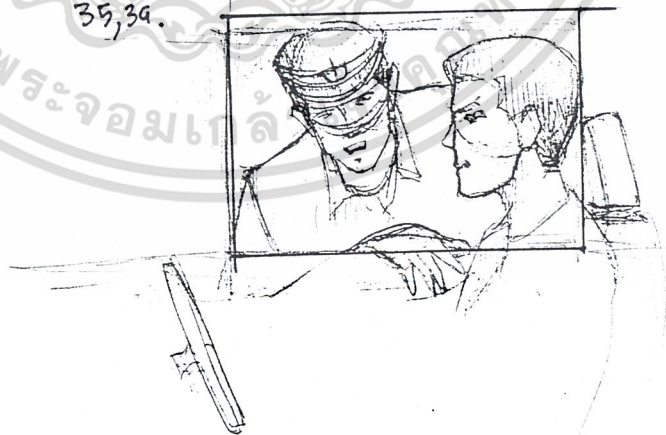
33.

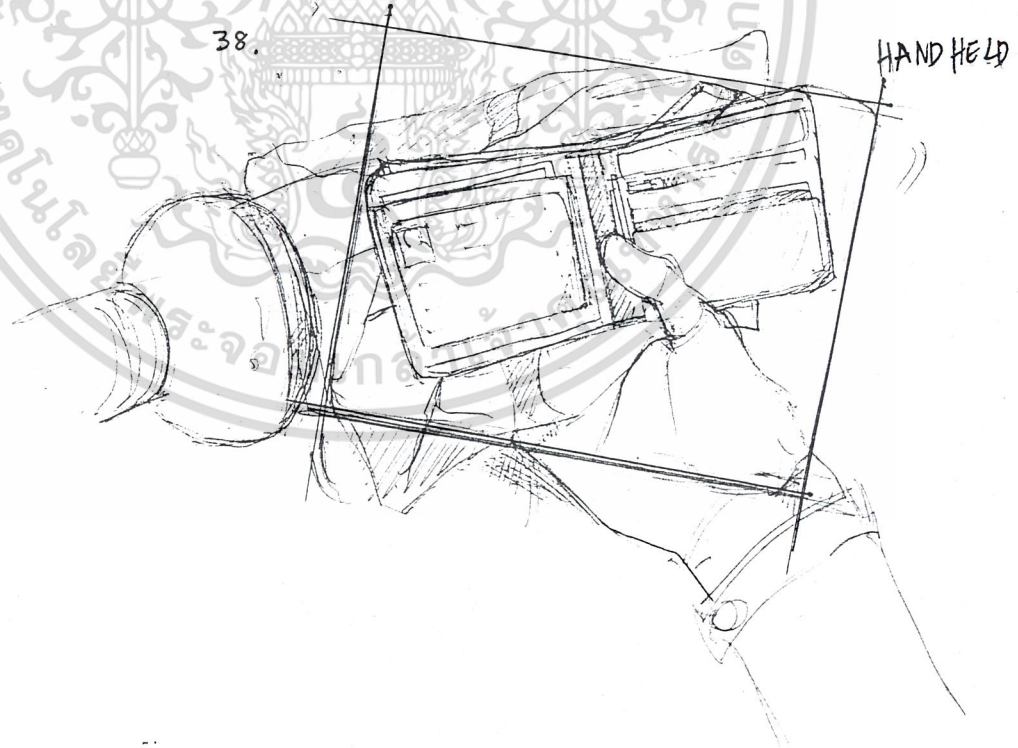
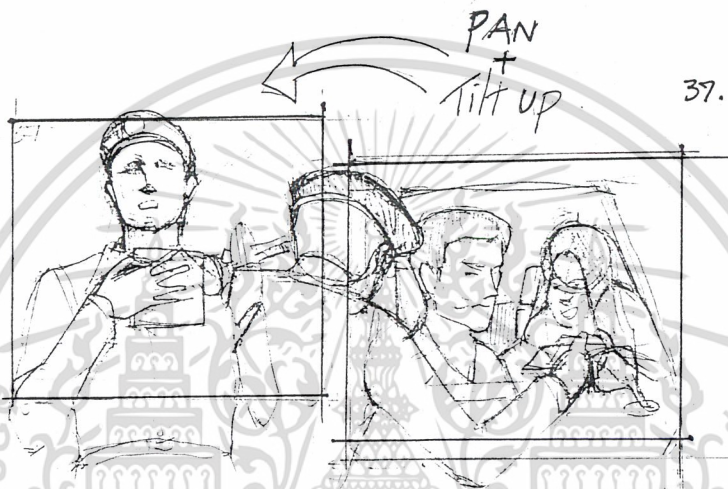
34.

35, 36.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

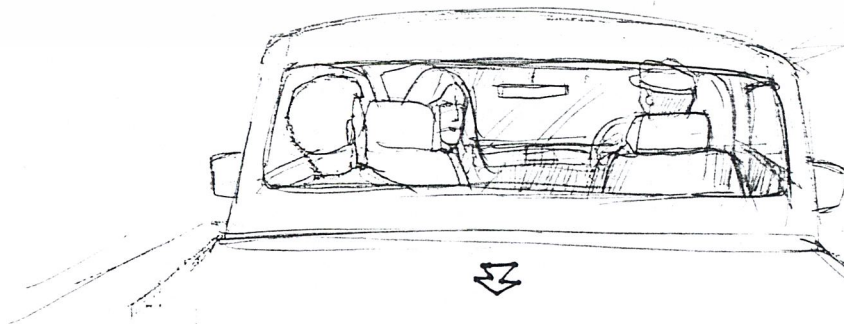
44.

47.

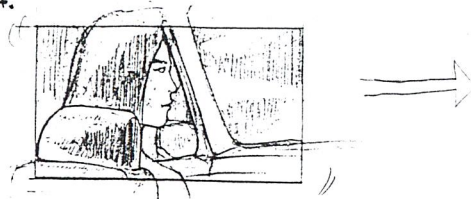

48.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

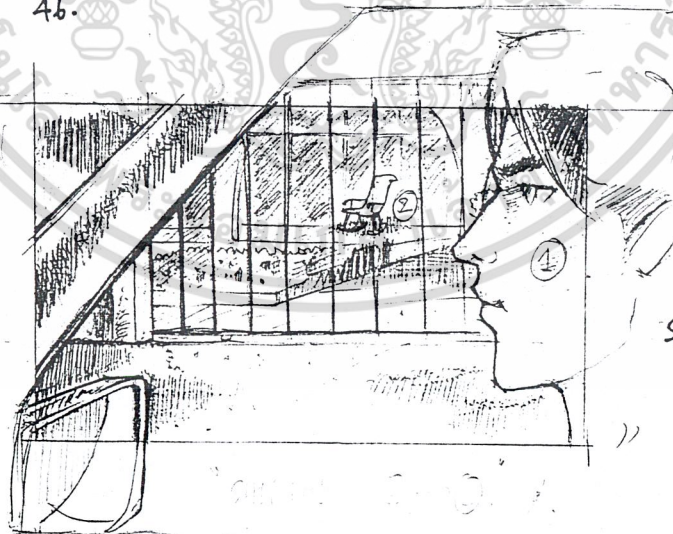
44.

45.

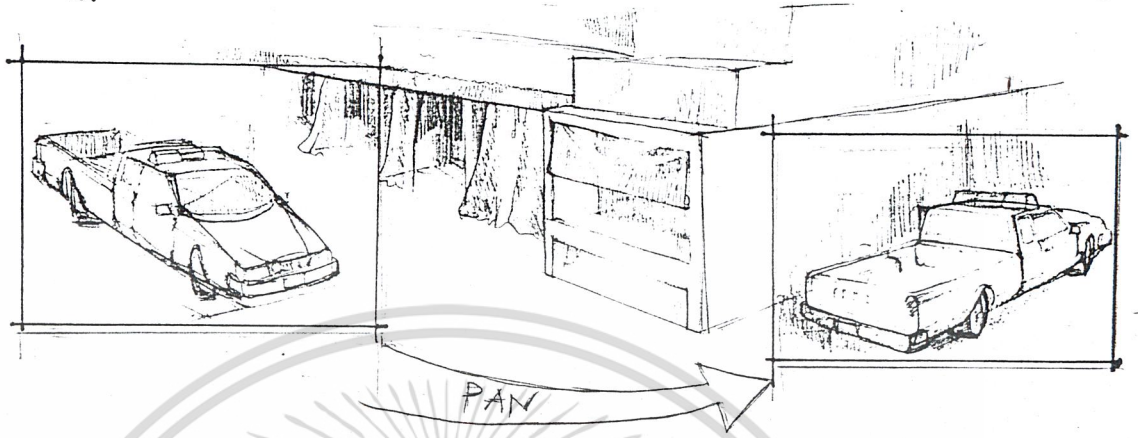
46.

Shift focus ① → ②

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48.

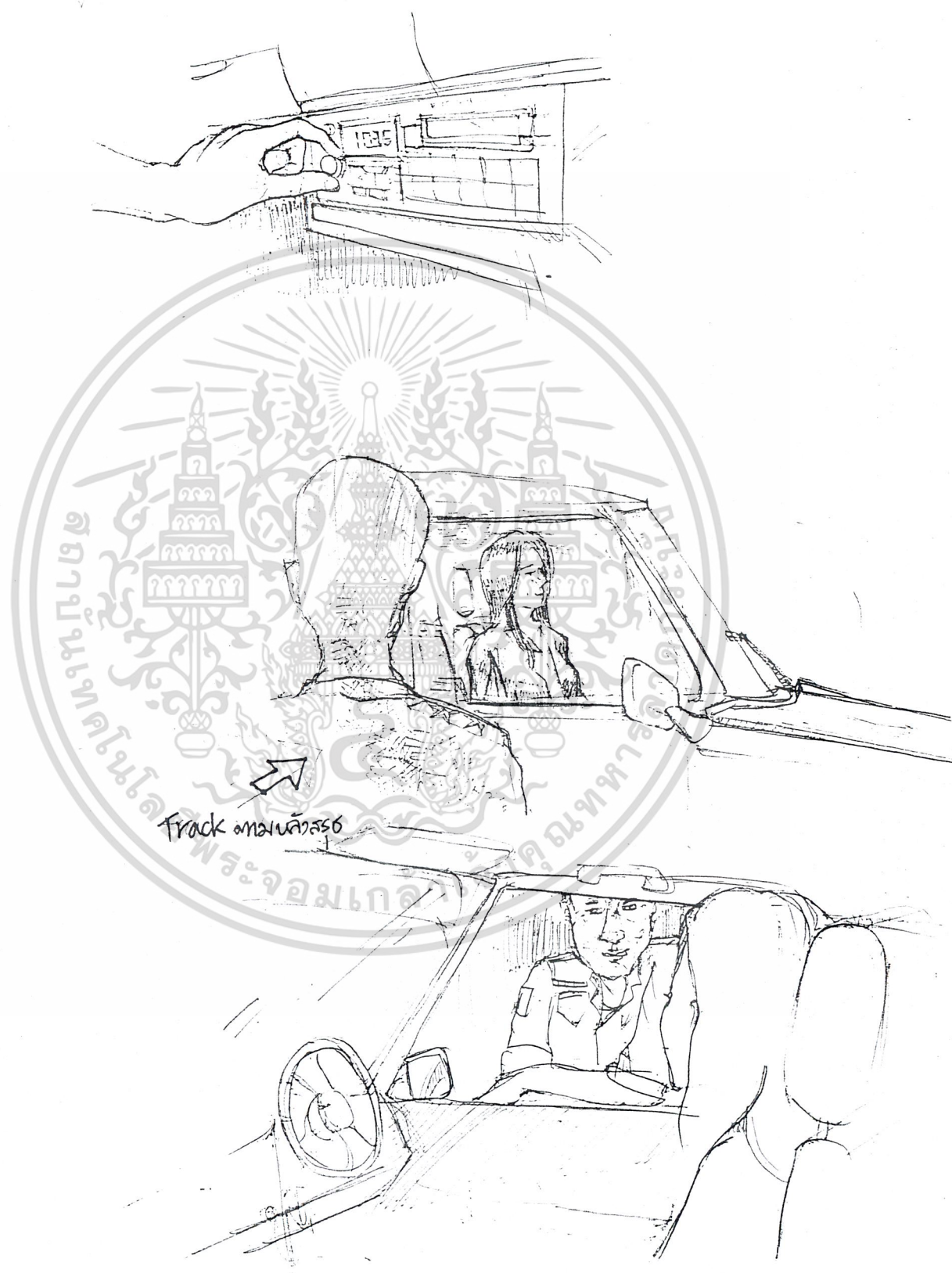
49.

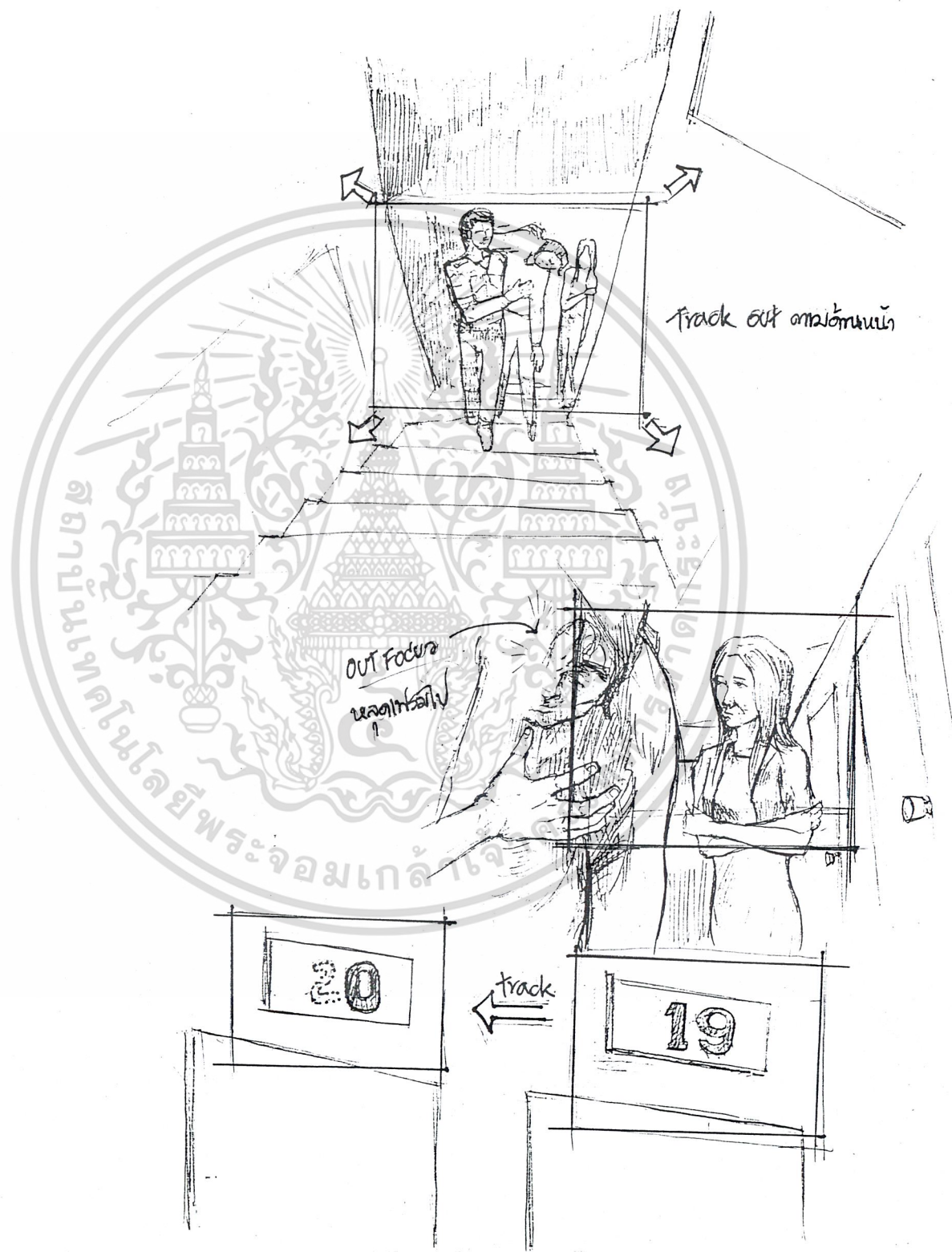
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

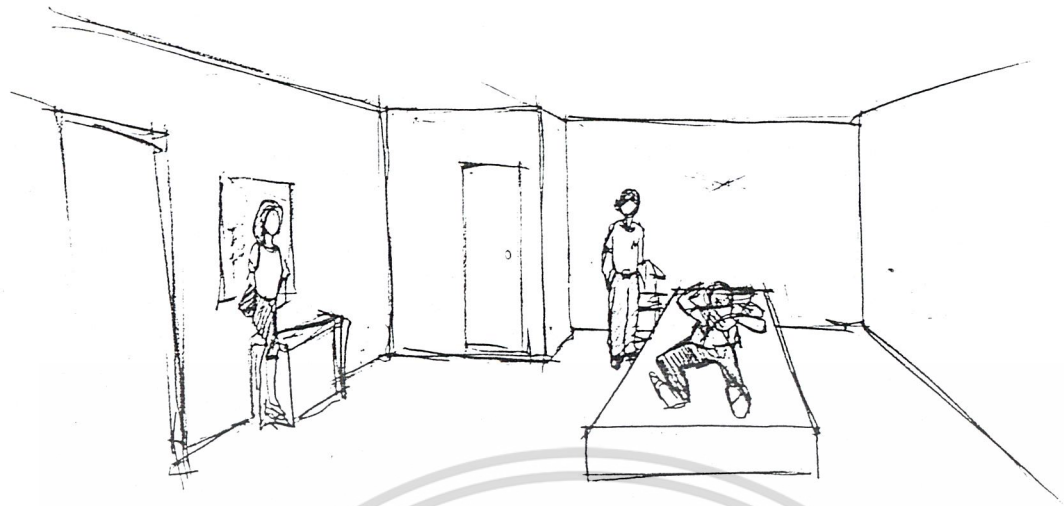

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

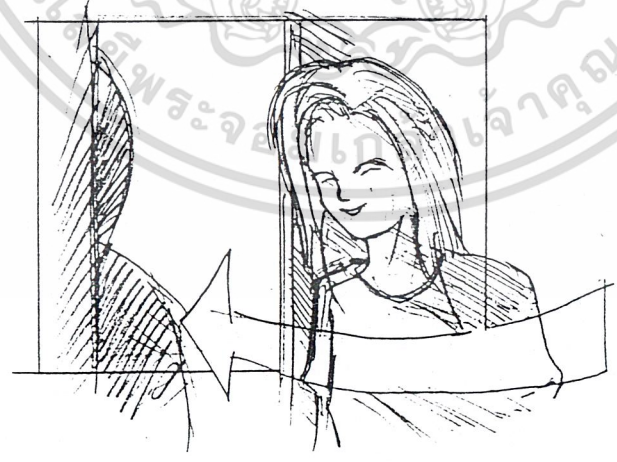
LS.

MS.

MCU.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FS.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ไปด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU.

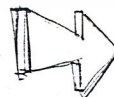
Tilt

MS.

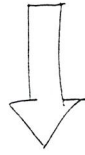

MCU.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FS.

CU.

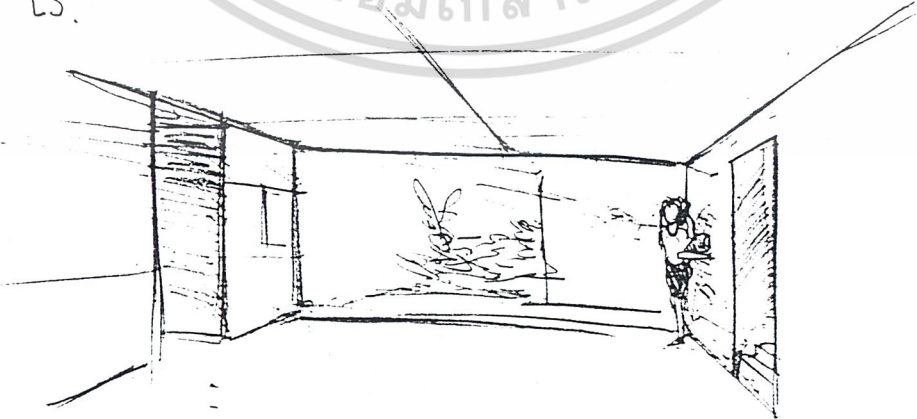
ข้อมเลข

0, 1, 9, 5

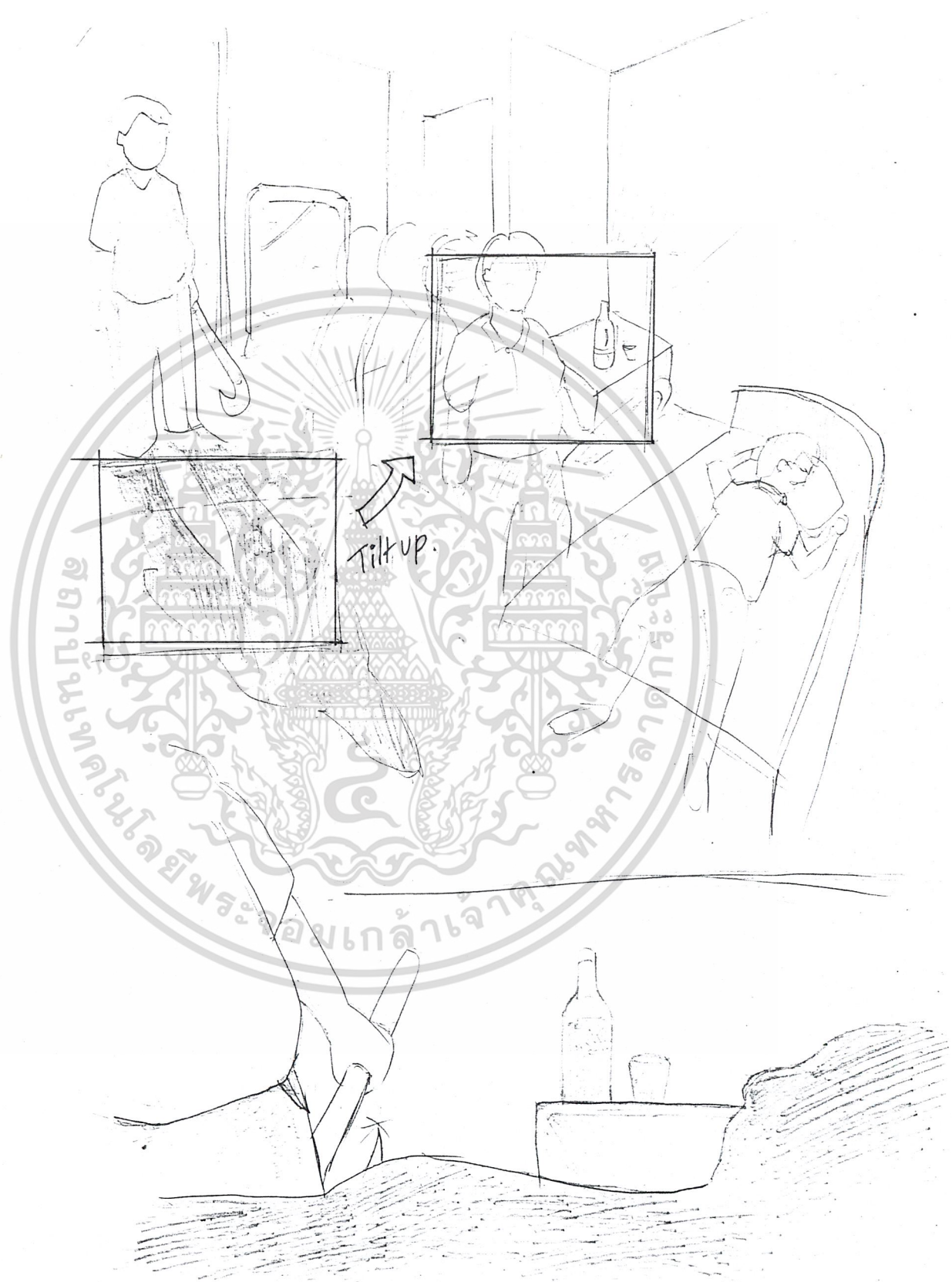
ของโครงการศึกษา

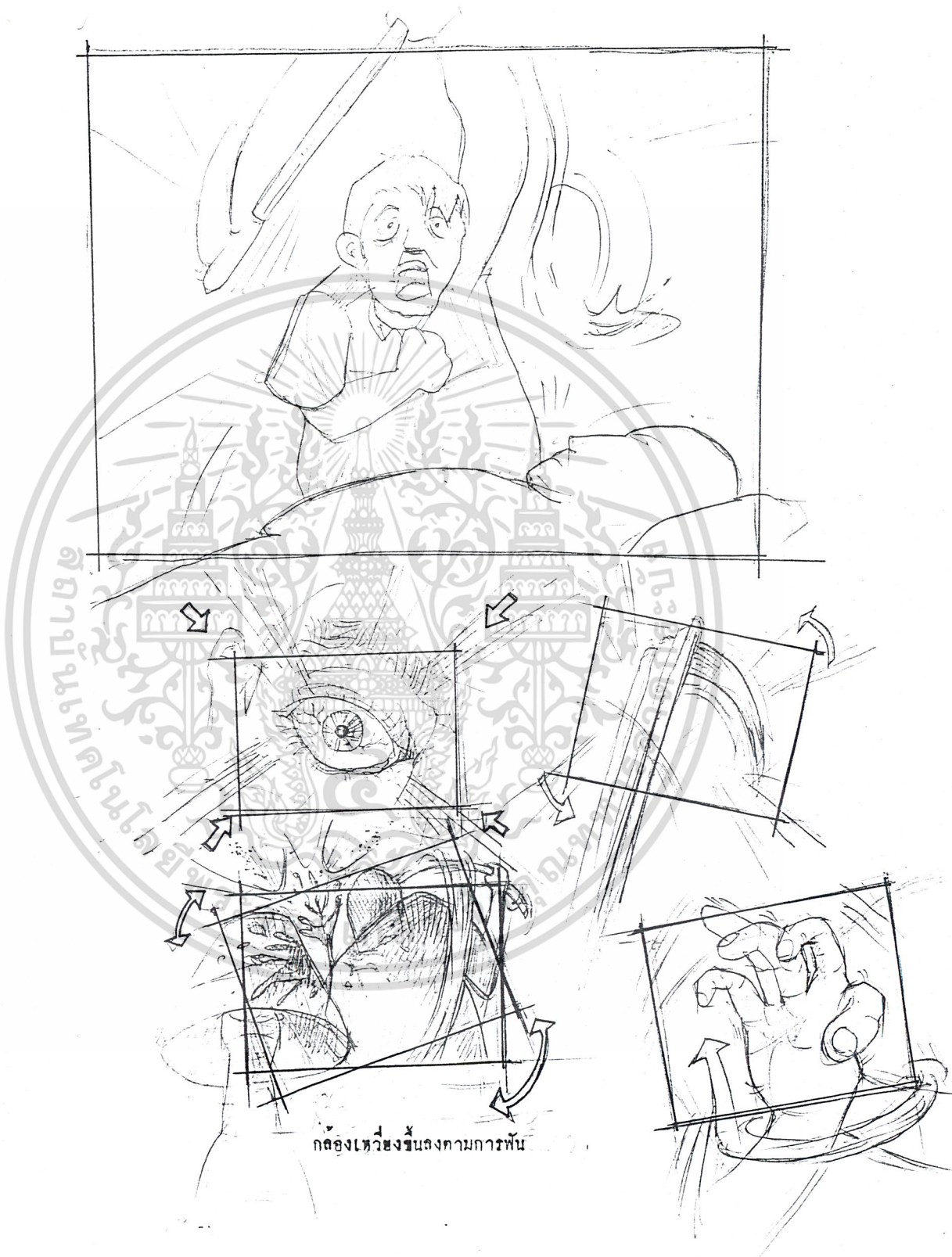
LS.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

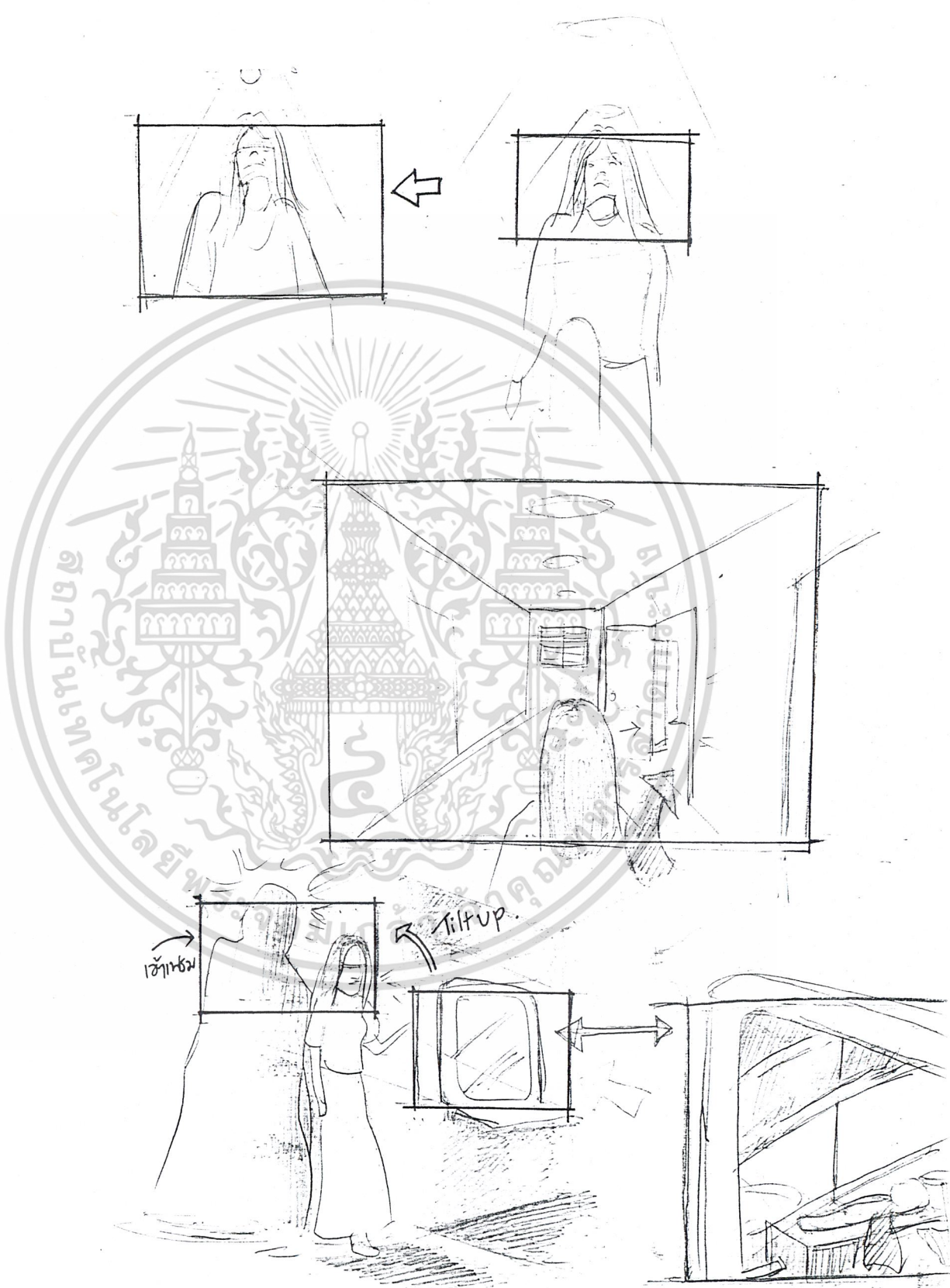

กล้องเวียงขึ้นลงตามการหัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

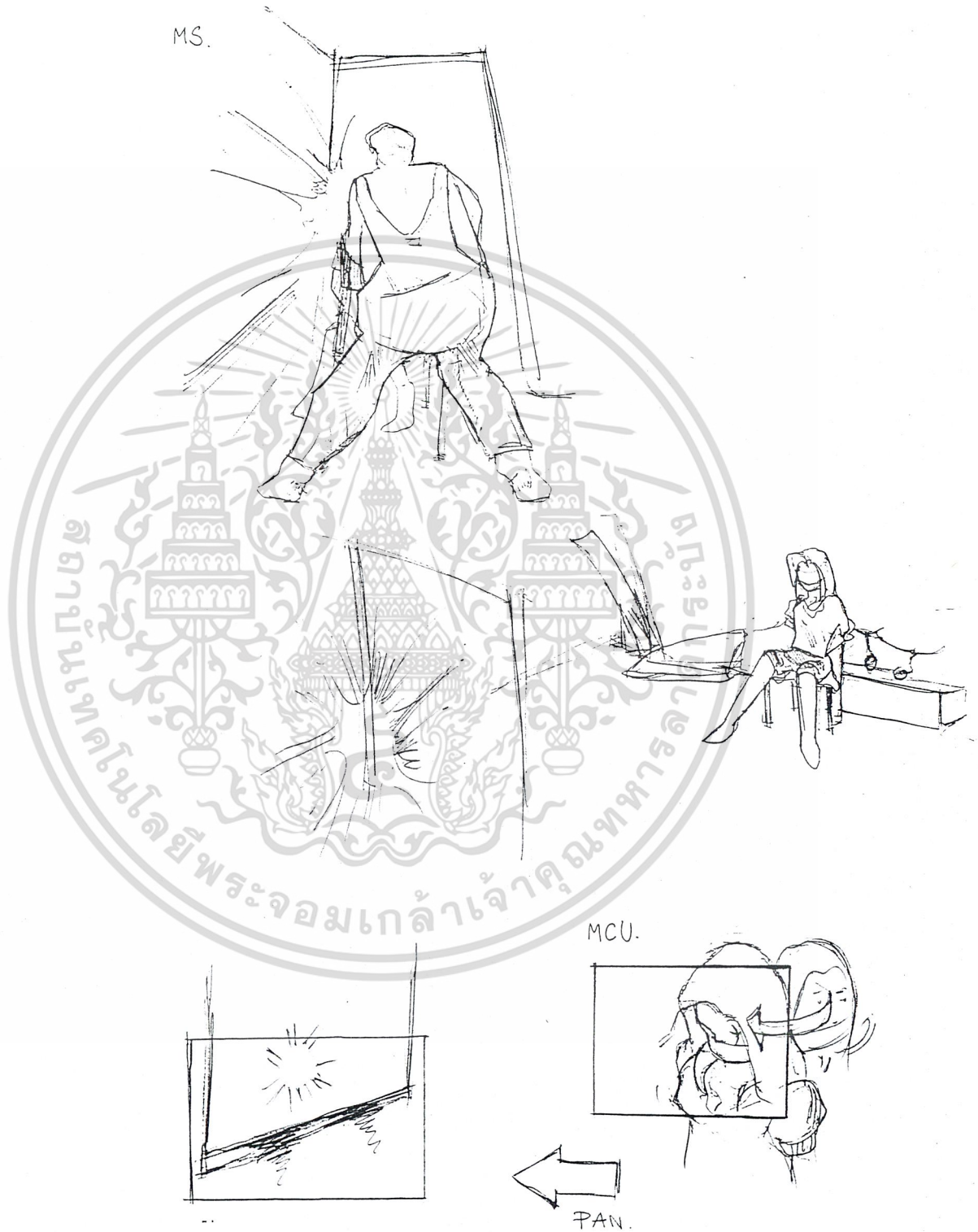

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FS.

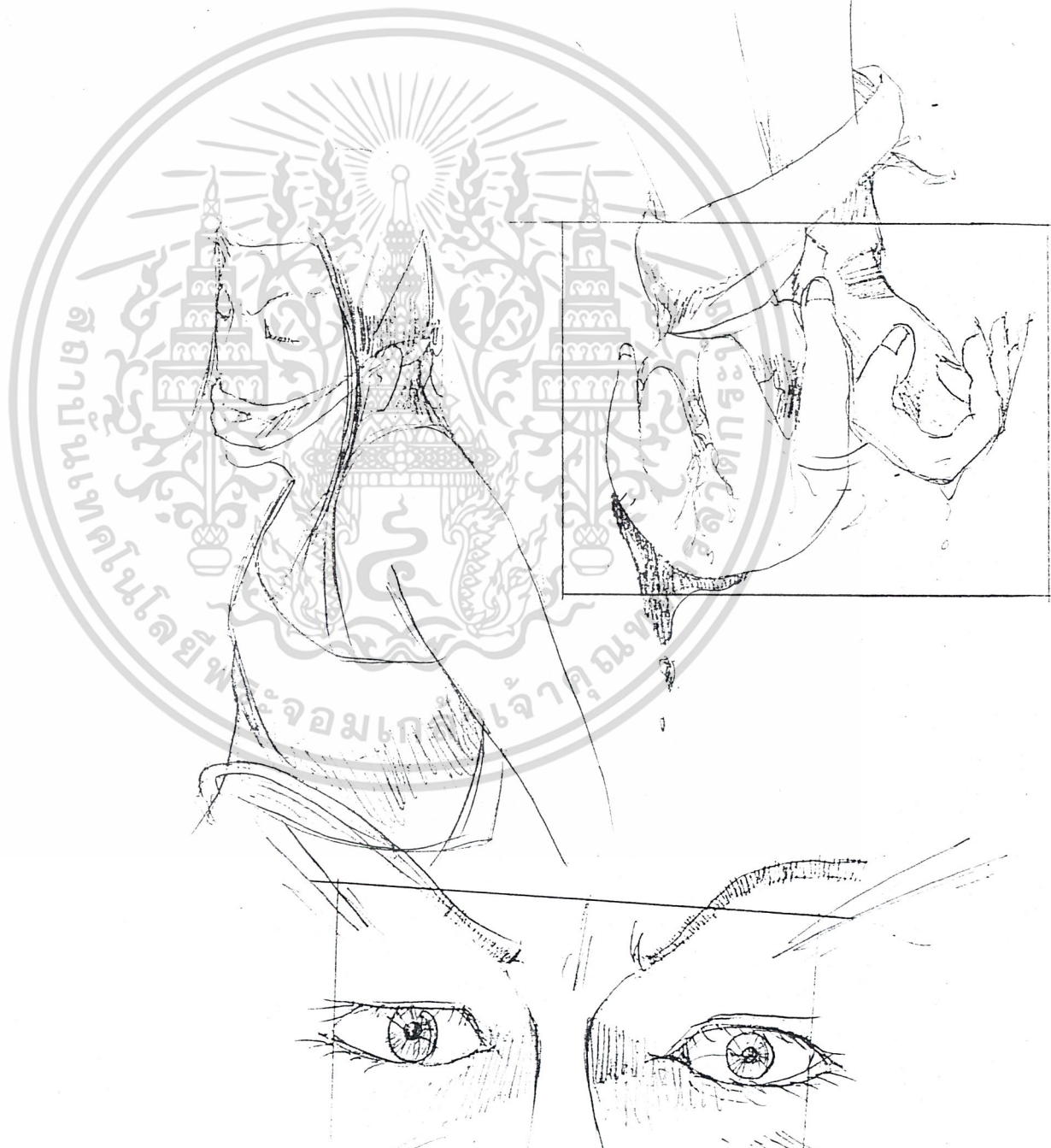
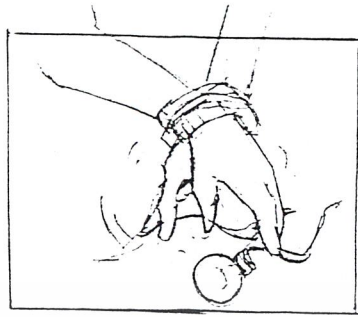

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

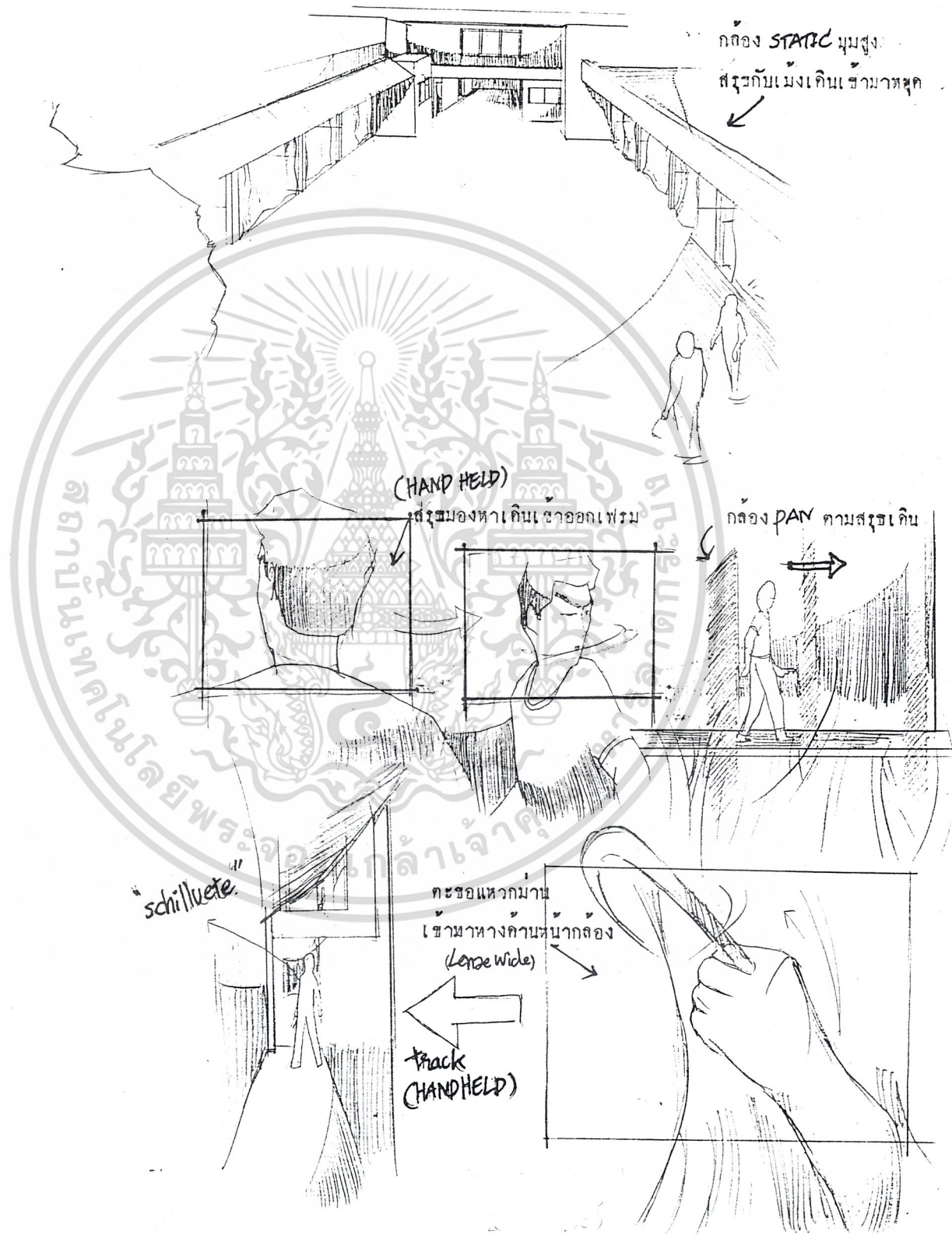

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

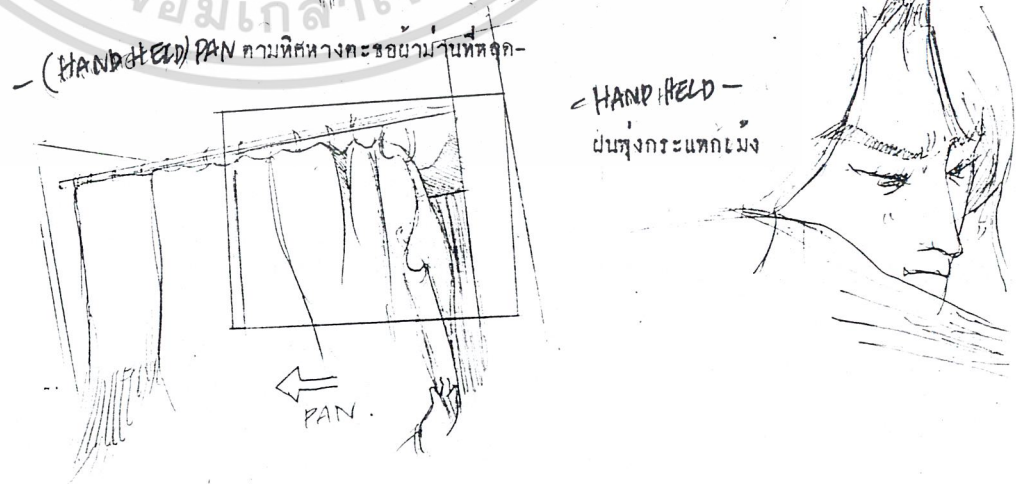
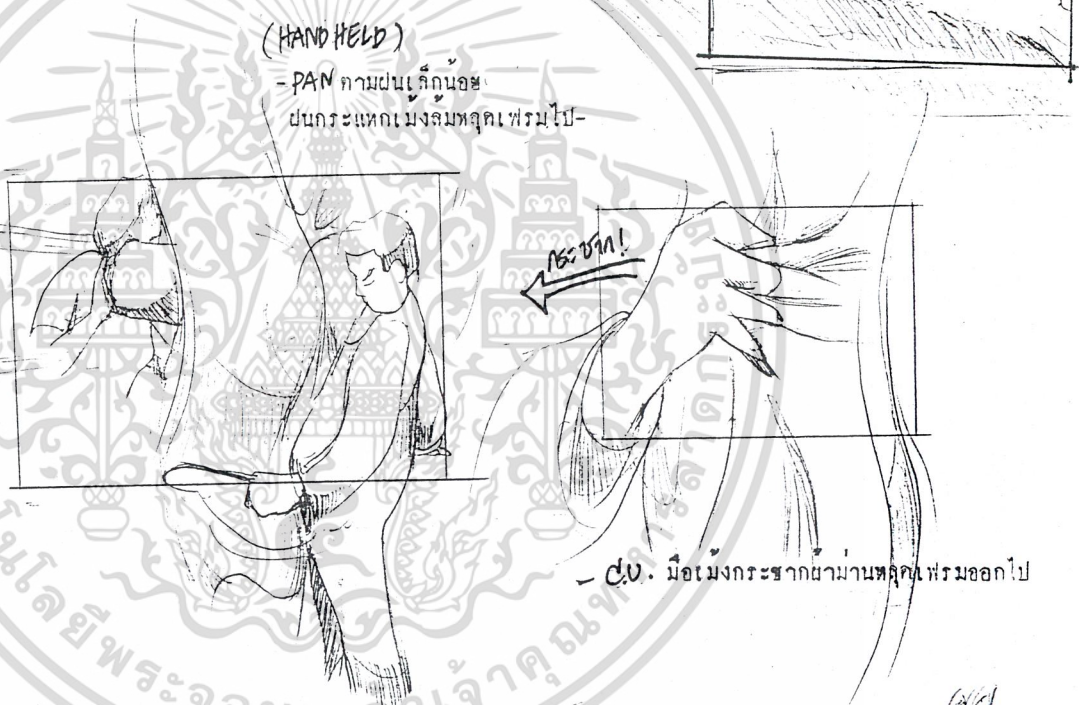
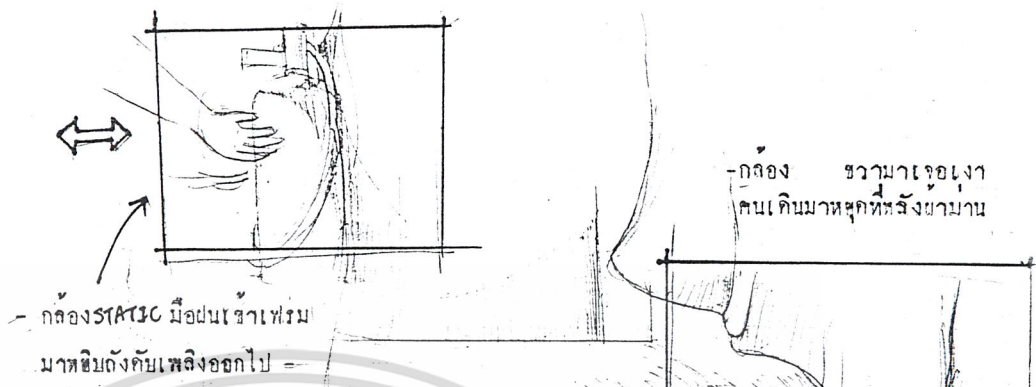
MCU.

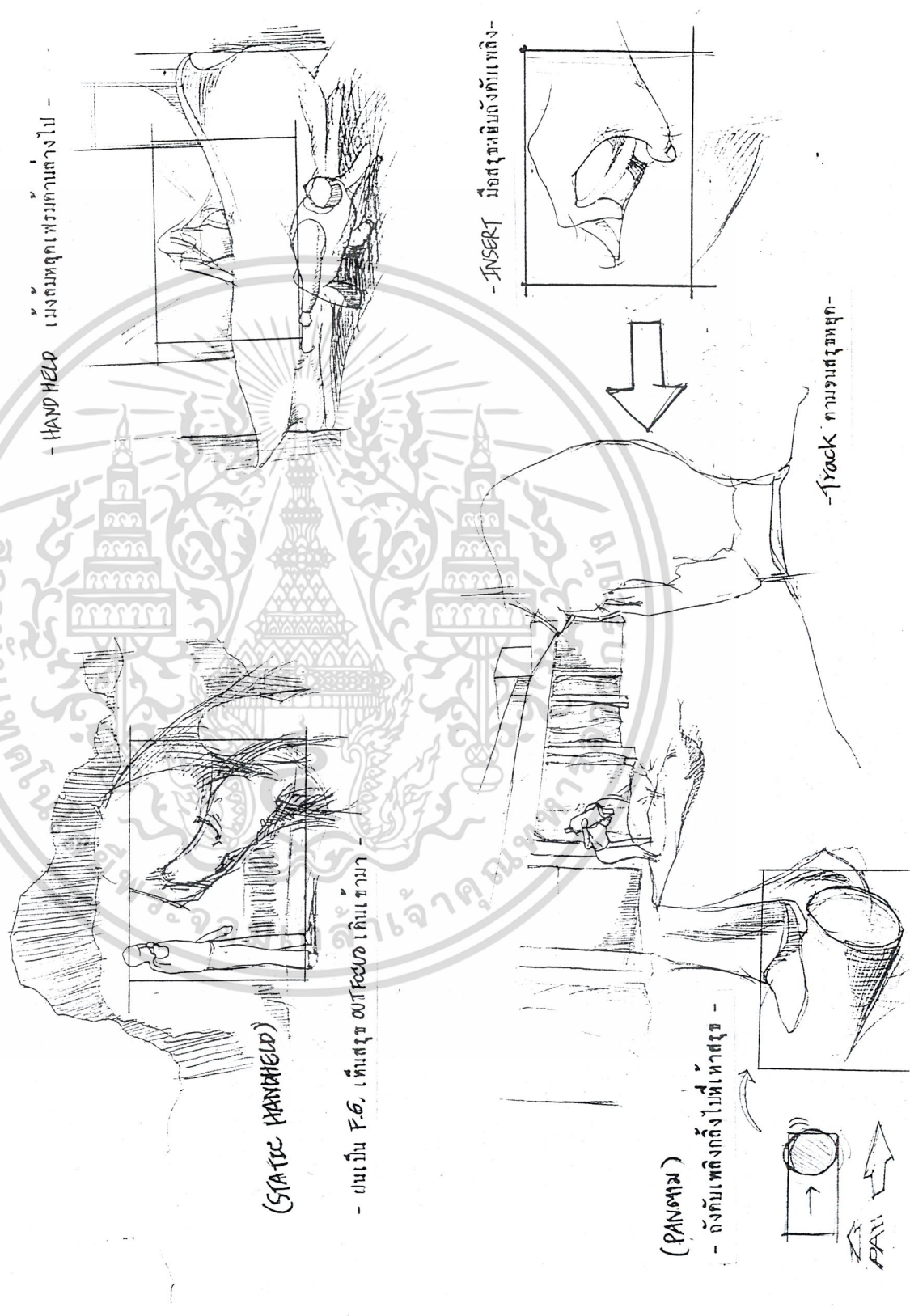
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

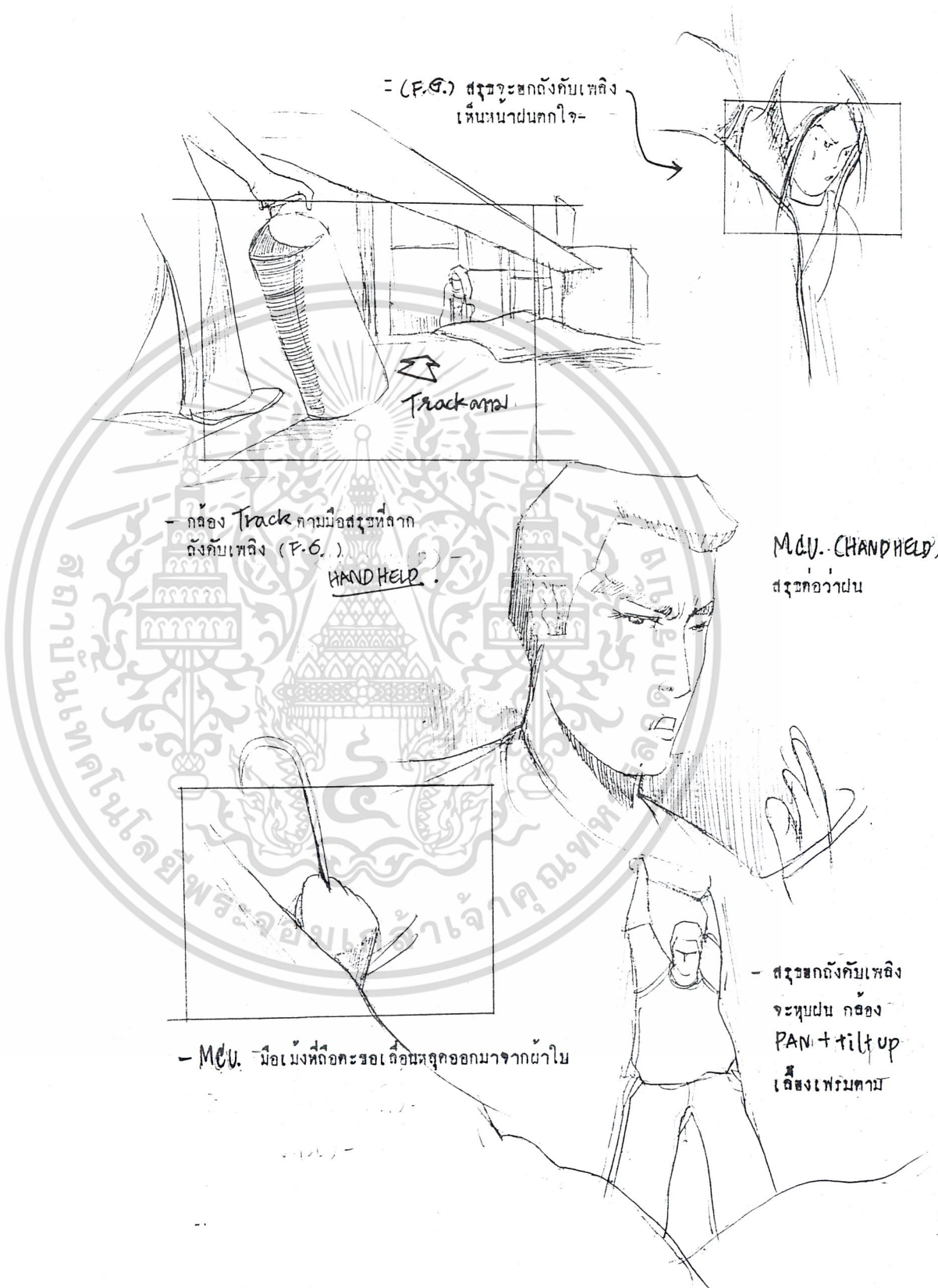
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

= (F.6.) สกรูจะขกดกั้มเพลลิ่ง เเห็นหน้าปนทกใจ-

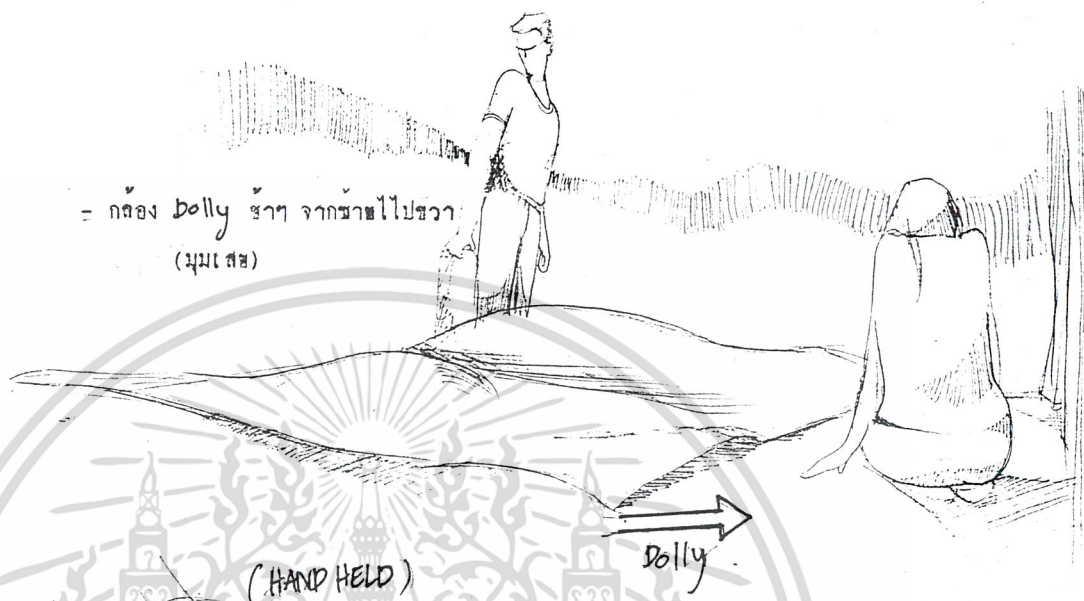
- กั้อง Track ทามมือสรูท่ลาก ดั้มกั้มเพลลิ่ง (F.6.) -
HANDHELP.

MCU. (HANDHELP)
สกรูท่อ่าฝน

- MCU. มือเม้งท่ล่อทะขอเล็ดนทลุดออกมาจากหน้าใบ

- สกรูขกดกั้มเพลลิ่ง จะทูนฝน กั้อง PAN + tilt up เล็ดซงเพรมตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

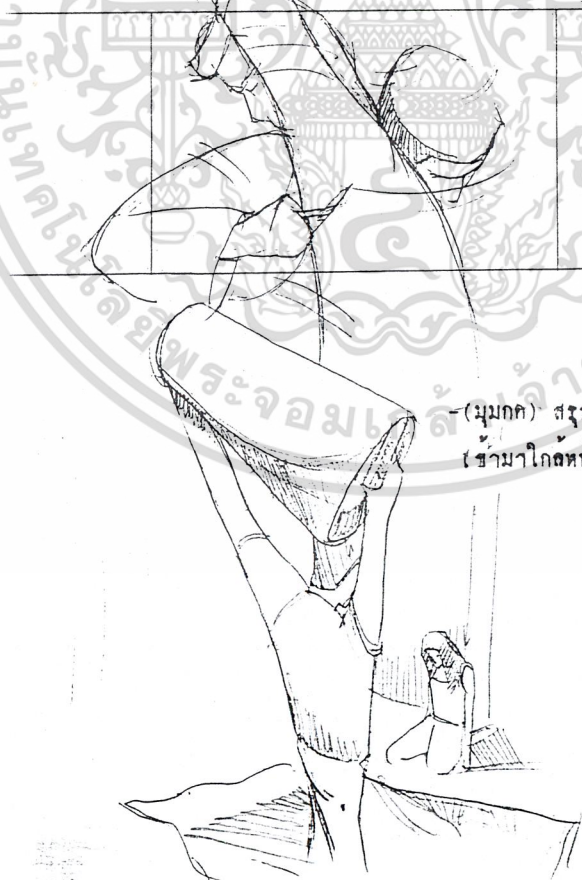
= กล้อง dolly รัวๆ จากซ้ายไปขวา
(มุมเตล)

(HAND HELD)

dolly

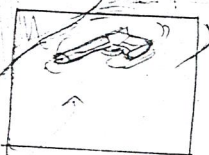
- มุ่งเข้าเฟรมกระแทกตุลทุกเฟรมไป-

--(มุมกด) มุ่งเข้าชนตุล(F.6.)
เข้าหากอง และตุลทุกเฟรมไป-

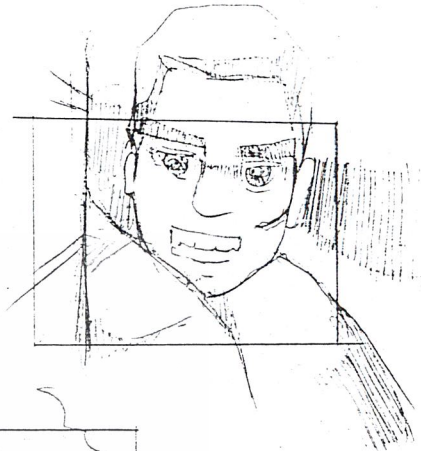
- (มุมกด) สรุขกตั้งคืบเตลิ่ง
เข้ามาใกล้หน้ากล้อง (Lens Wide) -

- PAN ตามป็นที่หล่น-

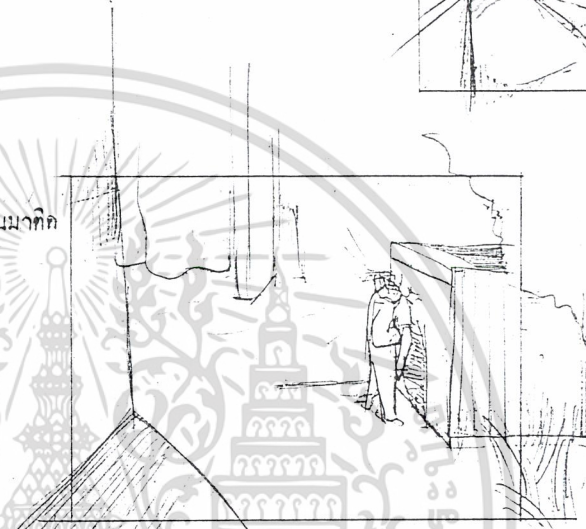

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

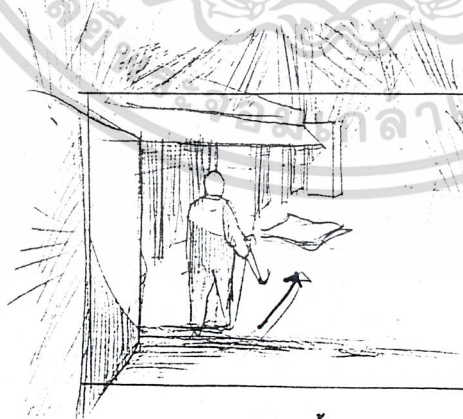
-๒๐. เม้งเข้าเฟรมมาจากทุกฝั่ง
ป้อมไม้เป็น F.๑.-

-LS. เม้งคันสุระจนมากก็
อสูทป้อมไม้-

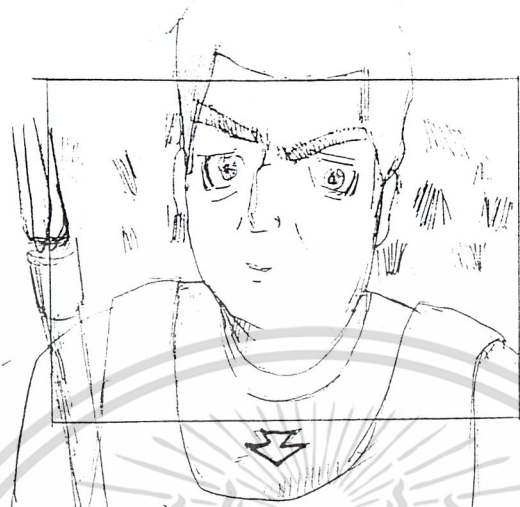

-E.L.S. เม้งรีบเดินจากป้อมสามตรงไปซึ่งมั่วซุก-

- M&V. กล้อง xif up จากขาดแยงขึ้นไป
เห็นหน้าสุระเจ็บ และโกรธ-

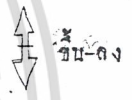
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Track out คำนวณนำเม็งเกิน (Back Focus) -

-กล้องนิ่ง เห็นเม็งกระจก อยู่ที่ B.6.6. -

- กล้องอยู่บนบ่า กระจกเห็นเสาตอมึงเห็นฝน อยู่ที่ B.6. -

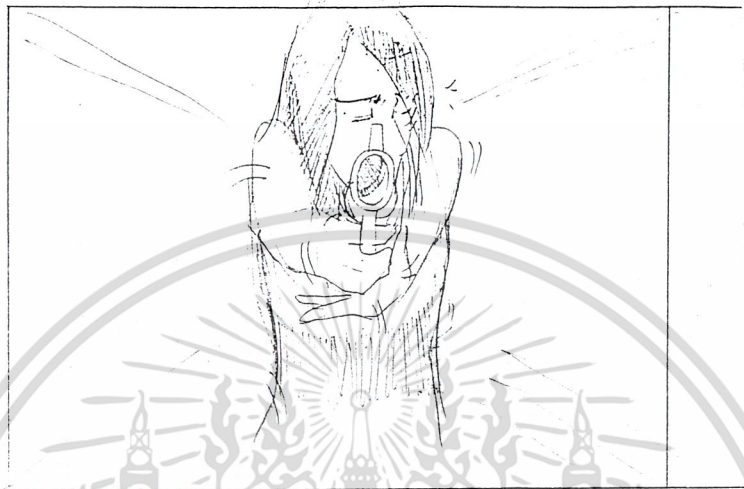
↑ เห็นเข้ามาในเฟรม

Track In. ผ่านโทรเม็ง (มุมเอียง HANDHELD)

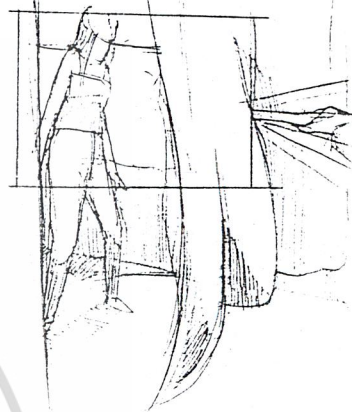
-กล้องSATV เห็นเงาเม็งเข้าเฟรมมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

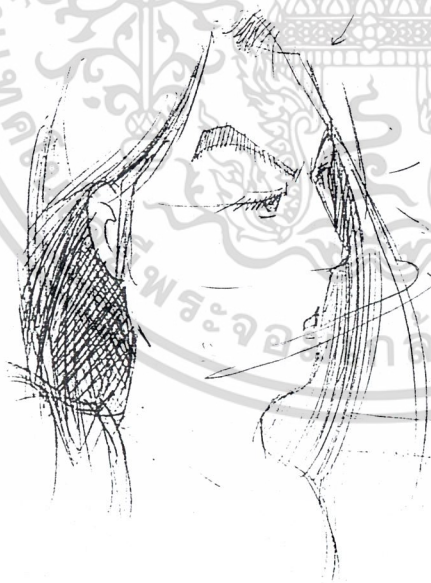
- กระจก Zoom IN ไปหยุดที่หน้าผาก -

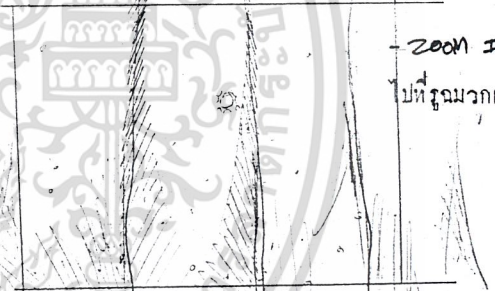
- SWIP PAN จากแนวที่กระจก
เข้าไปไปเห็นผืนที่อยู่ข้างหน้า -

- M&J. ผืนหน้าฉากเข้าเฟรมมา -

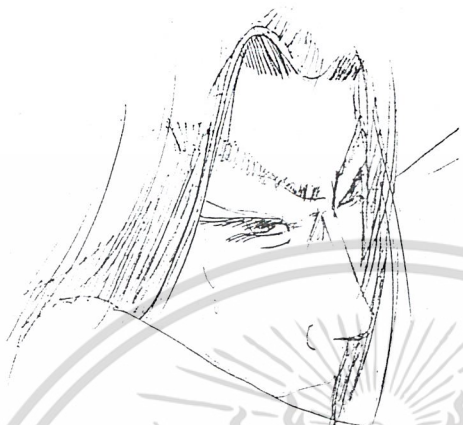
- Zoom IN ราว
ไปที่จุดมวกแห่งข่ามาน -

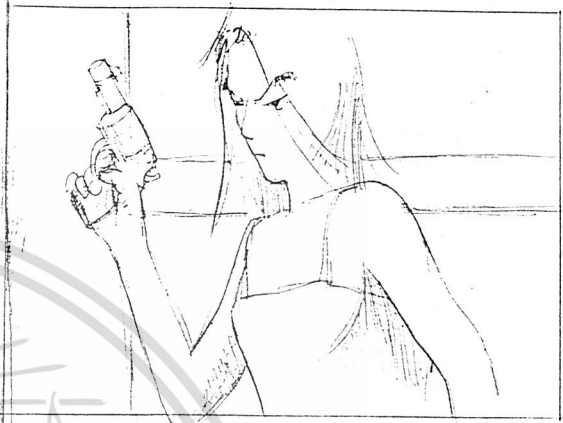
- เมื่งเห็นแหวกข่ามานเข้าไป
กล้อง PAN ตาม -

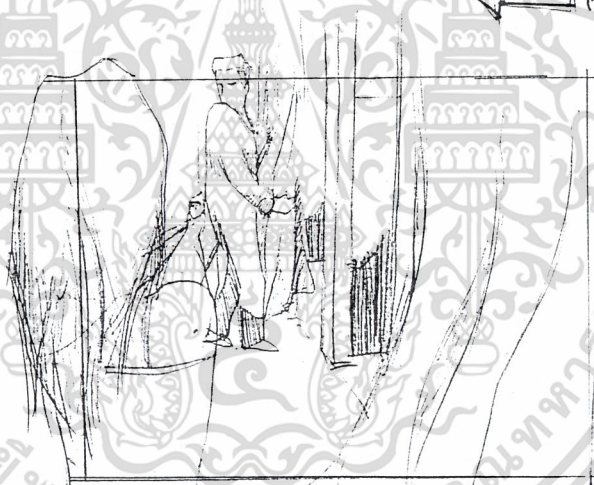
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

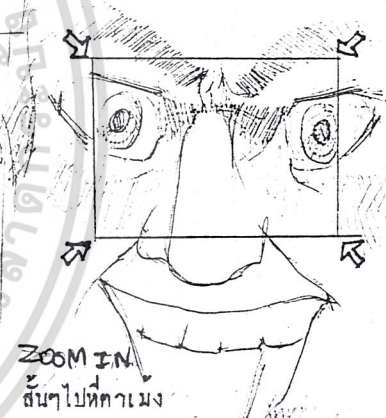
- M.O. หนึ่งระลอก กล้อง PAN ตาม -

← Track ผ่านเข้ามาจนเห็นคนซ่อนอยู่ -

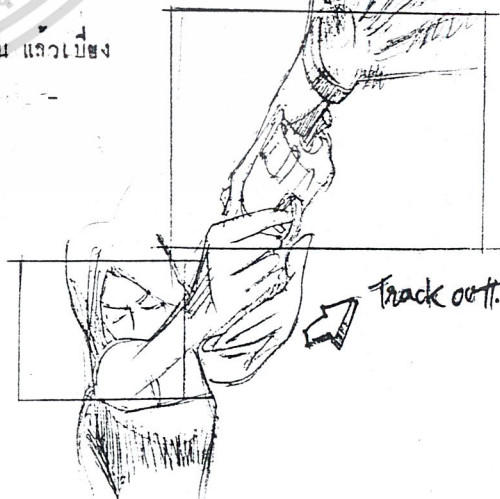

- กล้อง track ตามหลังคน แล้วเบี่ยง
ออกไปรับแมงที่ตู้ทรง -

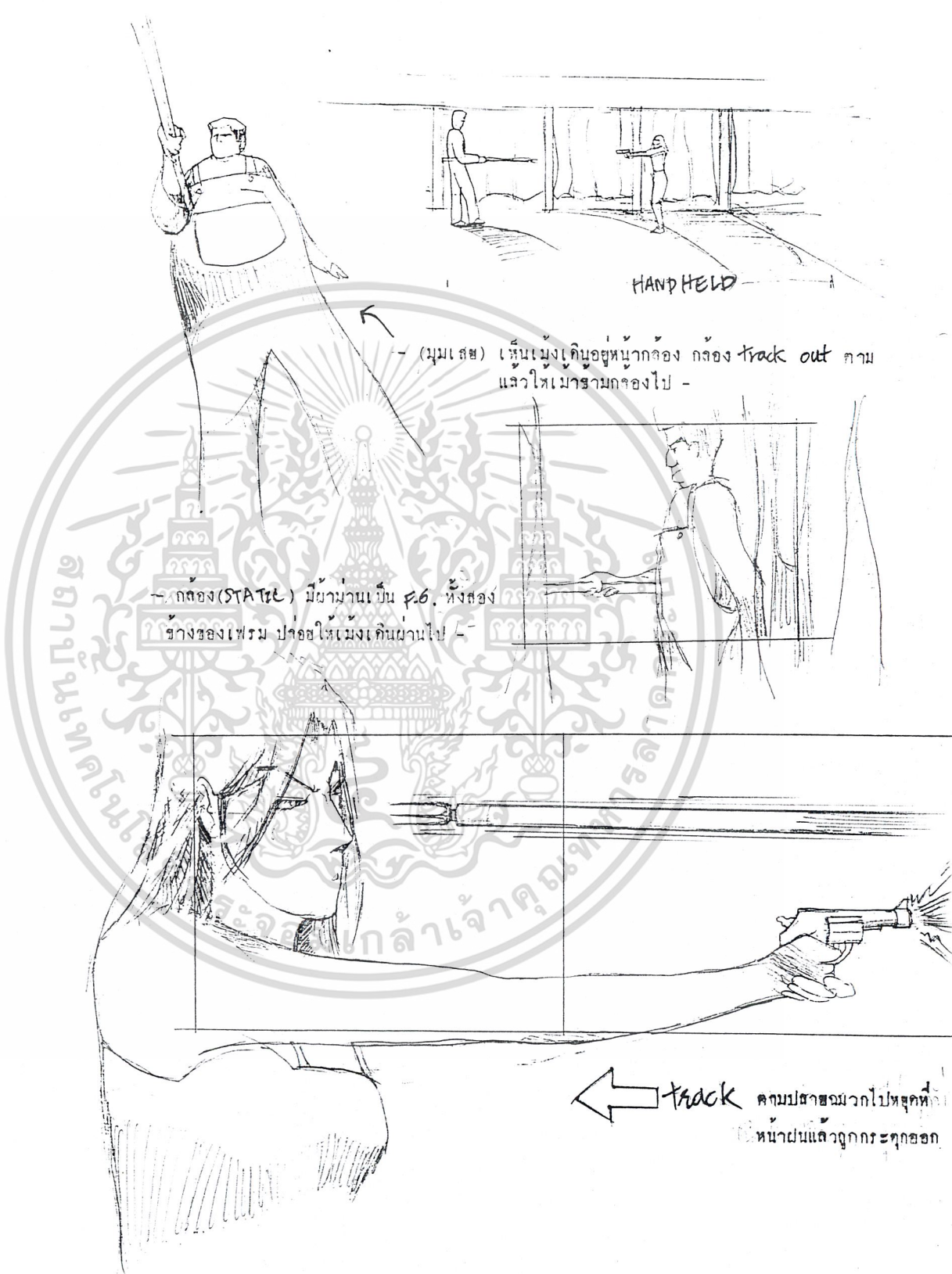
ZOOM IN
สั้นๆไปหาคาแมง

- กล้อง track out จากหน้าคนไปหาปาก
กระบอกปืนที่ชิงสะบัด (กล้องเสยตาม) -

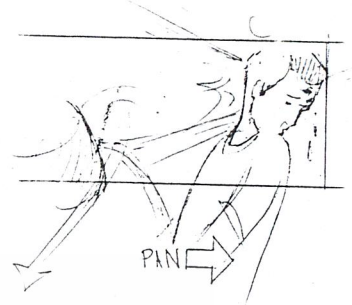
Track out.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

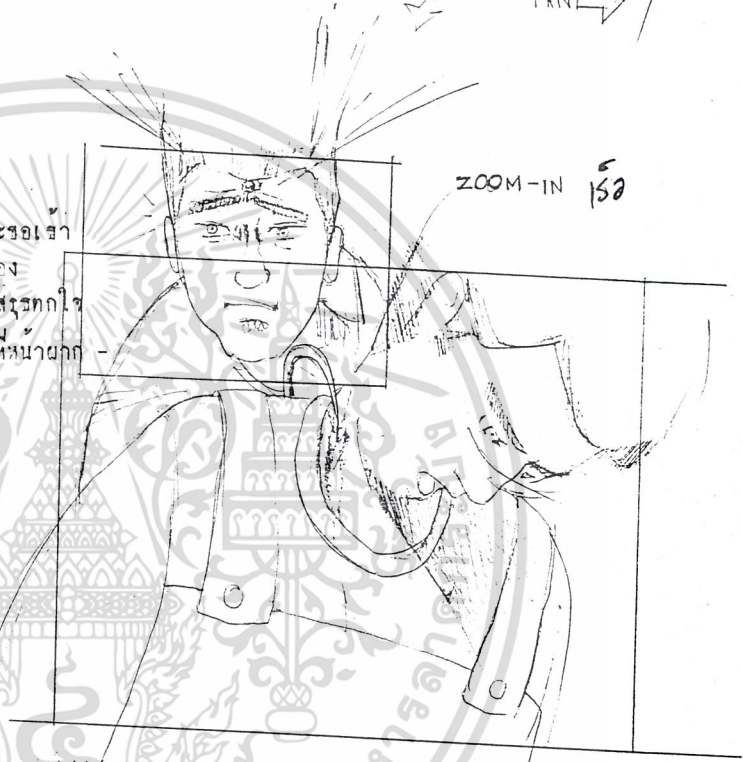
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

= SWIP PAN: ความสารถที่กระเด็นหงายออกไป -

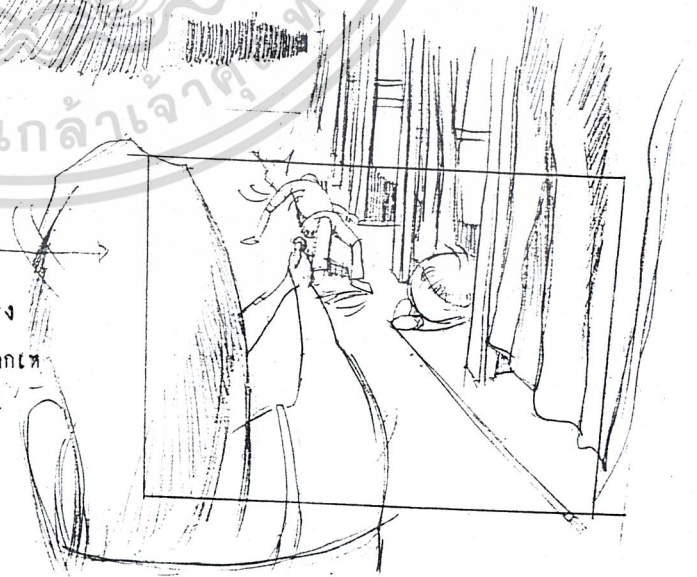
- กลองจับที่เมื่องซึ่งมีตะขอเข้า
เฟรมมาพันที่คอ กลอง
+ Hook ขึ้นไปเห็น สรุทกใจ
ZOOM IN เร็วเข้าไปที่หน้าอก -

ZOOM-IN 150

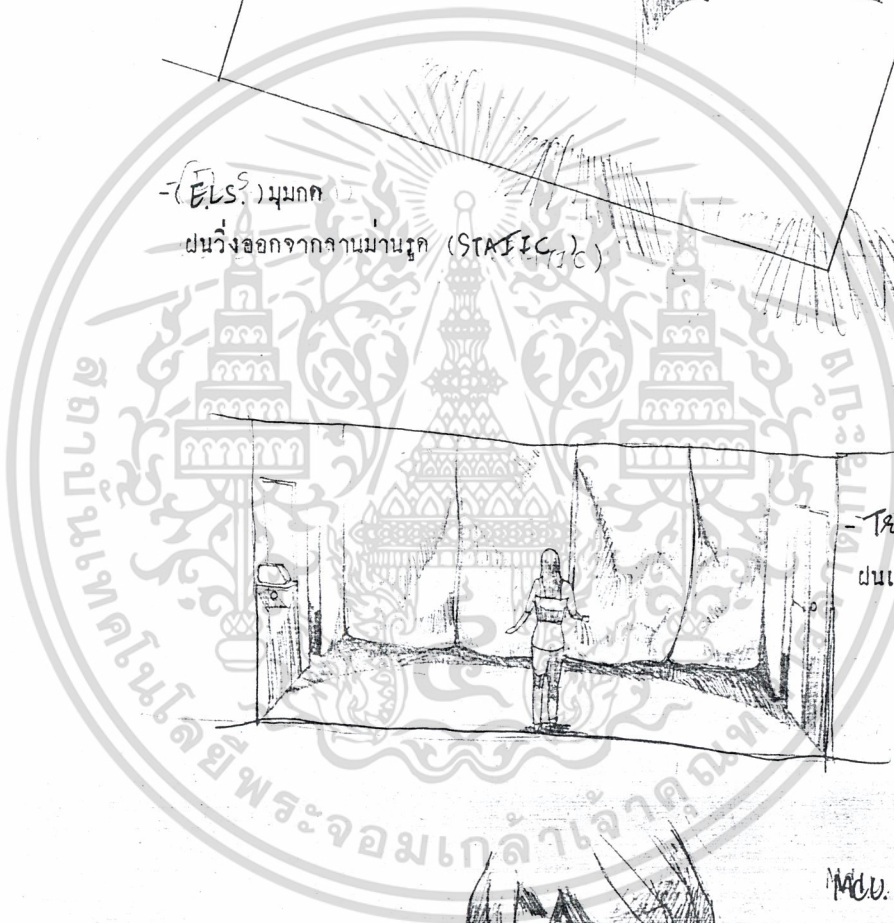
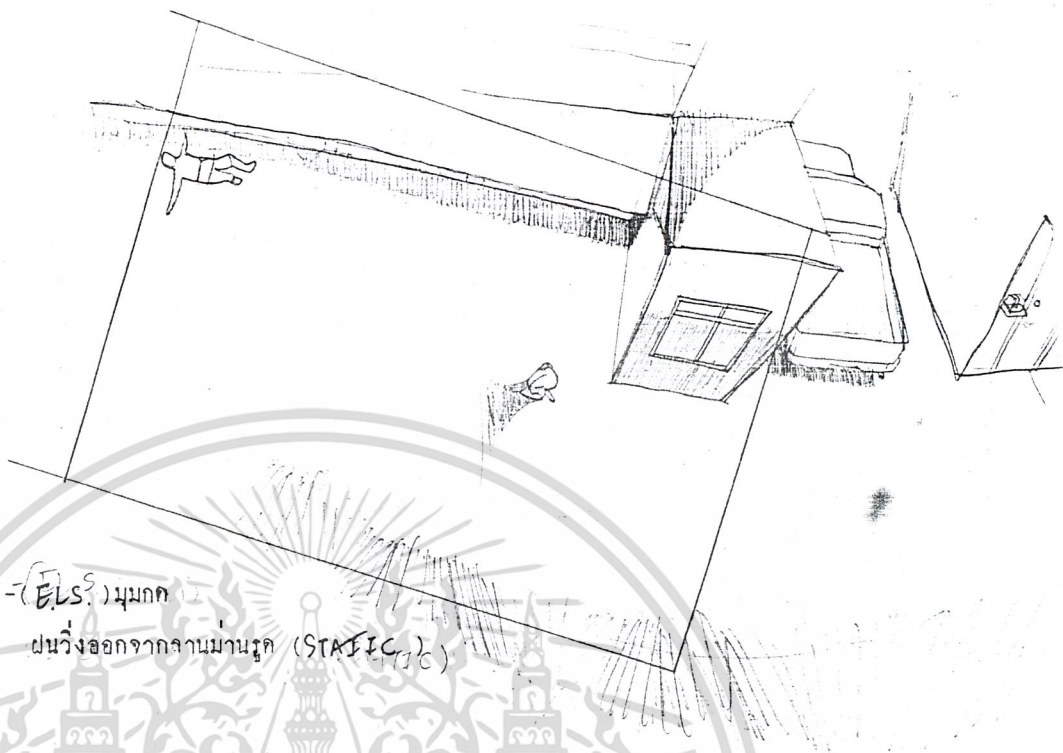

hand held

- ผนเข้าใกล้กล้อง เพราะแรง
สะบัดป็น เมื่อผนเงื่อนตัวออกเท
เห็น สรุทกับเม็งนอนทาส -

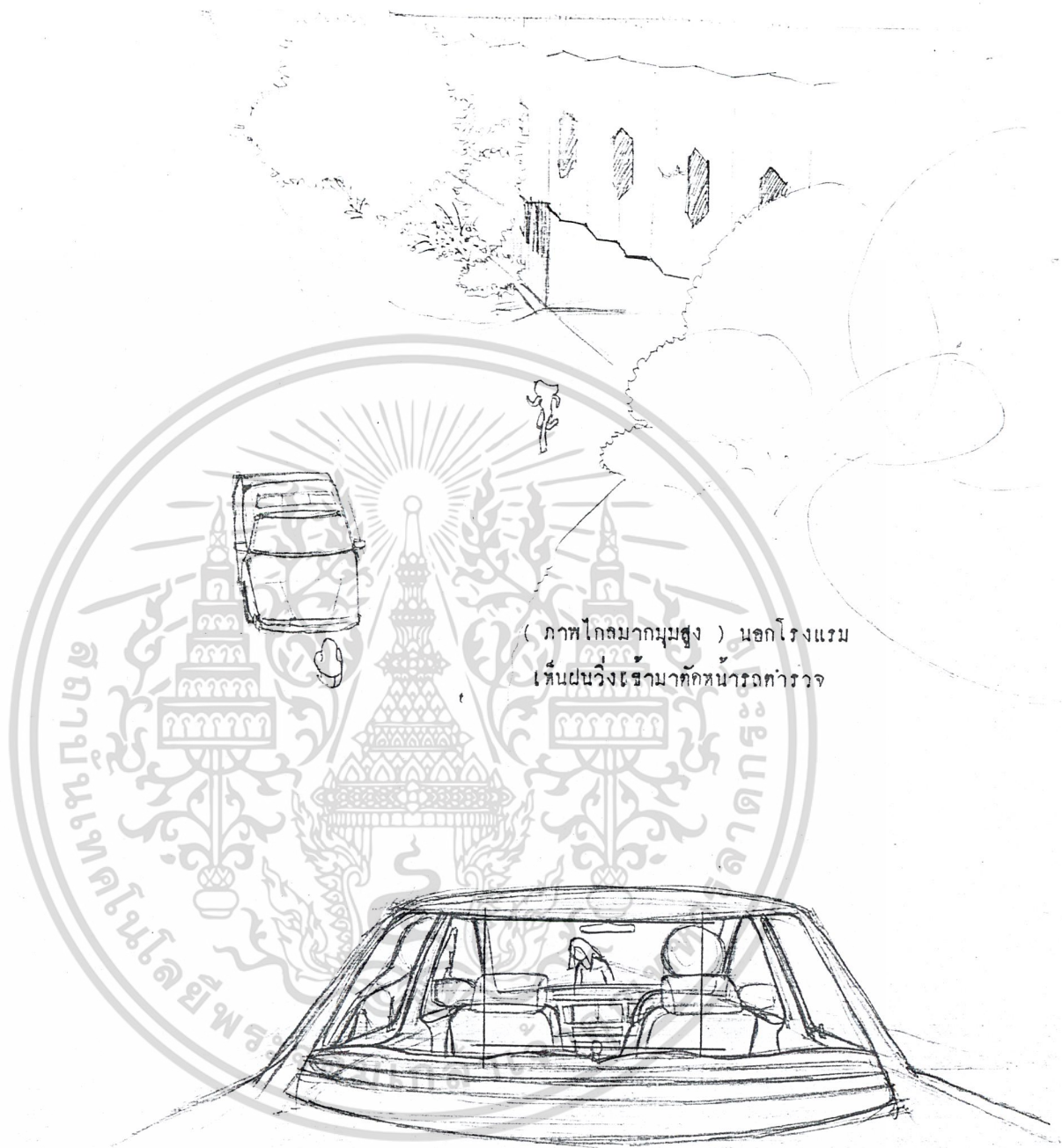

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MCU. หน้าผนังที่ถูกแสงไฟจาก /
รถยนต์ส่อง .

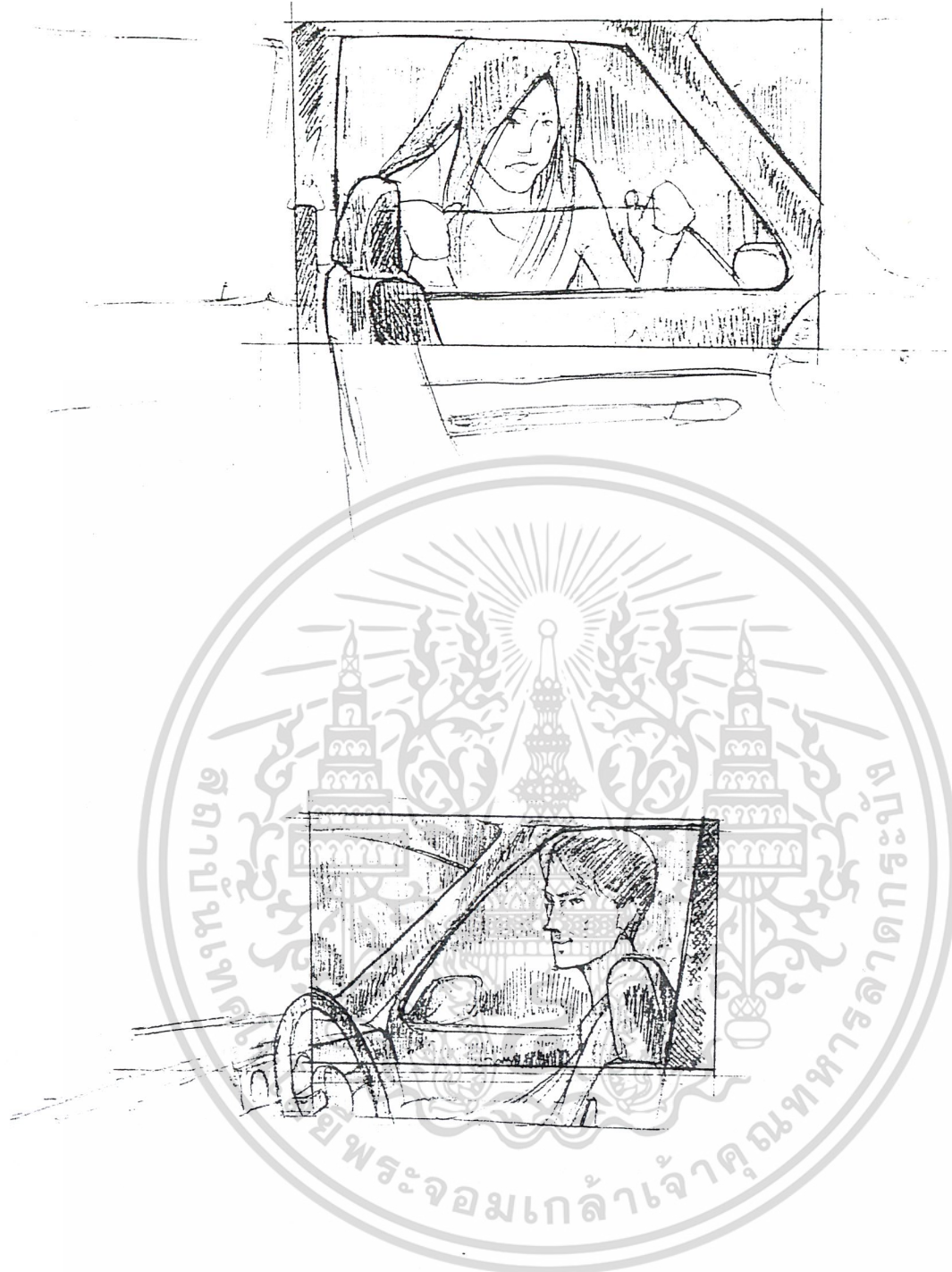
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพไกลมากมุมสูง) นอกโรงแรม
เห็นผนังเข้ามาตัดหน้ารถตำรวจ

กล้อง Truck ตามรถตำรวจ เห็นผนังเข้ามาตัดหน้า รถเบรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การออกแบบงานสร้าง

การกำกับศิลป์ก็ได้วางโครงสร้างใหญ่ไว้เป็น 2 ส่วนยึดหลักตามอารมณ์ในท้องเรื่องเช่นเดียวกัน คือ ช่วงเปิดเรื่องจนก่อนที่จะถูกหลอกไปเข้าโรงแรมให้ความรู้สึกสะอาด สบายตา ไม่มีสิ่งใดเคลือบแฝง โดยสถานที่ถ่ายทำภายนอกนั้นอยู่มี 2 ฉากหลัก ได้แก่ บริเวณถนนและ ทางเข้าโรงแรม ทางด้านเครื่องแต่งกาย เลือกใช้สีที่อยู่ในโทนเย็นจะมีสีน้ำเงิน เขียว ขาวเป็นหลัก

ส่วนในช่วงตั้งแต่ที่ตัวละครถูกหลอกเข้าไปอยู่ในโรงแรมแล้ว เครื่องแต่งกายนักแสดงยังเหมือนเดิมเพียงแต่สิ่งที่เปลี่ยนไปที่สำคัญ คือ ฉาก ซึ่งมีอยู่ 4 ฉากที่สำคัญ ได้แก่

1. ฉากโรงแรมทั้งภายนอกล๊อบบี้ ทางเดินภายในและห้องพัก
2. ฉากห้องใต้แท่งค้ของเม้ง ทั้งภายในและภายนอก
3. ฉากหน้าบ้านสุรุษทั้งด้านในและนอก
4. ฉากมานูรูต

ฉากทั้ง 4 ฉากนี้จะเป็นตัวบอกอารมณ์ที่ตื่นเต้น น่าระแวงใน ความไม่ปกติของโรงแรม โดยใช้ไฟประดับ และอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นตัวบอกอารมณ์ และสีของแสงที่ใช้จะอยู่ในโทนร้อน สีออกเหลือง ส้ม และเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบในส่วนอื่นๆต่อมาก็จะพบปัญหาในขั้นตอนการเตรียมงานดังนี้

4.5 สถานที่ถ่ายทำ

เป็นส่วนที่มีผลต่อภาพยนตร์ในแง่ การสร้างความรู้สึกสมจริง ดูลึกซึ้งน่ากลัว การทำงานในส่วนนี้ได้มีการถ่ายทำ ณ.สถานที่จริงทั้งเรื่องโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสียดังนี้

ข้อดี

- 1) การที่ได้ไปดูโรงแรมที่ได้เลือกไว้นั้น ก็ได้พบว่าที่โรงแรมนั้นมีพื้นที่และสถานที่ถ่ายทำเยอะมากพอ ซึ่งการได้ไปสำรวจพื้นที่ครั้งแรกก็ทำให้สามารถคิดโครงเรื่องเพิ่มเติมขึ้นได้อีก
- 2) โรงแรมที่ตั้งอยู่ที่ จังหวัดราชบุรี โดยในแง่การเดินทางแล้ว จึงน่าจะเป็นการประหยัดงบประมาณ และเวลาหากใช้สถานที่จริงถ่ายทำกันทั้งเรื่อง ซึ่งจะสะดวกในการควบคุมทีมงานและนักแสดง ตั้งแต่การยกกองไปถ่ายทำซึ่งทำการเดินทางเพียงครั้งเดียว คิวการถ่ายทำที่เหลือก็ไม่ต้องมีการนัดหมายการเดินทางกันอีก เพราะพักแรมอยู่ที่เดียวกันซึ่งทำให้สะดวกต่อการประชุมทีมงาน และเรียกชื่อนักแสดงอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสียและการแก้ไข

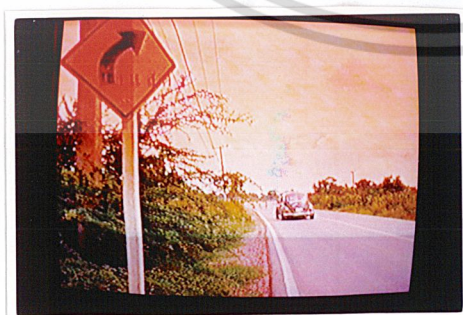
- 1) สถานที่ถ่ายทำจริงที่ใช้โดยเฉพาะตัวโรงแรมและลิบบบี้ชั้นล่างที่เห็นในภาพยนตร์นั้น เป็นโรงแรมที่ยังทำการก่อสร้างปรับปรุงไม่เสร็จและทิ้งไว้เป็นเวลานาน จึงมีปัญหาเรื่องความสกปรกกับข้าวของที่วางทิ้งไว้กระจัดกระจาย และปัญหาที่สำคัญอีกประการคือไฟฟ้าภายในโรงแรมที่ไม่มีเพราะถูกตัดจากสายหลัก จึงต้องดำเนินการแก้ไข โดยแบ่งเป็น 2วิธีตามลำดับ คือ ชั้นแรกจ้างช่างไฟมาทำการเดินไฟให้เข้าภายในตัวตึก ชั้นต่อมาจ้างคนมาทำความสะอาดและจัดข้าวของให้เป็นระเบียบทั้งทางเดินภายในโรงแรม ห้องพัก 1 ห้อง และลิบบบี้ชั้นล่างเพื่อให้ทีมฉากได้ดำเนินการตกแต่งฉากต่อไป
- 2) สถานที่ถ่ายทำบริเวณในห้องใต้แท้งค์และทางป่าที่ฝนวิ่งหนีนั้นก็พบว่าไม่มีแหล่งจ่ายไฟอีก แต่มีบ้านที่ใช้ถ่ายเป็นบ้านสุรุ่ยซึ่งมีไฟฟ้า แต่ก็อยู่ไกลประมาณ 200 กว่าเมตร จึงต้องเตรียมสายไฟไปให้มากซึ่งต้องทำสายไฟสำหรับต่อเพิ่มอีกด้วย
- 3) เนื่องจากการที่ต้องไปพักอยู่ต่างจังหวัดหลายวัน ปัญหาที่ตามมาก็คือ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น และคิวนักแสดงที่ติดลบ ทำให้ยุ่งยากเสียเวลาในการเดินทางไปกลับ
- 4) พื้นที่ในการถ่ายทำที่มีจำกัดทำให้การวางตำแหน่งกล้องและตำแหน่งไฟจึงมีอยู่จำกัดเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะฉากภายในโรงแรม ได้แก่ ห้องพักและทางเดิน กับห้องใต้แท้งค์

4.5.1 สถานที่ถ่ายทำหลักในเรื่อง

1) ถนนภายนอก

เป็นสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำตอนเปิดเรื่อง ข้อกำหนดในการเลือก คือ

- 1.1 ให้ความรู้สึกเป็นถนนสายหลักต่างจังหวัด คือรถที่สัญจรไปมามีไม่ค่อยมาก
- 1.2 ให้ความรู้สึก สบายใจ ปลอดภัย ด้วยสภาพถนนที่ใหม่ และข้างทางที่เป็นทุ่งหญ้าดูสดชื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.5 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์ แสดงสถานที่ถ่ายทำ (ถนน) จ.ราชบุรี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแบบสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ถนนทางเข้าโรงแรม

ให้ความรู้สึกเปลี่ยว สงบ ไม่มีผู้คน แต่ยังคงมีสภาพภูมิประเทศเป็นทุ่งหญ้า

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำถนนทางเข้าโรงแรม และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ข้อมูลเชิงพาณิชย์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) โรงแรม

ให้ความรู้สึกเป็นโรงแรมเก่า มีอายุ โดยดูจากโครงสร้างการก่อสร้างในส่วนต่างๆ ให้ความรู้สึกแปลกตาสำหรับผู้ชมอีกด้วย ลักษณะของการวางผังอาคารเป็นรูปตัว T ที่ดูปิดล้อมทั้ง 3 ด้านก็ช่วยเสริมอารมณ์อดีตได้เช่นกัน

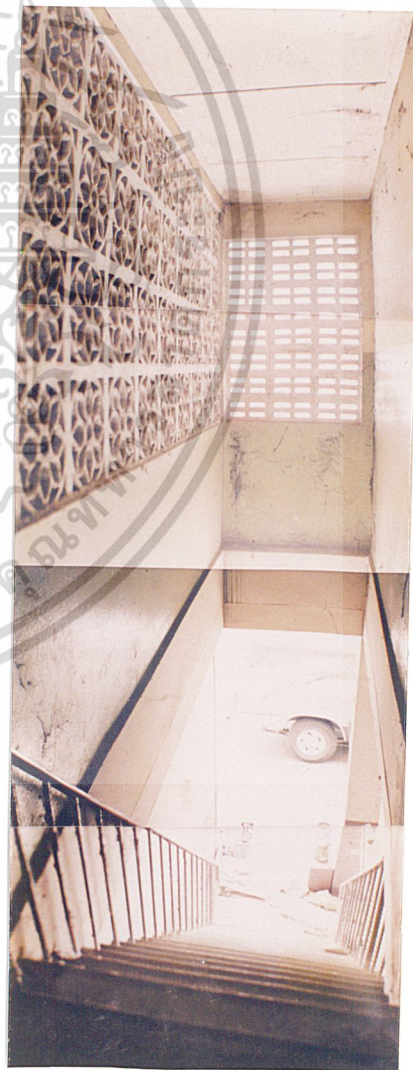
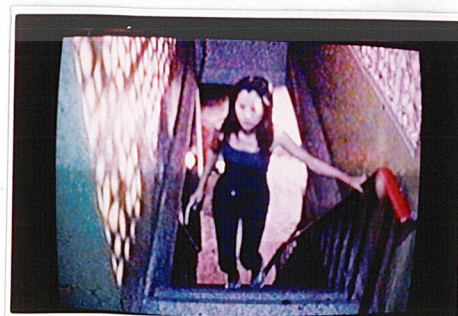
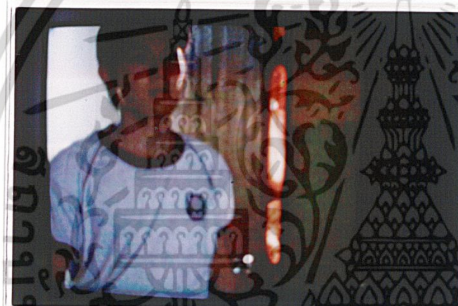
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุตบแต่งสิ่งใดที่ และตบแต่งอย่างอื่นของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ล็อบบี้

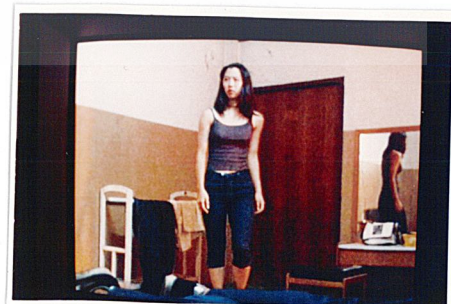
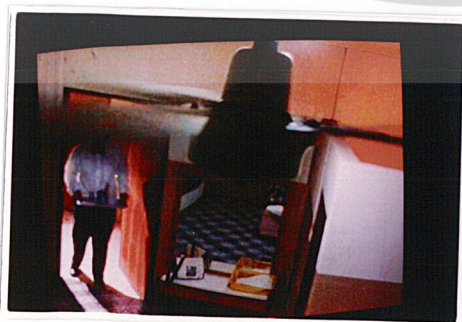
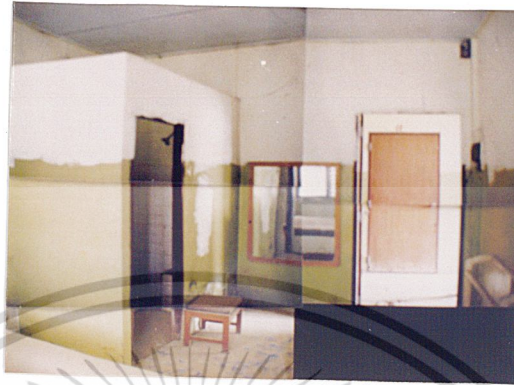
ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำล็อบบี้ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ทางเดินในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำทางเดินในโรงแรม และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องพัก และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ลานม่านรูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุตบแต่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ห้องใต้แท้งค์น้ำ

ทั้งภายนอกและภายในของสถานที่ถ่ายทำนี้ จะให้ความรู้สึกน่ากลัว โดยใช้ลักษณะความเสื่อมโทรมของสถานที่ และปาหน้ำที่รกร้างเป็นหลัก ทำให้รู้สึกตัวละครเอกกำลังติดอยู่ในที่ที่อันตรายมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำห้องใต้แท้งค์น้ำ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบสลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) บ้านสรุฐ

เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้นมีอายุ ตั้งอยู่โดดเดี่ยว ให้ความรู้สึกเก่า นิ่งสงบ ทำให้รู้สึกว่าบ้านนี้ต้องมีประวัติเบื้องหลังที่น่ากลัว

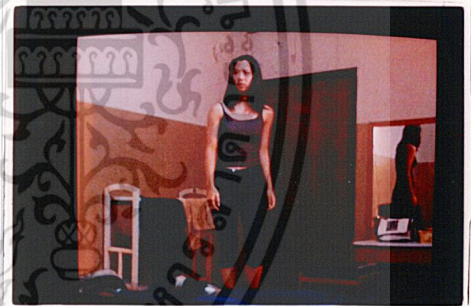
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงสถานที่ถ่ายทำ บ้านสรุฐ และภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้น ยึดตามยุคสมัยปัจจุบันและสถานภาพของตัวละคร สิ่งที่สามารถสร้างสรรค์ได้ จึงอยู่ที่สไตล์ของเสื้อผ้า โดยเน้นที่ลวดลายและสีสันทัน

ฝน

ด้วยความที่เป็นสาวที่มีความมั่นใจ และมีบุคลิกกระฉับกระเฉงว่องไว มีเพื่อนพ้องอยู่ในกรุงเทพฯ เสื้อผ้าที่ใช้จึงค่อนข้างตามสมัยแฟชั่น ใช้เสื้อผ้ายืดสลายเดี่ยว และกางเกงยีนยืดสีสันทัน โดยมีเสื้อแจ็กเก็ตผ้าฝ้ายสวมทับ ทั้งชุดอยู่ในโทนสีน้ำเงิน โดยรวมแล้วการแต่งกายของฝนตามท้องเรื่อง จะมีการเปลี่ยนแปลง จากชุดปกติ เป็นชุดที่ถูกแต่งเป็นตุ๊กตา และสุดท้ายเหลือเพียงเสื้อตัวในเพียงตัวเดียว ซึ่งให้ความรู้สึกบอบบางน่าเป็นห่วง และเป็นไปตามการแต่งกายที่ภาพยนตร์ประเภทนี้ นิยมใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุใดที่ใดเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมฆ

เมฆเป็นวัยรุ่นตอนปลายที่แสดงออกซึ่งความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา โดยบุคลิกจะออกไปทางก้าวร้าว พุดจาโผงผาง และอารมณ์ร้อน เสื้อผ้าเป็นตามสมัยนิยมอยู่ในโทนสีน้ำเงินเช่นเดียวกับฝน โทนมืดโดยรวมอาจจะยังดูไม่ร้อนแรงตรงตามบุคลิกของเมฆ แต่ทดแทนด้วยการใช้ลวดลายดอกขาวของเสื้อเชิ้ตฮาวายแขนสั้นสีฟ้าเพิ่มความดูดุดาด และเสื้อกล้ามที่ใส่อยู่ข้างใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงแก้ไข ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการแต่งกาย เมฆ แบบจริง

สรุข

เนื่องจากสรุขเป็นตำรวจ(ปลอม) เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงค่อนข้างต้องยึดถือตามสภาพความเป็นจริง การแต่งกายให้อยู่ในเครื่องแบบชุดครึ่งท่อน เสื้อยืดตำรวจคอแดง ส่วนกางเกงกับเครื่องแต่งกายเช่นปืน กุญแจมือ และวิทยุสื่อสารก็เป็นไปตามปกติ เพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายและให้ความรู้สึกเป็นมิตรกับตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ภาพที่ 4.16 ภัณฑแสดงการแต่งกาย สรุข ทั้งแบบร่างและแบบจริงทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เม้ง

ตัวละครตัวนี้มีลักษณะป่วยทางร่างกาย กล่าวคือมีปัญหาทางสมอง มีความคิดที่ยังเป็นเด็ก อยู่ และแสดงออกอย่างตรงๆ ชอบใช้กำลัง ดังนั้นเครื่องแต่งกายจึงใช้ชุดเอี๊ยมยีนส์จึงบอกถึง ลักษณะความเป็นเด็ก และบอกถึงความเป็นช่างใช้กำลังและมีหน้าที่ดูแลโรงแรม โดยรวมจะเกิด ความรู้สึกขัดแย้งระหว่างลักษณะของชุดกับรูปร่างที่ใหญ่โต และยังมีการแต่งชุดบริการที่เป็น พนักงานโรงแรมปกติในฉากฆาตกรรมอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการแต่งกาย เม้ง ทั้งแบบร่างและแบบจริง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 การแต่งหน้า

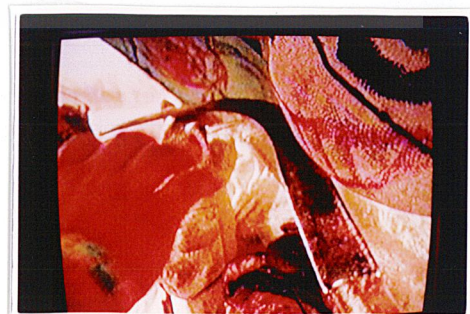
การแต่งหน้านั้นแต่งเลียนแบบธรรมชาติ โดยแต่งอ่อนๆในช่วงครึ่งแรกของเรื่องให้ภาพที่ออกมาดูสดใส แต่ตัวละครเมฆต้องแต่งให้เข้มขึ้นและแต่งบริเวณแก้มกับหน้าผากให้แดงขึ้นแสดงสภาพอาการเมาของตัวละคร ส่วนครึ่งหลังของเรื่องจะมีการแต่งหน้าพิเศษ เช่นฉากที่ฝนถูกเม้งจับและโดนละเลงหน้าด้วยลิปสติก และที่สำคัญคือการตกแต่งบาดแผลซึ่งต้องใช้เลือดเทียมเป็นส่วนสำคัญสรุปว่าช่วงหลังของเรื่องต้องแต่งหน้าให้เข้มขึ้น โดยเฉพาะฝนจะต้องแต่งให้ดูโหดแสดงสภาพอิดโรย เหนื่อยยากของตัวละคร

ภาพที่ 4.18 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์แสดงการแต่งบาดแผล และการแต่งหน้า

4.8 อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบฉากที่สำคัญ ก็มีอาวุธของฆาตกร ได้แก่ มีดพลั่ว ซึ่งต้องทำของเลียนแบบขึ้นมา(MOCK UP) เพื่อใช้ถ่ายทำในฉากที่มีการฟันโดนกันจริงเพื่อความปลอดภัยของนักแสดง ปืนที่ใช้ปืนอัดลมมาใช้ด้วยลักษณะที่ภายนอกดูใกล้เคียงกับของจริง ส่วนลูกไฟจากปากกระบอกก็ใช้ประทัดมาจากที่ปากกระบอก เนื่องจากการประหยัดเรื่องค่าใช้จ่าย และป้ายทางเบี่ยงที่ใช้หลอกตัวละครให้เลี้ยวเข้าทางไปโรงแรม

ภาพที่ 4.19 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์แสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะลงเนื้อหา และต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

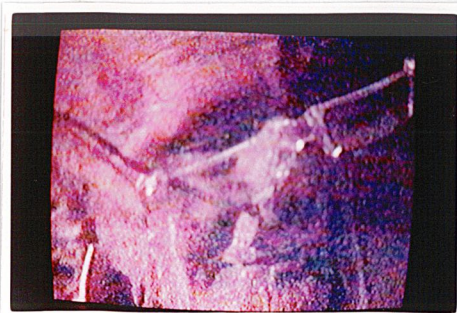
และสุดท้ายการทำหุ่นศพเตี้ยสรีรที่ใช้เข้าประกอบฉากซึ่งต้องทำให้ดูน่าเชื่อถือและน่ากลัวมากที่สุด ซึ่งถ้าหากใช้วิธีการนำคนมาแต่งก็จะมีปัญหาที่รูปร่างสัดส่วนที่ต้องดูเป็นศพแห้ง และความสะดวกในการเมกอัพ ซึ่งถ้าเป็นหุ่นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มแต่ทำที่เดียวแล้วใช้ได้ตลอด ทุกเวลาที่ต้องการ โดยมีขั้นตอนการทำอยู่ 6 ขั้นตอน คือ

- 1) ออกแบบภาพร่างลักษณะศพที่ต้องการ
- 2) ถ่ายแบบจากการนำคนมานั่งตามท่าที่ได้ออกแบบไว้ ถ่ายทุกมุมเพื่อสะดวกในการต่อการปั้น
- 3) ขึ้นแบบโดยใช้ดินเหนียวปั้นทั้งตัวสัดส่วนเท่าขนาดคนจริง
- 4) หล่อแบบจากหุ่นดินเหนียวโดยใช้ปูนปลาสเตอร์จนได้แบบหล่อหุ่น
- 5) เทยางพาราที่ผสม ฉาบผิวนอก 1 ชั้นรอให้แห้ง จากนั้นจึงใช้โฟมขาวดำผสมอัตราส่วน 1:1 เทลงไปในพื้นที่ว่างในแบบที่เหลือ โฟมจะทำปฏิกิริยาขยายจนอัดเต็มแบบ
- 6) ทูบแบบพิมพ์ทั้งนำหุ่นที่เสร็จแล้วมาตักแต่งสีและพื้นผิวให้เหมือนจริงตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบการทำเทคนิคพิเศษ หุ่นศพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุตบแต่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

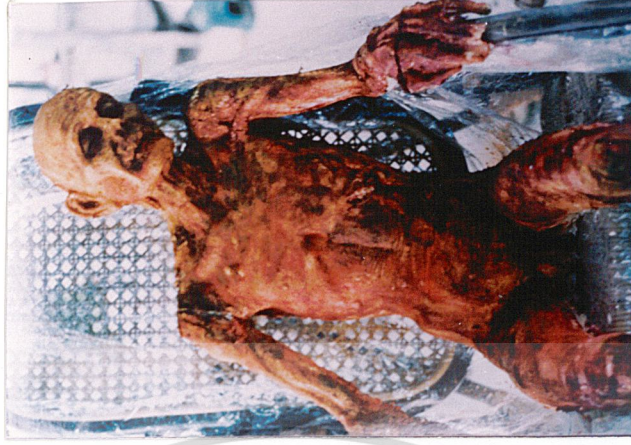
ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงขั้นตอนการทำหุ่นศพ

1. ขั้นตอนปั้นดินขึ้นรูป

2. ขั้นตอนหล่อขี้ผึ้งและอัดโฟมชนิด ขาว-ดำ

3. ขั้นตอนการตกแต่งสีและพันผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9 การวางแผนงานการถ่ายทำ

4.9.1 ใบแสดงงบประมาณการถ่ายทำ (BUDGET)

4.9.2 ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง (CALL SHEET)

4.9.3 ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BUDGET

Title : โรงแรมโชคดี

Date Prepare : 17 เมษายน 2542

Director : นายมนตรี เกียรติประภากุล

Description	Quantity	Rate	Total
Preproduction			
อุปกรณ์ประกอบฉาก	7,000		7,000
เครื่องแต่งกาย เครื่องสำอางค์	500		500
ฟิล์มสี (Preproduction)	120 : 1 ม้วน	5 ม้วน	600
ค่าอัดรูป (Preproduction)	300 : 1 อัลบั้ม	5 อัลบั้ม	1,500
ทั่วไป	2,500		2,500
ค่าหลอดไฟและสายไฟ			2,500
Production			
ขนส่ง	1,500 : รอบ	4 รอบ	6,000
อาหาร	600 : วัน	10 วัน	6,000
ค่านักแสดง - นักแสดง (ฝน)	1,500 : วัน	7 วัน	8,000
- นักแสดง (สุร)	1,500 : วัน	5 วัน	6,500
- นักแสดง (เม้ง)	1,500 : วัน	5 วัน	6,500
ฟิล์มสี (ถ่ายเบื้องหลัง)	120 : 1 ม้วน	3 ม้วน	500
ค่าอัดรูป	300 : 1 อัลบั้ม	3 ม้วน	900
บันเทิง (เลี้ยงทีมงานและนักแสดง)	2,000		3,000
ทั่วไป			4,000
ค่าสถานที่ และค่าไฟ			3,500
Post production			
ทำเสียง	600 : ช.ม.	5 ช.ม.	3,000
Grand Total			60,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9.3 ใบแยกย่อยบทถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		โรงแรมโชคดี	DATE.NO. 27 เม.ย. 2542
DIRECTOR		มนตรี เกียรติประภากุล	PAGE.NO. 1
LOCATION ถนน / ภายนอก / เย็น			
SCRIPT PAGE NUMBERS 1,2,3			
DAY /	NIGHT	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 1		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว ทางเกงยีนส์สีส่วน	
SHOT 4 7 10 3 5 8 11 2 13 9 12		แจ็กเก็ตสีน้ำเงิน	
SCENE 2 14 17 16 22 19		สรุฐ / เสื้อยืดดำราวจ ทางเกงกาเกี	
20 (MASTER SHOT)		เมษา / เสื้อฮาวายสีฟ้า ทางเกงสีกรม	
		SPECIAL EQUIPMENT	
		กล้อง BETA ,MONITOR , ขาตั้ง	
		สายสัญญาณ , แบตเตอรี่น้ำ,	
		แผ่นสะท้อนแสง, ยางรัดกล้องกับรถ	
PROPS		SPECIAL EFFECT	
รถเต่า, ป้ายทางเบี่ยง, ใบขับขี่, แผนที่เดินทาง,			
รถตำรวจ, เบียร์ 2 กระป๋องอยู่ในถุง			
		REMARK	
		-SHOT ถ่ายไว้หลายๆมุม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		DATE.NO.	
โรงแรมโชคดี		27 เม.ย. 2542	
DIRECTOR		PAGE.NO.	
มนตรี เกียรติประภากุล		2	
LOCATION บ้านสรุร/ ภายนอก / กลางคืน			
SCRIPT PAGE NUMBERS 8,9			
DAY	NIGHT /	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 6			
SHOT 24 27 29 20 23 26 35 34		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีส้วน	
33 (MASTER SHOT)		ชุดราตรี สีชมพู	
		สรุร / เสื้อยืดดำราวจ กางเกงกาเกี	
		เม้ง / เสื้อยืดสีขาว ชุดเอี่ยมยีนส์	
SCENE 7			
SHOT 36,37 38 40 92 91 89			
90,97 (MASTER SHOT)			
99 101 100 104 103 102			
		SPECIAL EQUIPMENT	
		กล้อง BETA ,MONITOR , ขาตั้ง	
		สายสัญญาณ , ไฟ 800,2,000 ,	
		ขาตั้งไฟ , CENTURY , เจลบลู	
		คูกัก , โทโบ้ , คัตเตอร์, ยางรัดกล้องกับรถ	
PROPS		SPECIAL EFFECT	
หุ่นศพเตี้ยสรุร, ปืนสรุร, มีดพลั่ว, ไฟฉาย		เลือด, แผล, ประกายปืน	
รถดำราวจ			
		REMARK	
		-shot 96 pan เปลี่ยน line กล้อง	
		-ช่วงก่อนมืด ถ่าย INSERT และภาพกว้างสถานที่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		โรงแรมโชคดี	
DIRECTOR		มนตรี เทียรประภากุล	
LOCATION		ห้องแม่ / ภายนอก / กลางคืน	
SCRIPT PAGE NUMBERS		8,9	
DAY	NIGHT /	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 6			
SHOT 88 85 71 72 73 74 76 78 81		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีส้วน	
77 (MASTER SHOT)		ชุดราตรี สีชมพู	
75 79 80 82 83 84 86		สรุข / (ใช้แค่เสียง)	
SCENE 8		แม่ / เสื้อยืดสีขาว ชุดเอี๊ยมยีนส์	
SHOT 155 156 157 158		เมฆ / เป็นศพถูกแช่เย็น	
PROPS		SPECIAL EQUIPMENT	
ตุ๊กตาบาร์บี้, แก้วน้ำ, ชุดราตรี, ผ้าปิดตา, ผูกมือ		กล้อง BETA , MONITOR , ขาดัง	
หลอดไฟเล็ก, สายไฟ, โทรทัศน์		สายสัญญาณ , ไฟ 800,2,000 ,	
		ขาดังไฟ , CENTURY , เจลบลู	
		คูกี้ , โกไม้ , คัตเตอร์ ไฟหลอดไส้ 200W	
		SPECIAL EFFECT	
		ขึ้นส่วนคน, เลือด, แต่งเมฆเป็นศพ	
		REMARK	
		-ฝนถูกแต่งหน้าและะ มากน้อยตามลำดับ	
		-หากคนเล่นแทนสรุข เห็นไม่ชัด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		DATE.NO.	
โรงแรมโชคดี		29 เม.ย. 2542	
DIRECTOR		PAGE.NO.	
มนตรี เกียรติประภากุล		4	
LOCATION			
ตัวโรงแรม / ภายนอก / เย็น			
SCRIPT PAGE			
5,6			
DAY /	NIGHT	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 3			
SHOT 41 42 43 45 44 47 46 48 49		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีส้วม	
51(MASTER SHOT)		แจ็กเก็ตสีน้ำเงิน	
SCENE 2 50 52 53 54 55 56		สรุฐ / เสื้อยืดตัวขาว กางเกงกาเกี	
		เมษ / เสื้อฮาวายสีฟ้า กางเกงผ้าสีกรม	
		เม้ง / ชุดบริการ	
		SPECIAL EQUIPMENT	
		กล้อง BETA ,MONITOR , ขาดัง	
		สายสัญญาณ , แบตเตอรี่น้ำ,	
		แผ่นสะท้อนแสง, ยางรัดกล้องกับรถ	
PROPS		SPECIAL EFFECT	
รถเต่า, รถตำรวจ, วิทย์ตำรวจ, กระเป๋าถือฝน,			
กระเป๋าใส่ตางค์เมษ			
		REMARK	
		-SHOT 51 ถ่ายไว้ 2 มุม 2 ขนาด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		โรงแรมโชคดี	DATE.NO. 29 เม.ย. 2542
DIRECTOR		มนตรี เกียรติประภากุล	PAGE.NO 5
LOCATION ตัวโรงแรม / ภายใน,ภายนอก / กลางคืน			
SCRIPT PAGE NUMBERS 6,7			
DAY	NIGHT	INTERIOR	EXTERIOR
SCENE NUMBERS AND SHOT SCENE 5 SHOT 57 59 60 61 62 63 64 65 50,58 (MASTER SHOT) SCENE 7 SHOT 69 68 70 71 152 154 153 67(MASTER SHOT)		CAST AND COSTUMES ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีสีก่อน สุร / เสื้อยืดดำทรง กางเกงกาเกี เม้ง / ชุดบริการ เมษา / เสื้อฮาวายสีฟ้า กางเกงผ้าสีกรม	
		SPECIAL EQUIPMENT กล้อง BETA ,MONITOR , ขาดัง ไฟ 800,2,000 ,, CENTURY , เจลบลู คุกกี , โทโบ้ , คัตเตอร์, รถเข็นแทนdolly ,ผ้าใบปิดด้านหน้าลิอบบี้	
PROPS กระเป๋าทูต,มีดพลา,ขวดน้ำพลาสติก แก้วน้ำ ถาด,สมุดโทรศัพท์		SPECIAL EFFECT เสื้อดพุง ร่วมเฟรม,ไฟรถส่องผ่านผ้าใบ ผ้าใบปิดทางเข้าโรงแรม	
		REMARK -shot ที่ขีดเส้นใต้ เป็นCUหลักๆให้เก็บหลัง จากถ่ายทั้งหมดเสร็จแล้ว	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และใช้เฉพาะที่ออกสื่อเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ใดๆโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		โรงแรมโชคดี	
DIRECTOR		มนตรี เกียรติประภากุล	
LOCATION		ลานม่านรูด / ภายนอก / กลางคืน	
DATE.NO.		30 เม.ย. 2542	
PAGE.NO.		6	
SCRIPT PAGE NUMBERS 11-13			
DAY	NIGHT /	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 8			
SHOT 106 108 107 117 109 110 114 115 112		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีส้วน	
105 118 129 (MASTER SHOT)		สรุฐ / เสื้อยืดดำราวจ กางเกงกาเกี	
120 121 125 126 127 128 131 137 140		เม้ง / ชุดเอี๊ยมยีนส์	
139 138 141 144 146 143 151 145 147			
148 149 152 150			
		SPECIAL EQUIPMENT	
		กล้อง BETA ,MONITOR ,ไฟ 800,2,000	
		เจลบลู, คัตเตอร์, เซ็นจูรี่, ทำหุ่นแทนเม้งถูก	
		ทุบ, รถเข็นแทนdolly, นั่งร้าน	
PROPS		SPECIAL EFFECT	
ปืน, มีดพลา้, ผ้าใบที่รูดลงมา, ดั้งดับเพลิง		เลือดฟุ้ง ร่วมเฟรม, แผลที่หน้าเม้ง, แผลรู	
โทรศัพท์แบบหยอดเหรียญ, ผ้าใบกันทางเดิน		กระสุนที่หน้าฉากสรุฐ, ประกาย	
ลิอบบี้		REMARK	
		-อาจมีการเพิ่ม shot ฝนเปิดประตูห้องไป	
		ศพถูกสตาร์ฟไว้	
		-shot105 ตั้งกล้องมุมเดียวกับ 152	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
TITLE		DATE.NO. 1 พ.ค. 2542	
DIRECTOR		PAGE.NO. 7	
LOCATION ถนน / ภายนอก / เย็น			
SCRIPT PAGE NUMBERS 1,2,3			
DAY /	NIGHT	INTERIOR	EXTERIOR /
SCENE NUMBERS AND SHOT		CAST AND COSTUMES	
SCENE 1		ฝน / เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนส์สีส้น	
SHOT 4 1 2 4 10		แจ็กเก็ตสีน้ำเงิน	
SCENE 2 13 15 18 20 28 29 34 36 38		เมฆ / เสื้อฮาวายสีฟ้า กางเกงสีกรม	
23 27 36 (MASTER SHOT)			
		SPECIAL EQUIPMENT	
		กล้อง BETA , MONITOR , ขาดัง	
		สายสัญญาณ , แบตเตอรี่น้ำ,	
		แผ่นสะท้อนแสง, ยางรัดกล้องกับรถ	
PROPS		SPECIAL EFFECT	
รถเต่า, ป้ายทางเบี่ยง, ใบขับขี่, แผนที่เดินทาง,			
รถตำรวจ, เบียร์ 2 กระป๋องอยู่ในถุง			
		REMARK	
		-กลุ่มSHOT TITLE และESTRABLISH	
		ถ่ายไว้หลายๆมุม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำ

ในขั้นตอนการถ่ายทำนี้ได้พบปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งแบ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมในขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ กับปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้าอันได้แก่เรื่องสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทำ แหล่งจ่ายไฟฟ้าที่มีปัญหา และจะได้อธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นตามลำดับของส่วนต่างๆดังนี้

5.1 สถานที่ถ่ายทำ

โรงแรม

- 1) ปัญหาในการจัดฉาก เนื่องด้วยการใช้สถานที่ถ่ายทำจริง ความยุ่งยากอันดับแรกคือต้องไปเก็บกวาดข้าวของเครื่องใช้และทำความสะอาดส่วนที่จะต้องใช้ถ่ายทำ โดยเพื่อความสะดวกจึงได้จ้างคนงานในโรงแรมทำความสะอาดในส่วนทางเดินภายในโรงแรม ภายในห้องพักจำนวน 1 ห้อง และลิบบบี้ชั้นล่าง ต่อมาทีมจัดสร้างฉากจึงเข้าทำงานต่อโดยใช้ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆที่ทางโรงแรมปล่อยทิ้งไว้มาทำความสะอาดและนำเข้ามาฉาก ซึ่งมีเวลาทำก่อนวันถ่ายจริง 2 วัน
- 2) ปัญหาเรื่องแหล่งจ่ายไฟฟ้า ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญเพราะถ้าไม่มีไฟฟ้าเข้าภายในตัวอาคารจะเกิดปัญหาคือ

1. จะต้องต่อไฟจากส่วนของโรงแรมมารูดและต้องใช้จำนวนสายไฟมากและยังต้องทำการแยกแหล่งจ่ายไฟให้มากพอที่จะไม่ใช้กำลังไฟเกิน
2. ไฟประดับตามทางเดิน หลอดไฟและเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในห้องเช่น พัดลมก็จะทำการเดินไฟได้ยาก ทำให้ขาดความสมจริงของโรงแรมภายในเรื่อง
ดังนั้นจึงได้ดำเนินการจ้างช่างไฟฟ้ามาเดินไฟให้เฉพาะจุด ซึ่งก็สามารถทำให้มีแหล่งจ่ายไฟฟ้าภายในอาคาร

ห้องใต้แท่งค้ำ

ปัญหาในสถานที่ถ่ายทำนี้ก็มีความในเรื่องแหล่งจ่ายไฟฟ้าเช่นเดียวกัน แต่ก็ได้มีการแก้ไขโดย เดินสายไฟจากบ้านพักผ่านบริเวณสนามหญ้า และคอกหมูเก่าเข้าห้องใต้แท่งค้ำโดยสายแรกใช้เพื่อเสียบไฟ SPOTLIGHT เพื่อความสะดวกและรวดเร็วต่อการปฏิบัติงานโดยเฉพาะการเดินทางไปมาในที่รกและมีดี ส่วนอีกสายใช้เป็นแหล่งจ่ายไฟสำหรับใช้ไฟจัดแสง ดังนั้นเมื่อกำลังไฟฟ้าที่ใช้มีอยู่จำกัดทีมงานจึงต้องประยุกต์เน้นวิธีจัดแสงด้วยการใช้หลอดทั้งสแตน 100-200วัตต์ ที่ใช้ประดับภายใน

เอกสารนี้เป็นแหล่งแสงหลักภายในฉากนั้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ทีมงานและนักแสดง

การทำงานของทีมงานนั้นจัดว่ามีประสิทธิภาพทั้งในด้านจำนวนคน ต่อ ภาระหน้าที่ที่มีเพียงแต่ปัญหาตกไปอยู่ที่ความไม่ชัดเจนในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งทำให้บางที่จำนวนของทีมงานที่บางที่ก็น้อยไปหรือบางที่ก็ดูมากเกินไป ส่วนในแง่การทำงานและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นวันต่อวันนั้นทางทีมงานบางคนอาจจะต้องสลับกันทำหน้าที่ผิดพลาดเปลี่ยนแปลงกันไปตามสภาพความเหมาะสมในขณะนั้น

ทางด้านนักแสดงก็จะมีปัญหาเรื่องคิวที่ให้ไม่จำกัด เนื่องจากนักแสดงติดสอยซึ่งเป็นนักแสดงตัวหลัก ทำให้ตารางการถ่ายทำยืดออกไปโดยไม่จำเป็น ช่วงที่นักแสดงหลักไม่อยู่ก็ต้องถ่ายฉากที่ไม่มีนักแสดงผู้นั้นหรือถ้ามีก็ต้องใช้วิธีการถ่ายแยกไปก่อน ซึ่งทำให้ต้องถ่ายฉากๆเดียวแต่แบ่งเป็นหลายวัน จึงทำให้มีปัญหาเรื่องความต่อเนื่องตามมา

นักแสดงบางคนนั้นต้องใช้วิธีซ้อมติดๆกันก่อนถ่ายทำจริง เนื่องจากจากการมีสมาธิสั้นจำบทยาวไม่ได้และมักยึดติดกับลำดับการแสดงออกและบทสนทนาจนเกินไป ทำให้ต้องมีการชี้แจงแก้ไขในการซ้อมหลายๆครั้งเพื่อให้นักแสดงผู้นั้นผ่อนคลายความรู้สึกเกร็งลงไปได้

5.3 สภาพดินฟ้าอากาศ

ฝนตกเป็นปัญหาที่ควบคุมไม่ได้ซึ่งเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาการถ่ายทำ 5 วัน ทำให้เกิดปัญหาเรื่องไฟฟ้าช็อต การหลุดคิวการจ่านักแสดงออกไป แม้จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทันทีด้วยการย้ายสถานที่ถ่ายทำไปถ่ายในที่ร่ม ก็จะมีปัญหาเรื่องการบันทึกเสียงจึงทำให้ถ่ายได้น้อย บางที่ก็ต้องถ่ายไปทั้งที่ยังมีฝนตก เนื่องจากไม่สามารถเลื่อนเวลาไปได้มากกว่านี้อีก ด้วยการทำงานที่แข่งกับเวลาและอากาศที่เปลี่ยนแปลงจึงทำให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ขาดการไตร่ตรองซึ่งทำให้เกิดการทำงานที่ขาดตกบกพร่องได้ง่าย ยังรวมไปถึงปัญหาสุขภาพและสวัสดิภาพของทีมงานอีกด้วย

5.4 การถ่ายซ้อม

เนื่องจากปัญหาฝนตกและไฟฟ้าช็อต ทำให้การไปถ่ายทำครั้งแรกนั้นถ่ายยังไม่จบเรื่องแต่คือนักแสดงนั้นไม่ว่าง จึงต้องมีการถ่ายซ้อมอีก 1 วัน เป็นฉากตอนจบของเรื่องซึ่งมีการถ่ายทำที่ยากและครั้งนี้ต้องทำงานอย่างสงบเพราะใช้บริเวณที่ทางเจ้าของสถานที่ถ่ายทำใช้ประกอบอาชีพ แต่สุดท้ายก็สำเร็จลุล่วงแม้จะไม่สมบูรณ์นักก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUETY

TITLE			โรงแรมโชคดี	DIRECTOR			มนตรี เถียรประภากุล
DATE			27 เมษายน 2542	DAY		NIGHT /	
INTERIOR			EXTERIOR /		PAGE NO. 1		
TAPE NO.	SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK		
1	2	15	C.U ป้ายทางเบี่ยง	1	ใช้ได้		
				2	เปลี่ยนมุม O.K.		
	6	88	M.S. สกรงเป็น F.G. ฝนวิ่งหนีในคอกหมู	1	วิ่งเร็วไป		
				2	เสื้อสีส้ม สีมืดดกระดม		
				3	เพิ่มของหล่น OK		
		88.1	M.S. ฝนวิ่งผ่านทุ่งหญ้า	1	กล้อง PAN ตามไม่ทัน		
				2	เห็นดวงไฟ		
				3	OUT FOCUS		
				4	นักแสดงหลุด		
				5	นักแสดงหลุด		
				6	O.K.		
		88.2	LS. ฝนวิ่งผ่านทุ่งหญ้า	1	O.K.		
		91	INSERT ศพเดี่ยวสจร		เอาไว้เลือกหลาย TAKE		
		89	LS. มุมสูง ฝนวิ่งเข้าบ้านสจร	1	ใช้ได้ เอาหัว SHOT		
		92	M.C.U. ฝนตกใจเห็นศพ	1	ไม่ตกใจพอ		
				1	OUT FOCUS		
				3	นักแสดงหลุด		
				4	ไม้เค้เข้าเฟรม		
				2	O.K.		
		94	LS ฝน+สจร มั่งเดินเข้ามา	1	องค์ประกอบภาพไม่ดี		
				2	นักแสดงเล่นไม่ได้		
				3	O.K.		
		96	M.S. ด้านหลังมั่ง เห็นสจร + ฝน	1	นักแสดงบังกัน		
				2	มั่งลืมใช้มือจับแผล		
				3	นักแสดงหลุด		
				4	O.K.		
		99	M.C.U. สจรจับบาดแผลจากตะขอ	1	เล่นไม่ได้ , แผลไม่ดี		
				2	แผลอยู่ด้านซ้าย O.K.		
				3	ใช้ได้ เพื่อเลือก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUETY

TITLE			โรงแรมโชคดี	DIRECTOR			มนตรี เถียรประภากุล
DATE			28 เมษายน 2542	DAY /		NIGHT	
INTERIOR			EXTERIOR /		PAGE NO. 2		
TAPE NO.	SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK		
1	2	15	C.U ป้ายทางเบี่ยง อีกครั้ง	1	ใช้ได้		
		17	L.S PANตามรถเมฆเดี่ยวเข้าโรงแรม	1	เปลี่ยนมุมO.K.		
		19-22	MASTER ฝนต่อว่าเมฆ	1	วิ่งเร็วไป		
				2	หลุดเฟรม		
				3	OUT FOCUS		
				4	ลืมหบท		
				5	OK		
		21	M.S รับหน้าเมฆ เล่นเหมือนเดิม	1	OK		
		25	C.U กระจกมองหลังเห็นรถตำรวจ	1	รถมาช้า		
				2	O.K.		
		27-31	สรุปเป็น F.G.เห็นเมฆและฝน	1	O.K.		
				2	เอาไว้เลือกหลายTAKE		
		20	กล้องTILT ขึ้นเห็นรถตำรวจวิ่งผ่าน	1	รถมาช้า		
				2	O.K.		
		22	MASTER ตั้งแต่ตำรวจเข้ามาจนออก	1	เข้าผิดตำแหน่ง		
				2	ใช้ได้ แต่นานไป		
		38	M.C.U. ฝน	1	ไม้ค้กระเทือน		
				2	O.K.		
	6	71	LS มุมสูง มุ่งเดินออกจากประตู	1	องค์ประกอบภาพไม่ดี		
				2	นักแสดงเล่นไม่ได้		
				3	O.K.		
			INSERT -ของในห้องเม้งM.S.	1	ทีวี		
				2	แผงกบตาย		
				3	นาฬิกา		
				4	คอมไฟปอด O.K.		
		72	M.C.U. หน้าฝน PANไปที่กระจก	1	เล่นไม่ได้ ,เสียงเบา		
				2	เห็นไม้ค้		
				3	ใช้ได้ เผื่อเลือก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUETY

TITLE			โรงแรมโชคดี	DIRECTOR			มนตรี เกียรติประภากุล
DATE			29 เมษายน 2542	DAY /		NIGHT	
INTERIOR /		EXTERIOR		PAGE NO. 3			
TAPE NO.	SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK		
2	3	41	L.S มุมสูง รถตำรวจวิ่งเข้ามาจอด	1	ใช้ได้		
		74.1	เปลี่ยนขนาดกับมุมภาพ	2	เพื่อเลือก		
		49	L.S.ทั้ง 3 เดินขึ้นบันได	1	เล่นไม่ได้		
				2	ไม่คี่ไม่ดี		
				3	OUT FOCUS		
				3	เล่นไม่ได้		
				4	OK		
		52-54	MASTER ทั้ง 3 คนเข้าห้องพัก	1	แสงไม่ได้		
				2	ไฟปิดไม่ทัน		
				3	เห็นทีมงาน		
				4	กล้องไม่ได้		
				5	ใช้ได้		
		56	M.S ฝนเดินออกจากห้องนำมาปลูก	1	เสียงไม่ได้		
				2	O.K.		
		65	C.U. มือเม็งยกถาดน้ำ	1	เข้าผิดตำแหน่ง		
				2	ใช้ได้ แต่นานไป		
				3	O.K.		
		66	M.S เม็งใช้มีดฟันคอเมฆ	1	กล้องPANตามไม่ทัน		
				2	องค์ประกอบภาพไม่ดี		
				3	นักแสดงเล่นไม่ได้		
				3	O.K.ใช้ได้		
			ลองใช้EFFECTเลือดกระเด็น	4	ใช้ได้		
		64	L.Sมุมสูง เม็งเข้าห้องมา	1	เล่นไม่ได้		
				2	ใช้ได้ แต่กล้องสั่น		
				3	O.K.		
		54.1	สรุปออกจากห้องพัก DOLLY	1	กล้องสั่น		
				2	ดี,แต่คิวนักแสดงไม่ได้		
				3	ใช้ได้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUETY

TITLE			โรงแรมโชคดี	DIRECTOR			มนตรี เกียรติประภากุล
DATE			30 เมษายน 2542	DAY		NIGHT /	
INTERIOR			EXTERIOR /		PAGE NO. 4		
TAPE no.	SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK		
3	5	57	M.S ฝนปลุกเมฆแล้วมาหีบสมุด	1	เล่นไม่ได้		
				2	เปลี่ยนมุม		
				3	เดินเร็วไป		
				4	หลุดเฟรม		
				5	OUT FOCUS		
				6	ลืมนบท		
				7	OK		
		70.1	M.S สรุเดินเอาน้ำมาให้	1	นักแสดงหลุดเฟรม		
				2	เล่นซ้ำไป		
				3	O.K.		
			แสดงอีกแบบ	4	O.K.		
				2	เอาไว้เลือกหลายTAKE		
		68	ฝนวิ่งขึ้นบันไดเห็นประตูแง้ม	1	ถือมือซ้าย		
				2	O.K.		
			ลองให้กล้องstatic เปลี่ยนมุม	1	เข้ามิดตำแหน่ง		
				2	ใช้ได้ แต่นานไป		
		66	M.C.U. ฝน	1	ไม้กระแทกเพื่อน		
				2	O.K.		
	3	41	C.U หมายเลขห้อง	1	STATIC		
				2	PAN		
				3	O.K.		
		62	F.S ฝนยืนโทรศัพท์อยู่หน้า ลีอบบี้	1	ไม่ได้เสียบไมค์		
				2	OK		
		67.1	M.S ฝนยืนโทรศัพท์	1	ใช้ได้		
				2	สีหน้ากังวลขึ้น O.K.		
		154	M.C.U. หน้าฝน ไฟรดส่อง	1	แสงไม่ได้		
				2	ใช้ได้		
		153	L.S ฝนแหวกม่านออกด้านนอก	1	O.K.		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUETY

TITLE โรงแรมโชคดี			DIRECTOR มนตรี เกียรติประภากร		
DATE 1 พฤษภาคม 2542			DAY	NIGHT /	
INTERIOR		EXTERIOR /		PAGE NO. 5	
TAPE NO.	SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK
4	7	96	MASTER มั่งเข้ามาหาฝนกับสรุจ	1	เล่นไม่ได้
				2	เสียงไม่ได้
				3	เล่นไม่ได้
				4	ลืมนบท
				5	OUT FOCUS
				6	ใช้ได้
				7	OK
		96.1	M.S สรุจตั้งแต่ต๋อยมั่ง	1	นักแสดงบังกัน
				2	ใช้ได้
			ให้เลนแรงกว่าเดิมเพื่อเลือก	3	O.K.
		96.2	M.C.U. รับสีหน้าฝนรู้ความจริง	1	O.K.
				2	เอาไว้เลือก
		99	M.S รับมั่งโมโหวิ่งเข้าฝัน	1	ฝันไม่เหมือน
				2	เล่นไม่ได้
			ลองให้กล้องstatic เปลี่ยนนม	3	เข้าผิดตำแหน่ง
				4	ใช้ได้ แต่นานไป
		98	M.C.U. สรุจชักปืนมาขู่มั่ง	1	ไม้ค้อยู่ไกล
				2	ไหลไม่บังปืน
				3	O.K.
				2	PAN
				3	O.K.
		63	F.S ฝนยืนโทรศัพท์อยู่หน้า ลีอบบี้	1	ไม่ได้เสียบไม้ค
				2	OK
			CU. มือมั่งถือแก้วน้ำ	1	ใช้ได้
				2	ให้มือสั้นจนน้ำหก
		23	B.C.U. หน้าเมษจั๊บที่ตาโต	1	OUT FOCUS
				2	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้เรื่อง O.K. ด้วกับการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

หลังจากการถ่ายทำได้เสร็จสิ้นลงอย่างรวดเร็ว เมื่อมาพิจารณาFootageที่ได้มานั้นจะมีลักษณะอยู่ 3 ประการ คือ

1. ข้อดีที่มีส่วนมากจะเป็น MASTER SHOTถ่ายคลุม ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพกว้าง LONG TAKE
2. ขาดภาพขนาดใหญ่ และภาพWINSERTซึ่งจะทำให้ภาพยนตร์เกิดความต่อเนื่อง และมีหลากหลายมุมมอง ดังนั้น หลังจากเสร็จสิ้นการถ่ายทำ จึงต้องตรวจFOOTAGEที่ได้ เพื่อจะได้รู้ว่ายังขาดภาพขนาดใหญ่กับภาพWINSERTที่ยังไม่ได้ถ่ายข้อใดไหนบ้าง แล้วลงมือถ่ายให้เสร็จก่อนทำการตัดต่อ
3. ข้อดีที่เสียเนื่องจากความชำรุดของกล้องเบต้าตัวที่นำไปใช้นั้น ทำให้ภาพบางภาพมีสัญญาณลំมบางภาพต้องตัดทิ้ง แต่บางภาพที่จำเป็นเพราะมีผลต่อการเล่าเรื่องก็จะต้องใช้เนื่องจากถ่ายซ่อมไม่ทัน โดยอาการเสียของกล้องนั้นบางทีก็ไม่มีสัญญาณไฟเตือนให้รู้

6.1 ขั้นตอนการลำดับภาพ

ขั้นแรก เป็นการตัดแบบหยาบ(ROUGH CUT)ซึ่งเป็นการเลือกFOOTAGEในข้อดีที่ได้นำมาเรียงลำดับก่อนหลังตามสคริปต์ ซึ่งมีให้เลือกค่อนข้างน้อย ตรวจสอบดูความต่อเนื่องของภาพ และความจำเป็นของข้อดีแต่ละข้อดีที่เลือกมา

ขั้นตอนที่สอง (Second Cut) เป็นการตัดแบบพิจารณาโดยละเอียดตั้งแต่การตัดต่อแบบคำนึงความต่อเนื่องของการแสดง TIMINGที่ใช้ที่ดูแล้วไม่อืดหรือเร็วจนเกินไป อารมณ์ที่ต้องการของฉากแต่ละฉากเป็นเช่นไร เพื่อจะได้รู้การใช้ความยาวของข้อดี และลักษณะของขนาดภาพ มุมภาพ ระหว่างข้อดีต่อข้อดีเหล่านั้นสัมพันธ์กันอย่างไร เชื่อมSCENEกันอย่างไร และข้อดีไหนที่ต้องใช้ EFFECTพิเศษบ้าง ข้อดีบางข้อดีเราอาจใช้หัวข้อดีของเทคแรกและใช้หางข้อดีของเทคหลังได้ ซึ่งการดู FOOTAGE อย่างถี่ถ้วนจะช่วยให้มีโอกาสทำให้การตัดต่อเป็นไปอย่างสมบูรณ์ที่สุด

หลักการตัดต่อจะยึดรูปแบบของอารมณ์ตามท้องเรื่อง

ช่วงครึ่งแรกของเรื่องจะใช้เวลาของข้อดีที่ยาวพอดีๆ จำนวนคัทจะไม่มาก จะตัดโดยยึดถือความต่อเนื่องทางการแสดงเป็นหลัก

ส่วนช่วงครึ่งหลังนั้นตั้งแต่ฉากเมฆถูกฆาตกรรมก็ใช้การตัดแบบ PARLAL EL CUT ระหว่างฝนที่โทรศัพท์ชั้นล่างกับเมฆที่อยู่บนห้องพัก กลุ่มภาพที่ใช้ในฉากฆาตกรรมก็จะเน้นที่ภาพที่มีขนาดภาพแคบๆ ใช้ความยาวข้อดีสั้นๆ และความขัดแย้งของภาพที่ต่อกัน เป็นต้น ส่วนฉากอื่นก็จะเน้น

6.2 การทำเสียงประกอบ

ขั้นตอนแรก การทำเสียงให้ต่อเนื่องอยู่ในระดับเสียงเดียวกัน แบ่งเป็นเสียงพูด เสียงบรรยากาศ และเสียงEFFECTเป็นขั้นตอนที่ย่างยากเพราะภาพที่เรานำมาร้อยเรียงบางช็อตนั้นไม่มีเสียง หรือเสียงค่อย หรือเสียงบรรยากาศครบจนฟังไม่รู้เรื่อง ก็จะต้องซ่อมเสียงเหล่านั้นให้ตรงกับแอ็คชั่นในภาพที่เกิดขึ้น โดยนำเสียงที่ใช้ได้ในเทคอื่นมาใส่แทน

ขั้นตอนที่สอง การใส่เสียงดนตรีประกอบเป็นส่วนสำคัญที่จะรื้ออารมณ์ผู้ชมโดยการใส่นั้น ยึดจากจังหวะซ้ำเร็วของดนตรีเป็นหลักที่เข้ากับอารมณ์ของเรื่องในแต่ละช่วง ช่วงเหตุการณ์ตื่นเต้นจะเลือกใช้เพลงที่ใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่เล่นแบบลากยาวเป็นหลักเพราะเสียงของเครื่องสายจะให้ความรู้สึกกรูกร่ำและเสียดแทง ส่วนช่วงลึกลับน่าสงสัยก็จะใช้ดนตรีเปียโนที่บรรเลงด้วยจังหวะปานกลางเมื่อใส่เพลงหลักลงไปแล้ว เราอาจนำเพลงอีกเพลงมาใส่ซ้อนเป็นช่วงตามจังหวะการแสดง หรือจังหวะการตัดต่อตามที่ต้องการได้อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1 ภาพประกอบตัวอย่างการลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ผลสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการกำกับภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ

ภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั้น เป็นภาพยนตร์ที่ผลิตเพื่อเร้าอารมณ์ผู้ชมโดยตรงให้เกิดความรู้สึกน่ากลัวและตื่นเต้นกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตรงหน้า ผลสรุปเหล่านี้สามารถวัดได้โดยง่ายจากปฏิกิริยาของผู้ชมเมื่อชมภาพยนตร์จบ ดังนั้นมันก็เป็นเรื่องที่ทำนายเช่นเดียวกันสำหรับผู้ที่จะคิดผลิตภาพยนตร์ประเภทนี้ เพราะเพียงการเข้าใจว่าองค์ประกอบส่วนใดในการผลิตภาพยนตร์ 1 เรื่องที่ภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญนั้นได้ใช้ส่วนนั้นมากที่สุด ก็คงจะไม่เพียงพอ เพราะสิ่งที่จะทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้ชมให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามได้นั้นประการสำคัญที่ต้องคำนึงถึงและต้องทำให้สำเร็จไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่งก็ตามมีอยู่อย่างๆ ดังนี้ คือ

- 7.1.1 ลีลาการเล่าเรื่อง ที่รู้จักการอมพะนำ เปรียบไปก็เหมือนนักเล่าเรื่อง ที่รู้ว่าส่วนไหนที่สำคัญที่ผู้ชม อยากรู้ก็จะเล่าแบบเผยให้รู้ส่วนนั้นมาทีละน้อย เหมือนการเล่นใบ้คำ บางทีก็เล่า 2 แง่ให้ผู้ฟังเข้าใจผิดไปเอง แล้วจึงเฉลยคำตอบที่คาดไม่ถึง
- 7.1.2 คำตอบที่คาดไม่ถึง คือ การซื้อคนดูนั่นเอง โดยจะมาจากโครงเรื่องที่ดี กับการเล่าเรื่องที่ดี
- 7.1.3 หากไม่สามารถทำได้ใน 2 ข้อข้างต้นที่ผ่านมา คุณก็ต้องยึดหลักที่ว่า จะทำเช่นไรให้ผู้ชมได้เห็นในสิ่งที่น่ากลัวที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ด้วยวิธีการในส่วนไหนก็ตาม

หากคุณทำได้อย่างน้อยเพียง 1 ข้อ ก็ถือว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์เขย่าขวัญที่มีคุณค่าและมีสีสันเรื่องหนึ่งทีเดียว

7.2 ปัญหาในการถ่ายทำ

ปัญหาในข้อนี้จะพุดย้อนไปถึงขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำด้วย เพราะการเตรียมงานที่ไม่พร้อมก็จะมีปัญหาต่อมาในขั้นตอนการถ่ายทำด้วยเช่นกัน

เป็นเพราะการใช้เวลามากเกินไป ในขั้นตอนการหา LOCATION และคัดเลือกนักแสดง ดังนั้นจึงเหลือเวลาน้อยสำหรับขั้นตอนเตรียมงานสร้างที่ต้องใช้เวลามากโดยเฉพาะการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก อีกทั้งคิวนักแสดงก็มีให้จำกัด และการใช้สถานที่ถ่ายทำต่างจังหวัดนั้น เมื่อเดินทางไปถึงแล้วปรากฏว่ามีสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องก็ต้องดำเนินการแก้ไขที่นั่นเลย การทำงานต่างๆไม่ว่าการจัดฉากและการทำอุปกรณ์ประกอบฉากต้องทำกันวันต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้LOCATIONจริงในการถ่ายทำ จึงก่อให้เกิดปัญหาเรื่องไฟฟ้าซึ่งใช้ได้ไม่มาก เรื่องพื้นที่ในการทำงานที่จำกัด และการทำงานที่ต้องระมัดระวังและรัดกุมเพื่อไม่ให้รบกวนเจ้าของสถานที่ซึ่งใช้พื้นที่ในการประกอบอาชีพ

การหลุดตารางการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ก็ทำให้การถ่ายทำต้องมีการรวบซื้อตั่งซึ่งก็มีผลเสียต่อมาในขั้นตอนการตัดต่อและสุดท้ายก็คือฝนที่ตกเป็นอุปสรรคที่ยากเกินแก้ไข

7.3 ปัญหาในเรื่องงบประมาณ

ขั้นแรกค่าใช้จ่ายที่เสียไปมาก มาจากการที่ต้องเสียเงิน เพื่อซื้อเวลาและความสะดวก เช่น การถ่ายทำที่สถานที่จริงซึ่งเป็นต่างจังหวัด ทั้งเรื่องเพื่อจะได้ไม่ต้องSETฉากขึ้นมาและไม่ต้องเสียเวลาในการนัดทีมงานและขนของหลายรอบ หรือ การจ้างนักแสดงจากโมเดลลิง เพราะใกล้เวลาถ่ายทำแต่ยังหานักแสดงไม่ได้ อีกทั้งด้วยการที่ต้องไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดกับความต้องการนักแสดงที่รูปร่างหน้าตาดี จึงเป็นข้อขัดแย้งที่ทำให้ขั้นตอนการคัดเลือกนักแสดงล่าช้าโดยใช้เหตุ การถ่ายทำที่ต้องมาพักค้างติดต่อกันหลายวันจึงทำให้ต้องเพิ่มค่าอาหารมื้อพิเศษอีกด้วย ต่อมาก็คือการถ่ายทำไม่ทันตามกำหนดเพราะเกิดปัญหาที่ต้องแก้ไขมากมายในขณะที่ถ่ายทำ ทำให้ต้องเพิ่มคิวถ่ายอีก 1 วัน

7.4 ปัญหาของการลำดับภาพ

เนื่องมาจากปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำทำให้ได้FOOTAGEมาไม่พอในการตัดต่อ ส่วนมากเป็นเรื่องของขนาดภาพ สภาพแสงในแต่ละวันที่ถ่ายทำไม่ค่อยเหมือนกันเวลาตัดต่อจึงต้องปรับแต่งสีและความสว่างให้ตรงกัน และการใช้ดนตรีประกอบและเสียงSOUND EFFECTเป็นส่วนช่วยแก้ไขให้งานมีมิติและสีสันมากขึ้น

7.5 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะโดยรวม

การผลิตภาพยนตร์โดยเฉพาะภาพยนตร์นักศึกษา ควรเลือกที่จะเน้นอารมณ์ได้อารมณ์เดียว หมายถึงสไตล์รูปแบบในการนำเสนอ เพราะนักศึกษาน่าจะทำเฉพาะอย่างให้เชี่ยวชาญไปเลย เช่น ถ้าเป็นภาพยนตร์เขย่าขวัญ หากจะเน้นที่บรรยากาศความน่ากลัวก็เน้นหนักทางด้านกำกับศิลป์ เน้นแอ็คชั่นก็คิดการถ่ายภาพที่สัมพันธ์กับการตัดต่อ เน้นเล่าเรื่องก็ต้องอยู่ที่บทภาพยนตร์กับการตัดต่อ เป็นต้น กล่าวโดยรวมนั้นก็หมายถึงการทำงานที่นักศึกษามีเป้าหมายหลักชัดเจน และเมื่อเน้นตรงเอกสารนี้เป็นส่วนนั้นอย่างเต็มที่ก็จะทำให้งานชิ้นนั้นมีรูปแบบเฉพาะตัวและมีโอกาสที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จไม่ว่ากรณีสักเรื่องได้เป็นอย่างดีสูงมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 7.1 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

บรรณานุกรม

กฤษดา เกิดดี, ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
ห้องภาพสุวรรณ, 2541.

ประวิทย์ แต่งอักษร, หนังสืออเมริกัน ประวัติศาสตร์และงานคลาสสิก, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ห้องภาพ
สุวรรณ, 2538 .

สิริน จันทิมล, หนังและวีดีโอ, ปีที่ 4 , ฉบับที่ 57, (ต.ค. 2537) .

นายแพทย์ สเปญ อุ๋นอองค์, วิธเฝ้าระวังความกลัว; พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด,
พ.ศ. 2538 .

Hammond, Lawrence., THRILLER MOVIES (CLASSIC FILMS OF SUSPENSE AND
MYSTERY), Britain : Octopus Books Ltd , 1974 .

D.Katz, Steven., SHOT BY SHOT , Newyork : Nichols Company, 1991.

Web, Michael., HISTORY OF THE MOVIES, London : The Hamlyn Publishing Group Ltd, 1984.

Bordwell, David., NARRATION IN THE FICTION FILM , Wisconsin : Methuen & Co Ltd, 1985.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้